

Анализ
на дисциплинарната
практика на Висшия съдебен съвет и
Върховния административен съд
по дела, образувани на основание нарушения
на Кодекса за етично поведение на
българските магистрати,
за периода
27 май 2009 г. – 30 декември 2019 г.

НАЦИОНАЛЕН ИНСТИТУТ НА ПРАВОСЪДИЕТО

Настоящият анализ е изготвен съгласно Заповед № РД-12-38/17.07.2020 г. на директора на Националния институт на правосъдието, от работна група в състав:

1. Драгомир Кояджиков, член на ВСС, член на комисията по „Професионална етика“ към Съдийската колегия на ВСС;
2. Калина Чапкънова, член на ВСС, член на комисията по „Професионална етика“ към Прокурорската колегия на ВСС;
3. Пламен Найденов, член на ВСС, член на комисията „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Прокурорската колегия на ВСС;
4. Румяна Папазова, съдия във ВАС;
5. Ваня Атанасова, съдия във ВКС;
6. Янка Гочева, прокурор във ВКП;
7. Десислава Атанасова - Орешкова, прокурор във ВКП;
8. Стефка Мулячка, инспектор в ИВСС;
9. Незабравка Стоева, директор на дирекция „Начално и въвеждащо обучение“ в НИП.

СЪДЪРЖАНИЕ

Анализ на проверките, извършвани от Инспектората към Висшия съдебен съвет по реда на глава девета, раздел I б от ЗСВ за нарушения по чл. 175 к, ал. 4 от ЗСВ – накърняване престижа на съдебната власт в периода 01.01.2017 г. – 31.12.2019 г. (изготвен от Стефка Мулячка).	4
Анализ на дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет и Върховния административен съд по дисциплинарни производства, образувани срещу съдии за периода 2009 - 2019 година за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати (изготвен от Ваня Атанасова, Румяна Папазова и Драгомир Кояджигов).....	46
Анализ на дисциплинарната практика на ВСС и ВАС по делата, образувани срещу прокурори и следователи за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати през 2009 г. (изготвен от Янка Гочева)	99
Анализ на дисциплинарната практика на ВСС и ВАС по делата, образувани срещу прокурори и следователи на основание нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати за периода 2010 година- 2012 година (изготвен от Десислава Атанасова-Орешкова)	112
Анализ на дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет и Върховния административен съд по дисциплинарни производства, образувани срещу прокурори и следователи за периода 2013-2018 година за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати (изготвен от Калина Чапкънова и Пламен Найденов).....	123

Анализ на проверките, извършвани от Инспектората към Висшия съдебен съвет по реда на глава девета, раздел І б от ЗСВ за нарушения по чл. 175 к, ал. 4 от ЗСВ – накърняване престижа на съдебната власт в периода 01.01.2017 г. – 31.12.2019 г.

Настоящият анализ е изготвен от Стефка Мулячка, инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет.

I. НОРМАТИВНА УРЕДБА

Проверките за интегритет на българските магистрати се уреждат нормативно от Конституцията на Република България, от Закона за съдебната власт (ЗСВ), от Правилника за организацията на дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС) и за дейността на администрацията и на експертите, от Вътрешните правила за извършване на проверки за почтеност и конфликт на интереси и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и проверки, свързани с нарушаване независимостта на съдиите, прокурорите и следователите от екипи на Инспектората към Висшия съдебен съвет и от Вътрешни правила за опазване на самоличността на лицата, подали сигнал за извършване на проверки по реда на глава девета, раздел Іб от ЗСВ от екипи на ИВСС.

Със Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (ЗИДКРБ), ДВ, бр. 100 от 2015 г. на Инспектората към ВСС е предоставено правомощието да извършва освен проверките по чл. 54, ал. 1, т. 1-4 от ЗСВ или т.нар. проверки по общия ред, чиито предмет е резултатът от дейността на проверявания магистрат и нейното съответствие с изискванията на закона по отношение на образуването, насрочването, движението и приключването на делата и проверките по чл. 54, ал. 1, т. 9 от ЗСВ - по заявленията за нарушено право на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, и проверки за почтеност на съдиите, прокурорите и следователите, за конфликт на интереси на съдиите, прокурорите и следователите, за установяване на действия, свързани с нарушаване на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, както и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

Посоченото конституционно правомощие на Инспектората е доразвито в Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ЗИДЗСВ), ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г. и ЗИДЗСВ, ДВ, бр. 11 от 07.02. 2020 г., като предметът на проверките за конкретните видове нарушения е регламентиран в глава девета, раздел Іб от ЗСВ (чл. 175к, ал. 1- ал. 4 от ЗСВ).

Във връзка с проверките за интегритет на магистратите Инспекторатът прие Вътрешни правила за извършване на проверки по реда на глава девета, раздел Іб от ЗСВ от екипи на ИВСС и Вътрешни правила за опазване на самоличността на лицата, подали сигнал за извършване на проверки по реда на глава девета, раздел Іб от ЗСВ от екипи на ИВСС. При осъществяване на правомощията си по този ред главният инспектор и инспекторите са независими и се подчиняват само на закона. Те осъществяват правомощията си

съобразно чл. 117, ал. 2 и чл. 132а, ал. 6 от Конституцията на Република България без да засягат независимостта на съдиите, прокурорите и следователите.

II. ПРЕДМЕТ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Предмет на настоящия анализ са проверките, които Инспекторатът към Висшия съдебен съвет извършва по сигнали за нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ – накърняване престижа на съдебната власт.

От постъпилите в ИВСС сигнали за нарушения по смисъла на чл. 174к, ал. 1-4 от ЗСВ, най-голям брой са за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

Накърняващо престижа на съдебната власт е поведение на съдия, прокурор или следовател, което е в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и компрометиращо честта на съдията, прокурора или следователя в професията и обществото.

„Неприлични“ според чл. 22 от Вътрешните правила за извършване на проверки по глава девета, раздел Іб ЗСВ от екипи на ИВСС са тези действия, които са цинични, невъзпитани, брутални, безсрамни и други отрицателни прояви, които скандализират обществото и са в противоречие с изискванията на Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

Предмет на проверката за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт, е установяването дали поведението на лицето е в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и дали действията му компрометират честта на съдията, прокурора или следователя в професията и обществото.

III. ПЕРИОД НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Периодът на изследване обхваща времето от 01.01.2017 г., когато на ИВСС бяха възложени правомощията да проверява имуществото на съдиите, прокурорите и следователите и да следи за техния интегритет, до 31.12.2019 г.

IV. ЦЕЛ НА ИЗСЛЕДВАНЕТО

Целта на анализа е да се направи обективна равностметка на дейността на ИВСС при осъществяване на проверките, свързани с накърняване престижа на съдебната власт.

V. СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ ЗА ОБРАЗУВАНИЕТО В ИВСС ПРОИЗВОДСТВА ЗА НАРУШЕНИЯ ПО ЧЛ. 175К, АЛ. 4 ОТ ЗСВ ПО РЕДА НА ГЛАВА ДЕВЕТА, РАЗДЕЛ I Б ОТ ЗСВ И РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ТЯХ

1. Преписки, образувани през 2017 г.

През 2017 г. са образувани общо 79 преписки по сигнали, съдържащи твърдения или данни за извършени нарушения по чл. 175к от ЗСВ. Общо 34 бр. от тях са съдържали

твърдения за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ, като 21 бр. са съдържали данни за нарушение само по чл. 174к, ал. 4 от ЗСВ, а останалите 13 бр. сигнали са съдържали данни и за други нарушения по чл. 175к от ЗСВ.

По 16 бр. от постъпилите сигнали за нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ е издадена заповед на главния инспектор за извършване на проверка. От тях 12 бр. са приключени с мотивиран доклад за прекратяване поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение. По 4 бр. от проверките Инспекторатът е взел решение за отправяне на предложение за налагане на дисциплинарно наказание до съответната колегия на Висшия съдебен съвет, тъй като са установени достатъчно данни за нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ, като по една от тях са констатирани достатъчно данни за нарушение и по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ.

2. Преписки, образувани през 2018 г.

През 2018 г. са образувани общо 60 преписки по сигнали, съдържащи твърдения или данни за извършени нарушения по чл. 175к от ЗСВ. Общо 27 бр. от тях са съдържали твърдения за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ, като 12 бр. са били с данни за нарушение само по чл. 174к, ал. 4 от ЗСВ, в останалите 15 бр. сигнали се съдържали данни и за други нарушения по чл. 175к от ЗСВ.

По 11 бр. от постъпилите сигнали за нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ е издадена заповед на главния инспектор за извършване на проверка. От тях 10 бр. са приключени с мотивиран доклад за прекратяване поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение. По една от проверките Инспекторатът е взел решение за отправяне на предложение за налагане на дисциплинарно наказание до съответната колегия на Висшия съдебен съвет, тъй като са установени достатъчно данни за нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

3. Преписки, образувани през 2019 г.

През 2019 г. са образувани общо 46 преписки по сигнали, съдържащи твърдения или данни за извършени нарушения по чл. 175к от ЗСВ. Общо 31 бр. от тях са съдържали твърдения за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ, като 21 бр. са били с данни за нарушение само по чл. 174к, ал. 4 от ЗСВ, в останалите 10 бр. сигнали са били изложени данни както за нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ, така и за други нарушения по чл. 175к от ЗСВ.

По 13 бр. от постъпилите сигнали за нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ е издадена заповед на главния инспектор за извършване на проверка. От тях 12 бр. са приключени с мотивиран доклад за прекратяване поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение. По един сигнал Инспекторатът е взел решение за отправяне на предложение за налагане на дисциплинарно наказание до съответната колегия на Висшия съдебен съвет, тъй като са установени достатъчно данни за нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

VI. АНАЛИЗ НА ОБРАЗУВАНИТЕ ОТ ИВСС ПРОВЕРКИ ЗА НАКЪРНЯВАНЕ ПРЕСТИЖА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

1. Проверки, образувани през периода 01.01.2017 г. – 31.12.2019 г., по които ИВСС е отправил предложение до съответната колегия към ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.

ИВСС се е самосезирал по повод публикации в интернет, в които са били изложени твърдения, че във връзка с водено досъдебно производство, образувано по повод железопътна катастрофа, на среща, проведена в Окръжна прокуратура прокурор е обиждал присъстващите следователи, казвайки че „цяла България знае, че те са безделници и деквалифицирани и мислят само за ишиас и лумбаго”, а на един от присъстващите следователи дори е заявил, че има „заешко сърце”, че „го е проучил” и че „може да му образува дисциплинарно производство пред Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет”.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка за установяване на достатъчно данни:

- дали на конкретна дата, в сградата на съответната окръжна прокуратура, при изпълнение на служебните си задължения, прокурорът е упражнил натиск върху следовател по досъдебното производство, образувано по повод железопътна катастрофа – нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ;

- дали при изпълнение на служебните си задължения прокурорът е извършил действия, които накърняват престижа на съдебната власт и поведението му е в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и дали действията му компрометират честта на прокурора в професията и обществото – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са събрани писмени сведения от девет свидетели – седем следователи и двама експерти-криминалисти. Всички те са възприели поведението на прокурора като обидно спрямо следователите, а по отношение на персоналните нападки към следователя са пояснили, че същите са „груби“ и „неуважителни“. Поведението и изказа на прокурора са определили като „хулиганско” и „несъвместими със заеманата от него длъжност и в противоречие с всякакви нравствени, морални и етични норми и правила на поведение”. Единодушно е било и твърдението, че проверяваният прокурор е заявил на един от следователите, че го е проучил и го е попитал дали иска да му образува дисциплинарно производство пред прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет.

Проверяваният прокурор е заявил, че не е използвал подобни думи.

Предвид събраните доказателства, проверяващият екип на ИВСС е обосновал извод, че са налице достатъчно данни, че при изпълнение на служебните си задължения проверяваният прокурор е упражнил въздействие върху следовател по досъдебното производство, образувано по повод на железопътна катастрофа, както и че при изпълнение на служебните си задължения е извършил действия, които накърняват престижа на съдебната власт. Въз основа на мотивирания доклад на инспектора, осъществил проверката, на свое заседание ИВСС е взел решение да отправи до ВСС предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу проверявания прокурор за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 4 във вр. с чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ и по чл. 307, ал. 3, т. 3 във вр. с чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. Според решението на Прокурорската колегия на ВСС дисциплинарно производство не е образувано поради изтичане на 6-месечния срок по чл. 310, ал. 1 от ЗСВ. Последният тече от откриване на нарушението. В разглеждания за целите на настоящия анализ случай, нарушението е открито на 28.02.2017 г. - датата, на която са публикувани статиите-повод за проверката. Срокът за образуване на дисциплинарно производство е изтекъл на 28.08.2017 г., а предложението за образуване на дисциплинарно производство е изпратено от Инспектората на ВСС на 16.05.2017 г.

1.2.РВ-15-51/2017 г.

ИВСС се е самосезирал по информация, представена в предаване по една от националните ефирни телевизии. В предаването са излъчени кадри, заснети от охранителна камера, на които присъства прокурор от окръжна прокуратура в един от големите български градове. Показано е, че на определена дата, съвместно с две криминално проявени и обвиняеми лица, прокурорът е посетил седалището на юридическо лице, с цел да осъществят принуда спрямо последното за сключване на договор за охрана на посетеното юридическото лице от дружество, в което прокурорът е притежавал дялове.

Със заповед на главния инспектор е наредена проверка за установяване на достатъчно данни дали отразеното в телевизионното предаване поведение на прокурора от ОП е в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и дали действията му компрометират честта на прокурора в професията и обществото – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са получени писмени сведения от над 20 свидетели и справки от главния прокурор, от Търговския регистър към Агенцията по вписванията, от посетеното от проверявания прокурор търговско дружество и от Специализираната прокуратура по повод образувана срещу проверявания прокурорска преписка. Всички събрани доказателства кореспондират помежду си и по несъмнен начин установяват, че проверяваният прокурор е извършвал търговска дейност от момента на регистрация на охранителната фирма, която е имала над 200 договора за охрана на обекти, и впоследствие е продължил да контролира и участва в тази дейност посредством подставено лице, както и че е поддържал тесни връзки и лични отношения с криминално проявените лица, с които е участвал неофициално в търговска дейност и е подпомагал набирането на клиенти, чрез уговаряне на отделни търговци в заведение на едно от двете криминално проявени и обвиняеми лица. По този начин с действията и поведението си, проверяваният е нарушил принципите за почтеност и благоприличие, регламентирани в КЕПБМ.

Поради изложеното въз основа на мотивиран доклад на инспектора, осъществил проверката, на свое заседание ИВСС е взел решение да отправи до ВСС предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу проверения прокурор за извършено нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 във вр. с чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. Предложението е изпратено на ВСС на 07.09.2017 г. решение на Прокурорската колегия към ВСС срещу съответния прокурор е образувано дисциплинарно производство, което впоследствие е прекратено с решение от 06.06.2018 г. поради освобождаването на лицето, срещу което е образувано от длъжността „прокурор“.

1.3.РВ-15-74/2017 г.

Инспекторатът се е самосезирал след публикация в интернет, според която прокурор, който е изпълнявал функциите на административен ръководител на определена районна прокуратура, е образувал досъдебно производство срещу журналист за „всяване на паника“ с публикации в медиите, което впоследствие е прекратено. В статията е било описано, че по време на разследването, прокурорът е провел няколко телефонни разговора със защитника на журналиста, като го упрекнал, че защитава медиите, които затормозяват него и семейството му. Изложени са били и случаи, при които прокурорът е упражнявал натиск върху свои колеги по наблюдавани от тях дела, като ги е убеждавал

да ги прекратяват или да образуват досъдебни производства. Посочено е било, че прокурорът се е опитал да окаже влияние върху съдия от административен съд, с цел конкретно дело да бъде решено „в полза на негови хора”, като вследствие на проведените с прокурора разговори този съдия се е отвел от разглеждането на делото. Разказано е било и за скандално поведение на прокурора, който по време на обсъждане на Годишния доклад на съответната прокуратура, се е държал „странно и 35 превъзбудено“, прекъсвал е четенето на доклада, а в заключение е заявил на подчинените си прокурори, че им „забранява да образуват дела за наркотици под 5 грама“. На въпрос на негов колега, свързан с поведението му, прокурорът е отговорил, че „си е купил кола и апартамент и се намира в еуфория“. В публикацията е било акцентирано и върху обстоятелството, че срещу прокурора е образувано наказателно производство и има внесен обвинителен акт. Със заповед на главния инспектор е наредена проверка за установяване на достатъчно данни: 1. Дали прокурорът е извършил действия, които нарушават независимостта на съдебната власт, като при изпълнение на служебните си задължения е упражнявал натиск върху: - прокурор, като го е убеждавал да прекрати като „незначително“ досъдебно производство за придобиване на наркотични вещества от лице, близко до семейството на проверявания; - прокурор, като го е убеждавал да повдигне обвинение срещу две лица по досъдебно производство за присвояване на 60000 лева от застрахователно дружество и - съдия от административен съд, като го е убеждавал да реши конкретно дело „в полза на негови хора“ – нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ и 2. Дали прокурорът е извършил действия, които накърняват престижа на съдебната власт и са в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и поведение, компрометиращо честта на прокурора в професията и обществото, като: - по повод на разследване срещу журналист е позвънил на адвоката му и го е упрекнул, че „защитава медии, които затормозяват него и семейството му; - при обсъждане на годишния доклад за дейността на прокуратурата, пред прокурорите и административния ръководител на висшестоящата прокуратура, се е държал превъзбудено и еуфорично и „забранил образуването на дела за наркотици под 5 грама“ – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. В хода на проверката са събрани писмени сведения от трима прокурори от районната прокуратура, от административния ръководител - окръжен прокурор на висшестоящата на проверявания прокуратура, от един адвокат и от един съдия. Прокурорите от районната прокуратура са потвърдили, че докато проверяваният е упражнявал функциите на административен ръководител-районен прокурор, често е провеждал с двама от прокурорите разговори относно начина, по който да решат делата си. В един от случаите е убеждавал единия от прокурорите да прекрати като „незначително” наблюдавано от него досъдебно производство за придобиване на наркотични вещества от лице, близко на проверявания, а в друг от случаите, проверяваният е извикал в кабинета си наблюдаващ прокурор по спряно поради неразкриване на извършителя досъдебно производство за присвояване на средства от застрахователно дружество и му е заявил, че е необходимо да възобнови разследването, тъй като бащата на управителя на дружеството му бил близък приятел. Свидетелстват също, че по време на събранието, докато годишният доклад на прокуратурата е бил представян от заместник-районния прокурор, проверяваният я е прекъснал рязко и е заявил, че от този момент „забранява” образуването на дела за наркотици за количество под 5 грама, тъй като при един такъв случай било „стресирано цяло семейство” на близки негови приятели. В сведенията си съдията от административен съд е потвърдила, че е провела разговор с проверявания, който я е помолил да реши в полза на негови познати гледано от нея дело, но тя е отказала и впоследствие поради обаяданията на проверявания и опита му да окаже върху нея натиск, се отвела от разглеждането на делото, което е било решено от друг състав на Административния съд. Адвокатът е описала разговорите си с проверявания, инициирани единствено от последния във връзка с образувано досъдебно производство срещу журналист, на който тя е била защитник, както и поведението на прокурора, което е определила като „неприемливо и арогантно“ и е посочила, че поради това поведение е

подадал писмен сигнал до окръжния прокурор. Последният е потвърдил, че е получил писмени и устни оплаквания от колеги на проверявания във връзка с грубото му и неуважително отношение към тях. Провереният се е явил в ИВСС и след като се е запознал със събраните материали, е потвърдил е, че е провел разговори с колегите си, съдията и адвоката, но е отрекъл твърденията им за оказан натиск върху тях. Вместо това е определил поведението си единствено като изразяване на лично мнение и даване на становище по конкретни казуси, без каквито и да е опити за въздействие. Промяната в поведението си е обяснил с отключването на психическо заболяване, от което се лекува и към момента на извършване на проверката от ИВСС. Във връзка с твърденията му, проверяващият екип е изискал информацията относно назначена по образувано срещу проверявания наказателно производство комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, извършена от девет вещи лица. Според заключението ѝ прокурорът е бил и е в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Въз основа на мотивиран доклад на проверяващия инспектор, ИВСС е взел решение да отправи до ВСС предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу проверявания прокурор за извършено нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 4 във вр. чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ и по чл. 307, ал. 3, т. 3 във вр. чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. На 16.02.2018 г. предложението е изпратено на ВСС. С решение от 29.05.2019 г. на Прокурорската колегия на ВСС дисциплинарното производство е спряно до приключване на наказателното производство, образувано срещу същия магистрат. След възобновяването му е проведено заседание на дисциплиналия състав и на 29.09.2020 г. е обявено за решаване, до момента в ИВСС не е постъпила информация за изготвено решение.

1.4.РВ-15-60/2017 г.

Сигналът е подаден от подсъдим по наказателно дело. В него е описано, че наблюдаващият прокурор от окръжна прокуратура по водено срещу него досъдебно производство е посетил дома му, тъй като се е познавал с жената, с която живее на съпругески начала. От него е разбрал, че по наказателното производство, по което е обвиняем, а в следствие е станал и подсъдим, е оказан натиск върху следователя, наблюдаващия прокурор и съдията, с цел да бъде осъден. Към сигнала е приложена преносима флаш-памет, за която се твърди, че съдържа два броя видеофайлове в подкрепа на изложеното в сигнала.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка за установяване на достатъчно данни:

1. Дали на конкретна дата, в сградата на окръжна прокуратура, при изпълнение на служебните си задължения административният ръководител-окръжен прокурор на окръжната прокуратура е упражнил натиск върху прокурор в окръжната прокуратура за повдигане на обвинение с обвинителен акт по досъдебното производство, водено срещу подателя на сигнала – нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ;
2. Дали на неустановена дата в сградата на окръжна прокуратура прокурор в окръжна прокуратура се е поддал на натиск при повдигане на обвинение с обвинителен акт по досъдебното производство срещу подателя на сигнала – нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ;
3. Дали в конкретен период от време прокурорът от окръжна прокуратура се е срещнал с подателя на сигнала – обвиняем по досъдебно производство, по което е бил наблюдаващ прокурор, в дома му и е обсъждал предприетите от него действия след завършването на разследването и получаване на досъдебно производство, като с тези си

действия е накърнил престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ

За събиране на данни по предмета на проверката на двамата проверявани и на други три лица са изпратени писма с въпроси. От получените отговори на тримата свидетели се установи, че са присъствали на срещи между наблюдаващия прокурор и подателя на сигнала. Твърдят, че по време на тези срещи са се обсъждали въпроси, свързани с воденото досъдебно производство, а наблюдаващият прокурор е обяснявал, че административният му ръководител-окръжният прокурор му оказва натиск да внесе обвинителен акт в съда срещу подателя на сигнала.

Проверяваните са изпратили писмени отговори на зададените им въпроси. Административният ръководител на окръжна прокуратура е заявил, че никога не е оказвал натиск върху наблюдаващия прокурор, който два пъти е прекратявал досъдебното производство, но актовете му са били отменени от първоинстанционния и от въззивния съд.

В писменото си становище другият проверяван – наблюдаващият прокурор, е потвърдил обстоятелството, че е посещавал дома на подателя на сигнала, тъй като се познавал с жената, с която живее на съпругески начала. Едва на третата си среща с нея е установил, че в същия дом живее и обвиняемия, който започнал да му отправя нападки, че е изготвил и внесъл обвинителен акт срещу него. По време на срещата разбрал, „че е въввлечен по сценарий в контакт“ с тези лица и веднага напуснал дома им. Категорично отрича да му е бил оказан натиск от адм. ръководител на окръжната прокуратура по досъдебното производство срещу подателя на сигнала.

Прослушани са предоставените от подателя два видеозаписа, за които е констатирано, че подкрепят изложените в сигнала твърдения относно поведението на наблюдаващия прокурор.

Въз основа на събраните доказателства проверяващият екип е обосновал извод, че липсват данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ от административния ръководител – окръжен прокурор на окръжната прокуратура. В тази част проверката е прекратена с решение на ИВСС. Установени са достатъчно данни, за това, че наблюдаващият прокурор е извършил действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт и е уронил престижа на прокурора в професията и обществото. Поради това с решение на Инспектората на ВСС е изпратено предложение за налагане на дисциплинарно наказание на прокурора за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

ВСС е образувал дисциплинарно производство, по което с решение на Прокурорската колегия на ВСС на проверявания прокурор е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. Наложено наказание е влязло в сила.

РВ-15-18/2018 г.

Проверката е образувана в резултат на получено становище на Комисията по професионална етика в прокуратура, в което са отразени констатации за неетично поведение на прокурор от районна прокуратура при изпълнение на служебните му задължения в съдебно заседание. Основание за извършване на тази проверка е протокол от съдебно заседание, изпратен от съдията-докладчик до административния

ръководител на районната прокуратура. От съдържанието му е установено, че прокурорът е отправял обидни реплики, изрази и квалификации по отношение на председателя на ВКС, съдията-докладчик и кмета.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка, която да установи дали са налице достатъчно данни прокурорът да е извършил действия, които накърняват престижа на съдебната власт, предвид поведението му в съдебното заседание, изразяващо се в конкретни неетични изявления и обидни изрази към съдията, и обидни квалификации за председателя на ВКС – нарушение по чл.175к, ал. 4 от ЗСВ.

Получено е писмено становището от проверявания прокурор, според което е участвал в съдебното заседание, но е закъснъл за началото му. Заявил, че съдията се е заяждала с него и му е задавала въпроси, неотнормими към предмета на делото, като например откъде идва, защо е закъснъл и други. Не си спомня да е отправял обидни квалификации, както към нея, така и към други лица.

При проверката е изискан аудио запис от съдебното заседание и изготвения протокол. Получени са сведения от шестима свидетели-очевидци на случилото се в съдебната зала. Изброените материали изцяло са подкрепили констатациите в становището на Комисията по професионална етика.

Инспекторът, извършил проверката е мотивирал извод за наличие на достатъчно данни за извършени от прокурора действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт и е компрометирал честта на прокурора в професията и обществото. Въз основа на мотивирания доклад, на свое заседание ИВСС е взел решение да отправи до ВСС предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу проверявания прокурор за извършено нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 във вр. с чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. Предложението е изпратено на ВСС и срещу проверявания прокурор е образувано дисциплинарно производство. Впоследствие с решение на Прокурорската колегия към ВСС му е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ – „дисциплинарно освобождаване от длъжност“. С решение на ВАС, решението на ПК към ВСС е потвърдено, а след обжалване - е потвърдено и от 5-членен състав на ВАС.

1.5. РВ-15-8/2019 г.

Проверката е образувана по повод получен сигнал от адвокат-защитник на подсъдим по НОХД. От съдържанието му е установено, че съдията-докладчик е проявил неетично поведение спрямо защитника, като е отправял обидни реплики, изрази и квалификации. В ИВСС е получено и Решение на Комисията по професионална етика в съответния съд, съдържащо констатации, че с поведението си в разпоредително заседание съдията-докладчик е нарушил принципа на вежливост и толерантност от Кодекса за етично поведение на българските магистрати (КЕПБМ), изискващо поведението на магистрата да се основава на добри обноски и държание, учтивост и любезност, коректност и уважение към хората в обществените и служебните контакти.

Със Заповед на главния инспектор на ИВСС е наредено извършване на проверка, която да установи дали съдията е извършил действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт, като в съдебно заседание е употребил спрямо защитника цитираните в сигнала изрази и е компрометирал честта на съдията в професията и обществото – нарушение по чл. 175к, ал. 4 ЗСВ.

При проверката е изискан и получен аудио запис от съдебното заседание и изготвения протокол. Получени са сведения от петима свидетели-очевидци на случилото се в

съдебната зала. Изброените материали изцяло са подкрепили изложеното в сигнала и констатациите в становището на Комисията по професионална етика. Въз основа на мотивирания доклад на инспектора, осъществил проверката, на свое заседание ИВСС е взел решение да отправи до ВСС предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу проверявания съдия за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 във вр. с чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. Поради това е изпратено предложение за налагане на дисциплинарно наказание на съдията за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. ВСС е образувал дисциплинарно производство, по което с решение на Съдийската колегия на ВСС на проверявания съдия е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. В ИВСС не е получена информация дали наказанието е обжалвано.

2. Проверки, по които ИВСС не е установил достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г.

2.1. РВ-15-1/2017 г.

Сигналът е подаден от председател на окръжен съд. В него са изложени твърдения, според които по време на съдебно заседание председателят на съдебния състав, е извършил действия, с които е нарушил принципа за вежливост и толерантност, залегнал в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и е накърнил престижа на съдебната власт. Описано е, че съдията е направил коментари и недопустими квалификации по адрес на ръководството на съда и на негови колеги съдии, след като му бил поискан отвод от процесуалния представител на председателя на съда по дело, чийто предмет е бил спор за възстановяване на уволнен служител на съда. В подкрепа на твърдяното са приложени официален протокол от съдебното заседание, както и звукозапис на същото, снет на хартиен носител, който се различава по съдържание от официалния протокол.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка за установяване на достатъчно данни дали съдията е извършил нарушение по смисъла на чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани сведения от присъствалите на съдебното заседание лица – членове на съдебния състав, съдебен секретар, процесуални представители на страните по делото. На всички са зададени въпроси във връзка с предмета на проверката – как са възприели искането за отвод на председателя на съдебния състав, направено от съдебен помощник в качеството му на процесуален представител на председателя на съда; каква е била ответната реакция на проверявания съдия след направеното искане за отвод; възприели ли са, че с изявленията си е направил негативни внушения относно качествата на председателя на съда или на други съдии, както и каква е преценката им относно съдържанието на съдебния протокол.

От сведенията на членовете на съдебния състав, на съдебния секретар и на пълномощника на жалбоподателя е установено, че са възприели искането за отвод като проява на правото на страна по делото и като нормална реакцията на председателя на състава, че ще се произнесе по отвода в закрито заседание. Относно протокола от съдебното заседание, присъствалите преценяват, че той е изготвен съобразно изискванията на Гражданския процесуален кодекс (ГПК), като нито една от страните не е поискала поправка или допълнение в него в едноседмичния срок по чл. 151, ал. 1 от ГПК.

Изложеното от процесуалния представител на председателя на съда е в подкрепа на твърдяното в сигнала. Той е посочил, че изказванията на проверявания са го смутили и мотивирали да поиска заверено копие от протокола от съдебното заседание, който според него, не отразява обективно всички изявления. Въпреки това, не е поискал поправка или допълнение в протокола, каквато възможност му предоставя ГПК.

Въз основа на събраните доказателства проверяващият екип е кредитирал сведенията на присъствалите в съдебно заседание лица, с изключение на тези, получени от съдебния помощник. Проверяващият екип е обосновал извод, че не са налице достатъчно данни за поведение на съдията, което нарушава независимостта му и накърнява престижа на съдебната власт.

С решение на Инспектората проверката е прекратена поради липса на данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

2.2. РВ-15-14/2017 г.

Сигналът е подаден от ищец по гражданско дело. Изложени са твърдения, че съдията-докладчик е извършил действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт, като в съдебно заседание, по повод направени от процесуалния представител на ищеца доказателствени искания, се е развикал и се е държал обидно и недостойно. Заявява, че след приключване на заседанието, пред съдебната зала са видели как съдията, обсъждайки случилото се в залата, е „флиртувала“ с юрисконсулта на ответната страна. След това е провела телефонен разговор, в който е коментирала, че ще постанови решение в полза на ответната страна. Поради това подателят на сигнала е счел, че независимостта на съдията е накърнена.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка за установяване на достатъчно данни:

- дали при изпълнение на служебните си задължения съдията-докладчик по гражданско дело се е поддала на натиск и/или частно влияние, изразено чрез възприет от страна по делото разговор, проведен между съдията и неустановено лице в края на съдебното заседание по делото, в който е заявено обещание за постановяване на решение с предварително уговорен резултат – нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ
- дали при изпълнение на служебните си задължения съдия-докладчикът е извършила действия, които накърняват престижа на съдебната власт, чрез обидно и неучтиво поведение към страна по делото, отказ да впише в протокола направени от страната искания – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани сведения от процесуалния представител на ищеца, който не е депозирал отговор. Съдебният секретар е изпратил сведения, които са пълно противоречие с твърденията на подателя. Те подкрепят изложеното в писменото становището на проверявания съдия. От съда е изискан аудио запис от проведеното съдебно заседание. След прослушването му се констатира, че изложените в сигнала твърдения не се подкрепят от съдържанието му.

Проверяващият екип е кредитирал сведенията на съдебния секретар, които се подкрепят и от приложения аудио запис. Обосновал е извод, че не са налице достатъчно данни за непристойно поведение на съдията. Въз основа на мотивирания доклад на инспектора, с решение на Инспектората проверката е прекратена поради липса на данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ.

2.3. РВ-15-41/2017 г.

Сигналът е подаден от юридическо лице срещу висшестоящ прокурор във връзка с медийни публикации за среща между него и двама бизнесмени в офиса на единия, като с тези си действия е накърнил престижа на съдебната власт и е компрометиран честта на прокурора в професията и обществото.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали поведението на прокурора, посочено в медийните публикации, е в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и дали с действията си е компрометиран честта на прокурора в професията и обществото.

В хода на проверката е изискан запис на телевизионно интервю с един от присъствалите на срещата бизнесмени. Получени са писмени сведения от единия свидетел. Той е посочил, че е посетил офиса на друг бизнесмен, който е провел телефонен разговор и е уговорил среща между тях двамата и прокурора за следващия ден в същия офис. На следващия ден отишъл отново в офиса, където дошъл прокурорът и тримата провели кратък разговор.

Вторият свидетел и проверяваният магистрат не са предоставили сведения в хода на проверката. Представена е официалната позиция на прокурора, в която е посочено, че действително е приел среща с бизнесмена, в качеството му на представляващ интересите на една от официално признатите работодателски организации в страната. По време на срещата е било поискано от него да упражни влияние върху наблюдаващите прокурори по повод на конкретна преписка, което той категорично е отказал. Посочено е също, че твърденията на бизнесмена не отговарят на истината и счита, че това е опит за въвлечане на представляваната от него институция в медиен скандал.

Проверяваният не се е запознал с материалите по проверката и не е предоставил допълнителна информация.

От събраните доказателства по преписката е установено, че действително такава среща се е провела на посочената дата, но не са налице данни за съдържанието на проведените разговори. Предвид събраните доказателства, проверяващият екип е обосновал извод, че не са налице достатъчно данни за накърняване на престижа на съдебната власт и е изготвил мотивиран доклад.

Поради това с решение на ИВСС проверката срещу проверявания прокурор е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

2.4. РВ-15-42/2017 г.

В сигнал, подаден от ищец по две граждански дела, са изложени твърдения, че независимостта на съдията-докладчик е била накърнена, тъй като се е поддал на натиск или други влияния, упражнени от председателя на съда или от други лица. Наведени са доводи за обвързаност и зависимост между съдията и ответната страна. Посочено е, че също, че съдията се е държал неетично с процесуалния представител на ищеца, като е отправял към него обидни реплики, свързани с професионалната му квалификация и така е накърнил престижа на съдебната власт.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка, която да установи налице ли са достатъчно данни за това, че:

- при изпълнение на служебните си задължения съдията, като докладчик по две граждански дела, се е подал на натиск, заплахи, стимули преки или косвени влияния от председателя на съда или от страна на други лица – нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ;
- при изпълнение на служебните си задължения председателят на съда е оказал натиск, заплахи, стимули преки или косвени влияния върху съдията-докладчик във връзка с решаването на две граждански дела – нарушение по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ;
- при разглеждането на две граждански дела, в съдебно заседание съдията-докладчик е проявил арогантност спрямо процесуалния представител на ищеца, като го е обиждал, поставял му е въпроси дали е завършила право, дали познава законите, с които действия е накарнал престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани писмени сведения от петима свидетели. Единият свидетел (дъщеря на подателя) е посочил, че по време на съдебното заседание по едното гражданско дело съдията е проявил арогантно, пренебрежително, подигравателно и недостойно отношение спрямо процесуален представител на ищеца по делото. Обяснил е, че проверяваният съдия е оказвал непрекъснат натиск върху адвоката, като е заплашвал, че ще го глоби. Отбелязал е, че от свои познати е разбрал, че съдията е притеснен от обстоятелството, че председателят на съда е в близки отношения с ответника по делото.

В подкрепа на тази информация са писмените сведения на процесуалния представител на ищеца. В сведенията си третият свидетел (съдебен секретар) е посочил, че по време на съдебното заседание съдията не е отправял обидни реплики или квалификации по отношение на страните. Неговите твърдения са подкрепени от писмените сведения на процесуалния представител на ответната страна и на юрисконсулта на общината. В последните е описано също, че адвокатът на ищеца е срещал затруднения при формулиране на въпросите си и това му е отнемало много време. По тази причина се е налагало съдията да му прави забележка, в резултат на което той отправял искания за отвода му. Дватама проверявани са предоставили на ИВСС писмени становища по зададените им въпроси.

Председателят на съда е заявил, че не е оказвал натиск, заплахи или друго влияние спрямо съдията-докладчик по гражданските дела, както и че не познава страните. Обяснил е, че по разглеждано от него гражданско дело е установил, че една от страните, представлявана от същия адвокат, е майка на държавен съдебен изпълнител в съда, поради което се е отвел. Изложеното от него е потвърдено изцяло от обясненията на съдията-докладчик, която е заявила, че никой не е правил опит да ѝ въздейства във връзка с решаване на делата. Отрича да се е държала неетично и непристойно спрямо процесуалния представител на ищеца.

По преписката са изискани копия от съдебните актове и от протоколите от проведените заседания, в които не са констатирани данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ от съдията-докладчик.

Въз основа на мотивиран доклад на инспектора, извършващ проверката, на свое заседание ИВСС е обосновал извод, че не са налице достатъчно данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ и е прекратил проверката.

2.5. РВ-15-43/2017 г.

Сигналът е подаден от гражданин, който заявява, че във връзка с бракоразводно дело се е намирал пред сградата на съда, където видял съдия, който преди една година е решил дело по ЗЗДН, по което е бил страна. Решението на съдията е било в негова вреда, а въззивната инстанция го е отменила, поради което е отишъл да предаде тази информация

на съдията, който в това време е разговарял с още един мъж. При разговора си със съдията, подателят на сигнала твърди, че е бил нагрубен и ударен от него, като му е причинена болка и страдание. Заявява, че с действията си, съдията е нарушил КЕПБМ.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали съдията е извършил действия, които накърняват престижа на съдебната власт с поведение в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и с действията си е компрометирал честта на съдията в професията и обществото, като е ударил с ръка, на публично място подателя на сигнала.

В хода на проверката са събрани писмени становища от подателя на сигнала, от един свидетел и от проверявания. Изискани са записите на охранителните камери на съда през въпросния ден. От полученият отговор е установено, че те не са налични в паметта на записващата система поради препълване на DVR устройството, обслужващо видеонаблюдението на централният вход на сградата на съда.

В писменото си становище подателят на сигнала е повторил данните, посочени в сигнала. Проверяваният съдия е представил писмено становище, в което е заявил, че познава подателя на сигнала, който е бил ответник по решено от него дело. Обяснил е, че веднъж същият се е опитал да го заговори пред сградата съда, като го е обвинил за прекъснатия контакт с децата му. На друга дата е бил пред сградата на съда заедно с колега от Съдебно-изпълнителната служба (СИС). Пред него отново е застанал подателят на сигнала и се е опитал да го заговори. Съдията му е отговорил, че не желае да разговаря с него и го е помолил да се дръпне настрана.

В хода на проверката са получени сведения от посочения като свидетел- държавен съдебен изпълнител. Той е заявил, че на посочената дата е бил пред сградата на съда заедно с проверявания съдия, когато непознат за него мъж ги е приближил и е заприказвал колегата му, говорейки за някакво старо дело. Съдията няколко пъти му е казал да ги остави на спокойствие и че не дава консултации по дела, след което се е прибрал в сградата на съда, без да има физическо съприкосновение или конфликт между двамата.

Проверяващият екип е кредитирал сведенията дадени от свидетеля, които е определил като непротиворечиви, логични и последователни, като не са налице обстоятелства, които да ги опорочават. Въз основа на събраните доказателства е изготвил мотивиран доклад със становище, че не са налице достатъчно данни, че с поведението си съдията е накърнил престижа на съдебната власт.

С решение на Инспектората проверката е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

2.6. РВ-15-48/2017 г.

Сигналът е подаден от юридическо лице срещу председателя на едно от съдилищата в страната. Приложени са снимки, статии и публикации от различни медии, в които се твърди, че с действията си председателят на съда е нарушил КЕПБМ. Твърденията в сигнала са подкрепени със снимки от посещение на съдията в офиса на известна адвокатска кантора със служебен автомобил, снимки от празненство, на което присъства адвокат от друга кантора, снимки от екрана на дисплея на мобилен телефон, от които се вижда съдържанието на текстово съобщение (SMS), което съдържа поздравително съобщение с неустановен подател по повод национален празник и стенограма от проведена среща в събитийен център, където е обсъждано лице, посочено с инициали, съвпадащи с името на проверявания съдия, без той да знае. Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали председателят на съда се е поддал на натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния от страна на

конкретен адвокат, както и дали с действията си е накърнил престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката е изискана информация от институции и писмени сведения от трима свидетели. Единият свидетел е заявил, че не помни на въпросната дата да се е срещал с проверявания съдия, както и че във фирмата им не се води регистър на проведените срещи. Вторият свидетел е посочил, че познава проверявания съдия служебно, а назад във времето са имали две срещи по повод издадено печатно произведение. Заявил е, че на конкретната дата не се е срещал със съдията, нито в офис на кантората, нито на друго място, не се е явявал като адвокат по дело, по което същият съдия е бил докладчик. Третият свидетел е заявил, че никога не е посещавал адреса, който е посочен в медийните публикации и за който се твърди, че е на известна адвокатска кантора, както и че на въпросната дата е управлявал служебния автомобил с проверявания съдия само до сградата на съда. От представената от съда информация е установено, че проверяваният не е бил съдия-докладчик по дела, процесуален представител по които е бил адвокат от посочената адвокатската кантора, а в служебната книжка на автомобила, с който се е движил съдията на конкретната дата, не е посочен адрес на адвокатската кантора или на неин служител.

Проверяваният съдия се е запознал с материалите по проверката и е представил писмено становище, в което е заявил, че познава адвоката служебно и във връзка с издаването на печатно произведение. На посочената дата не е посещавал офис на издателска фирма или адвокатска кантора, посочен в медийни публикации.

Въз основа на мотивирания доклад на инспектора, осъществил проверката, на свое заседание ИВСС е взел решение да прекрати проверката поради липса на данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ.

2.7. РВ-15-50/17.05.2017 г.

Сигналът е подаден от гражданин, който е изложил твърдения, че следовател е извършила действия, които накърняват престижа на съдебната власт. Описал е, че е отправила спрямо него обидни изрази, като „боклук”, „нищо не става от тебе”, както и реплики за саморазправа, като: „... да ме затрие и да ме вкара в затвора” и „...да ми вземе къщата”. Действията са извършени на публично място, пред свидетели.

Главният инспектор е издал заповед за извършване на проверка за установяване извършени ли са действия от следователя, които накърняват престижа на съдебната власт, след като е обиждала подателя на публично място – улицата пред дома му, с думите и изразите: „боклук”, „нищо не става от тебе” и заплашвайки го, че ще му „вземе къщата”, че ще го „затрие” и „вкара в затвора”- нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани писмени сведения от присъстващите на мястото на инцидента и са събрани други писмени доказателства. Установено е, че по повод възникнала конфронтация между следователя и подателя на сигнала, ОДЧ е изпратила сигнал до РУ на МВР за извършване на проверка. На мястото на инцидента е изпратен дежурен автопатрул на РУ. За извършената проверка е съставена докладна записка, в която е удостоверено, че при осъществяване на проверката по сигнала, на мястото на инцидента е установена проверяваната. Същата е заявила пред дежурния екип, че бившият ѝ съпруг – подател на сигнала, не я допуска да влезе в имота и е нанесъл материални щети по личното ѝ МПС.

Впоследствие, проверяващият екип на РУ е установил и лицето-подател на сигнала в ИВСС. Съставен му е протокол за предупреждение по чл.65 от ЗМВР, който той е отказал да подпише. На следващия ден проверяваната е подала молба за съдействие до Началника на РУ на МВР във връзка със същия инцидент. Извършената проверка е приключила с докладна записка до Началника на РУ на МВР, с мнение материалите по преписката да бъдат изпратени на Районна прокуратура. С постановление прокурор от РП е отказал да образува досъдебно производство и е прекратил преписката.

Проверяваната е представила писмено становище, в което е отрекла твърденията в сигнала. Обяснила ги е с влошените отношения между нея и бившия ѝ съпруг и желанието му да я компрометира.

След анализ на материалите от проверката проверяващият инспектор е кредитирал информацията, получена от дирекция „Национална система 112” към МВР, РУ на МВР и районна прокуратура, както и сведенията на една свидетелка, която е описала факти и обстоятелства, кореспондиращи със събраните писмени доказателства. Приел е, че изнесените от подателя твърдения не съответстват с установената от проверката фактическа обстановка, а същите следва да бъдат приети като повлияни от влошените лични отношения с проверяваната. Мотивирал е извод за липса на достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. Въз основа на изготвения доклад, със свое решение ИВСС е прекратил проверката.

2.8. РВ-15-55/2017 г.

Сигналът е подаден от трима съдии от окръжен съд. Съдържа твърдения, че административният ръководител на съда е извършил действия в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие, които компрометират честта на съдията в професията и обществото, като в противоречие със законовите изисквания през месец септември 2016 г. е назначил конкретно лице на длъжността съдебен администратор.

В сигнала се сочи, че след проведен конкурс за съдебен администратор е назначено лице, което в предходни години работело като съдебен помощник в съда, но е било освободено поради съкращение в щата. Според подателите в целия град било известно, че назначената за съдебен администратор и съдебният помощник в същия съд са първи братовчеди, което според подателите води до недопустимост за назначаването поради наличието на йерархическа връзка на контрол и подчинение между съдебен администратор и съдебен помощник. Те са подчертали, че единият от тях лично е предупредил административния ръководител на съда за опасността да бъде нарушено трудовото законодателство. Въпреки това назначението е реализирано, с което е допуснато нарушение на чл. 107а, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ) и на редица разпоредби от Правилника за администрацията в съдилищата (ПАС) относно забраната за допускане на йерархическа връзка на контрол и подчинение между съдебен администратор и съдебен помощник и е накърнен престижът на съдебната власт.

Със заповед на главния инспектор е наредена проверка, която да установи дали са налице достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ от административния ръководител на съда.

С оглед установяване на обстоятелствата по случая са изпратени писма до съдиите, чиито имена са посочени в сигнала като свидетели на обстоятелството, че административния ръководител на съда е уведомен за опасността да наруши трудовото законодателство с

назначаването на въпросния служител. Изпратени са писма с въпроси до последния и до съдебен помощник в същия съд.

Получени са сведения от двамата от съдиите, посочени в сигнала като свидетели. От отговорите на единия е видно, че е запознат със становището на съдия, подател на сигнала, относно наличие на йерархическа връзка на ръководство и контрол в служебните отношения на съдебния администратор и съдебния помощник. Посочил е, че това становище е било изразено в присъствието и на други съдии на проведен семинар, когато и председателят на съда е изложил своето становище, но поради изминалото време подробности не може да си спомни. Заявил е, че не му е известно дали са били водени разговори между съдията, подател на сигнала и административния ръководител по повод назначаването на съдебния администратор и изрично е подчертал, че неговото лично мнение по казуса няма значение, без обаче да определя позицията си.

В сведенията си вторият свидетел-съдия е изразил становище, че не съществува йерархическа връзка на ръководство и контрол в служебните отношения на съдебния администратор и съдебния помощник, като това е основано на разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т. 13 от ЗСВ и на утвърдените съобразно чл. 246а от ЗСВ правила за организация на работата на съдебните помощници. Заявил е, че има впечатления за съществуване и на обратното становище, изразявано от негови колеги по време на проведен в миналото семинар на съда, но поради изминалия период не си спомня подробности. Споделил, че не е запознат с подробности по провеждането на конкурс за съдебен администратор.

В своите сведения назначената за съдебен администратор е заявила, че не е налице йерархическа връзка на ръководство и контрол в служебните отношения между съдебния администратор и съдебния помощник, тъй като последният в работата си се ръководи пряко от председателя на съда или от неговите заместници, и че в случая е налице неправилно тълкуване разпоредбите на закона. Посочила е, че не ѝ се е налагало да има професионални взаимоотношения със съдебния помощник и е заявила, че не е водила разговори с председателя на съда за роднинската им връзка. Приложила е копие от декларацията си при постъпване на работа, в която е отразено родството със съдебния помощник.

В сведенията си съдебният помощник е потвърдил, че е първи братовчед на назначената за съдебен администратор, но не счита, че е налице йерархическа връзка на ръководство и контрол в служебните им отношения. Заявява, че не е запознат със становището за наличие на такава връзка, нито някой е водил разговори с него по този въпрос.

Изискани са копия от документите по конкурсната процедура за назначаване на съдебен администратор от 2016 г., длъжностни характеристики на съдебен администратор и съдебен помощник и структура на окръжния съд.

Проверяваният съдия е представил писмено становище, с приложено към него решение на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ) по случая. В отговорите си той подробно и ясно е аргументирал становище, че не е налице йерархическа връзка на ръководство и контрол в служебните отношения на съдебния администратор и съдебния помощник. В изложението си е приел за безспорно, че мястото на съдебния помощник като длъжност е в администрацията на съответния орган на съдебна власт, където е уреден статутът на съдебните служители, доколкото помощниците не осъществяват същинска правораздавателна дейност, както е посочено и в ПАС. Посочил е също, че е бил писмено уведомен от съдиите от гражданското отделение в окръжния съд за тяхното становище, че с назначаването на това лице за съдебен администратор е нарушил чл. 107а, ал. 1, т. от КТ. В отговор е споделил в устен разговор с единия съдия, подател на сигнала за своето становище, че не е допуснал нарушение, но въпреки това е последвало сезиране на различни институции със случая от страна на тримата съдии. Заявил е, че със становището му са запознати и другите институции, сезирани от същите съдии с казуса, а именно КПУКИ, Софийска градска

прокуратура (СГП) и Инспекцията по труда. От решението на КПУКИ е видно, че следва производството по установяване конфликт на интереси да бъде прекратено, тъй като подателите на сигнала до Комисията не са предоставили данни да са упражнени правомощия от лице, заемащо публична длъжност, в негов или на свързано с него лице частен интерес. КПУКИ подчертава, че не е компетентен орган да установи наличието на нарушение на трудовото законодателство, в т.ч. и на принципа за несъвместимост. По тези въпроси, според решението, е компетентен да се произнесе работодателят, който носи отговорност за спазване на трудовото законодателство. Комисията е уведомила за своя акт както подателите на сигнала, така и проверяваните лица.

В хода на проверката е постъпило допълнение към сигнала от подателите, които са препратили копие от решението на КПУКИ и са приложили копие на писмо, с което са сезирали ГИТ. Заявили са, че КПУКИ е приела за установено „наличие на нарушение на трудовото законодателство” в случая с назначаването на конкретното лице. Съдиите са приложили и копие от уведомително писмо на ГИТ по случая, която лично те са сезирали, според което хипотезата по назначаването на съдебен администратор „не попада в приложното поле на ограничението по чл. 107а от КТ, тъй като органите на съдебната власт не са структурни подразделения на държавната или общинската администрация”. Получени са относими към проверката материали и от други държавни органи, сред които е и становище на ГИТ. От същото се установи, че след извършената проверка, от ГИТ е прието, че служебните отношения между съдебния администратор и съдебния помощник не са структурирани на плоскостта власт и подчинение. Посочено е, че изготвената длъжностна характеристика за съдебен помощник е в противоречие със законовите изисквания в частта, регламентираща пряко подчинение на съдебния помощник на съдебния администратор. В заключение е посочено, че въпросът дали е налице йерархическа връзка между двете длъжности би могъл да намери окончателно разрешение в един трудово-правен спор пред съда.

След като обсъди и внимателно анализира изложеното в сигнала и събраните при проверката данни, ИВСС констатира, че в конкретния случай не може да бъде установено нарушение на престижа на съдебната власт.

Аргументите на подателите на сигнала са ги мотивирали да сезират със случая различни институции в страната, за да получат съответно произнасяне. Доводите им обаче не се потвърждават от нито едно лице, предоставило информация в хода на проверката. Отговорите на проверявания съдия, на съдебния администратор и съдебния помощник, както и становищата на двама съдии, са безспорно в обратната посока – специфичният статут на длъжността съдебен помощник и действието на ЗСВ спрямо КТ като специален към общ закон, не предпоставят йерархическа връзка на ръководство и контрол между съдебен администратор и съдебен помощник. В този смисъл, според становищата на тези свидетели, не е допуснато нарушение на трудовото законодателство от страна на проверявания при назначаването на съответния съдебен служител.

Въз основа на събраните доказателства проверяващият инспектор е изготвил мотивиран доклад за липса на достатъчно данни за това, че административният ръководител на окръжен съд е извършил действия в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие, които компрометират честта на съдията в професията и обществото и накърняват престижа на съдебната власт, тъй като назначаването на съответното лице на длъжността съдебен администратор не може да се определи като скандализиращо обществото и не сочи на противоречие с изискванията на Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

С решение на ИВСС проверката е прекратена поради липса на данни за извършено нарушение по смисъла на чл.175к, ал. 4 от ЗСВ.

В сигнала, подаден от лишен от свобода, са изложени твърдения за отправени спрямо него от страна на съдия в районен съд писмени и устни закани чрез изпращане на кратки текстови съобщения и чрез обаждане по мобилен телефон. Подателят е описал, че в края на 2015 г. бил отнет лек автомобил, чийто собственик (име не се сочи) му позвънил на мобилния телефон и поискал колата да бъде върната. Подателят му заявил, че не разбира за какво става въпрос. На следващия ден той се срещнал със свой приятел, на чийто мобилен телефон било изпратено кратко съобщение от съдията в районен съд с текст: „Ще ти се види тясна Варна и ще те вкарам в затвора”, като същото било адресирано до подателя на сигнала. Последният отговорил, че не знае за какво става въпрос. Въпреки това, след няколко дни, по време на среща на подателя с друг негов приятел, съдията му позвънил по мобилния телефон и го заплашил с думите „Ще ти се види тесен градът”, ако не върне автомобила. За тези действия на съдията подателят е заявил, че са недопустими, недостойни и противоречат на закона и е направил искане той да бъде отстранен от работа.

Със заповед на главния инспектор е образувана проверка, която да установи дали са налице данни за извършено нарушение от съдията по чл.175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката е изисквана информация от административния ръководител на съда, от ВСС, от районна прокуратура и други държавни органи. Изпратени са писма с въпроси до свидетелите на отправяните заплахи, чиито имена са посочени в сигнала. От сведенията на единия свидетел е установено, че познава от много години подателя на сигнала и е в близки отношения с него, но не му е известно дали срещу него са водени наказателни дела. Посочил е, че познава и съдията, тъй като живеят в един квартал, но не поддържат отношения, освен че се поздравяват при случайно разминаване. Знаел, че съдията притежава лек автомобил (различна марка и модел от посочения в сигнала), но не е осведомен да е бил предмет на престъпление. Според свидетеля, съдията и подателя на сигнала също се познавали, но не му било известно дали поддържат отношения. Свидетелят е заявил, че не е писал никакви кратки текстови съобщения по мобилен телефон до съдията и не е получавал каквито и да е от него, нито пък му е известно съдията да е отправял някакви искания към подателя. В сведенията си вторият свидетел е заявил, че е приятел с подателя на сигнала от около 20 години, но не познава съдията и не знае дали между двамата има някакви взаимоотношения. Подчертал е, че не е осведомен дали съдията има лек автомобил, който да е бил предмет на престъпление и че няма мобилен телефон, поради което не си е разменял съобщения с него. Категорично е заявил, че не е присъствал на разговор между подателя на сигнала и съдията, при който да се е стигало до отправяне на заплахи спрямо първия.

От получения отговор от районната прокуратура е констатирано, че срещу подателя на сигнала са водени две досъдебни производства, като първото е прекратено, а по второто, касаещо грабеж и престъпно отнемане на автомобил, е внесен обвинителен акт в районния съд. Образувано е НОХД, в съдебния състав по което проверяваният съдия не участва. Според информацията от районната прокуратура съдията не е подавал сигнали за отнемане на негов лек автомобил.

Проверяваният съдия е представил писмено становище с отговори, че не познава лице с имената на подателя и никога не се е срещал с него, не е водил разговори с такова лице нито лично, нито по телефон, не му е изпращал никакви съобщения или заплахи. Съдията е посочил, че притежава лек автомобил на близо 20 години, който не е бил предмет на престъпление, не му е известен случай за отнемане на автомобила, описан в сигнала, нито пък познава собственика на такъв автомобил.

След анализ на събраните доказателства от проверяващия екип е прието, че не са налице данни за проверяваният да е извършил нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. Отговорите на свидетелите са еднопосочни, като нито един от двамата не е потвърдил изложеното в сигнала до ИВСС. Сведенията, предоставени от тях и от органите на съдебната власт, кореспондират изцяло помежду си и не потвърждават воденето на каквито и да било разговори и получаването на текстови съобщения от съдията. Двамата свидетели не са пряко или косвено зависими от проверявания, поради което техните отговори са възприети като отразяващи истината.

Въз основа на мотивирания доклад на инспектора, извършил проверката, Инспекторатът е взел решение за прекратяването ѝ поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение.

2.10. РВ-15-68/2017 г.

ИВСС се е самосезирал по повод на публикации в интернет, в които са били изложени твърдения за задържан от органите на МВР съдия във връзка с участието му, заедно с криминално проявено лице, в незаконен лов.

Със заповед на главния инспектор е наредена проверка, която да установи дали са налице достатъчно данни, че съдията е пътувал в автомобил със загасени фарове, но с включен боен фар, управляван от криминално проявено лице, и въпреки многократното легитимиране и подаване на светлинни сигнали от органите на МВР, са отказали да спрат за проверка по съмнение за извършен незаконен нощен лов, като са участвали в преследване, преустановено след произведени изстрели от служителите на МВР, като с тези си действия съдията е накърнил престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани справка от МВР, която да установи дали съдията е задържан, на коя дата и на какво основание, и дали другото лице, пътувало с него в автомобила, има криминални регистрации, постановлението на съответната прокуратура относно евентуално образувано досъдебно производство за инцидента, както и други писмени доказателства, събрани от съответната прокуратура по случая. Видно от изпратеното в ИВСС постановление, прокурор от съответната компетентна прокуратура е отказал да повдигне обвинение срещу съдията, като е приел, че събраните по делото доказателства не водят до извод за участието му в престъпление. Заедно с това в ИВСС са получени и копия от заключение по експертно физико-химическо изследване, според което по снетите обтривки от ръцете на двете лица (проверявания и пътувалия с него) не е имало наличие на микроследи от барутни частици, каквито не са установени и в цевите на двата броя огнестрелни оръжия, намерени в автомобила.

В писменото си становище, проверяваният съдия е посочил, че фактите изнесени в интернет публикацията не отговарят на истината и че не е извършвал незаконен нощен лов, въпреки че има ловен билет. Към становището са били представени копие от удостоверение за съдимост на другото лице, пътувало с него, копие от разрешение за индивидуален лов на името на същото това лице и решение на Административен съд, в мотивите на което е посочено, че в конкретния случай съдията не е управлявал автомобила и не е извършил каквито и да е действия с цел осуетяване на полицейската проверка, което е дало основание на съда да отмени заповедта за задържането му.

Въз основа на събраните доказателства проверяващият екип е мотивирам извод, че съдията не е участвал в незаконен лов с криминално проявено лице и не е извършил нарушение по смисъла на чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. ИВСС е взел решение, че не са налице достатъчно данни, че проверяваният магистрат е извършил действия, които са в разрез с

утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и компрометират честта на съдията, прокурора или следователя в професията и обществото и е прекратил проверката.

3. Проверки, по които ИВСС не е установил достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ, в периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г.

3.1. РВ-15-5/2018 г.

Преписката е образувана след получено в ИВСС становище на Комисията за професионална етика (КПЕ) при окръжна прокуратура, представляващо по същността си сигнал по смисъла на чл.175 м, ал. 1, т. 1 от ЗСВ. Становището е по преписка на Комисията, образувана по подаден устен сигнал от съдия от окръжен съд, с оплакване за нарушение на КЕПБМ, допуснато от прокурор от районна прокуратура. Според изложеното в него, на паркинг до сградата на съответния съд, съдията е помолил прокурора да премести автомобила си, поради затруднение да извърши маневра със своя автомобил. Прокурорът му е отговорил, че автомобилът му е аварирал, но въпреки това съдията е продължил да настоява. Между двамата възникнал скандал, по време на който прокурорът отправил неетични и обидни реплики към него. Комисията е решила, че „с отправените към съдията реплики от сорта „Ти знаеш ли коя съм аз?“, „Ти ще видиш коя съм аз!“, „Я ми кажи ти тук ли работиш и коя си, да видиш какви неприятности могат да ти се случат!“, прокурорът е нарушил правилото за вежливост и толерантност по т. 4.1. и правилото за поведение, произтичащо от принципа за почтеност и благоприличие по т. 5.3. от КЕПБМ.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършването на проверка, която да установи дал с поведението и действията си прокурорът е нарушил чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани писмени сведения от четирима свидетели, единият от които е съпруг на проверявания прокурор. От получените отговори на тримата свидетели се е констатирало, че действително между двамата е възникнал конфликт, но не е установено конкретното съдържание на отправените реплики от прокурора към съдията. Получени са видеофайлове, съдържащи записи от видеонаблюдение, но поради лошото им качество не са използвани като годно доказателствено средство. Проверяващият екип е обосновал извод, че липсват достатъчно данни за осъществени действия и поведение, накърняващи престижа на съдебната власт. С решение на ИВСС проверката е прекратена.

3.2.РВ-15-19/2018 г.

Сигналът е подаден срещу прокурор от окръжна прокуратура. Изложени са твърдения, че в качеството си на прокурор по наказателно дело, е направил несъвместими с длъжността му дискриминационни и ксенофобски изказвания срещу мюсюлманската общност в България и мюсюлманите като цяло в България или чужбина. Подателят на сигнала е посочил е, че прокурорът е дал интервю, публикувано в електронни медии, в което е изразил позиция, противоречаща на изискванията на гражданското общество и за заемане на прокурорска длъжност. Определил е поведението му като укоримо, както от морална, така и от законова гледна точка.

По същия повод е бил сезиран и главният прокурор, който е възложил да се извърши проверка за поводът и конкретните обстоятелства, при които е направено изявлението на

прокурора. Указал е извършването на проверка и от Комисията по професионална етика към окръжната прокуратура, в която работи проверяваният.

Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка, която да установи дали са налице достатъчно данни, че прокурорът е извършил действия, които накърняват престижа на съдебната власт предвид даденото от него интервю, като в качеството си на прокурор по дело е изразила лично мнение за числеността на мюсюлманите в България, което е станало публично достояние с отразяването му чрез средствата за масово осведомяване – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са получени писмени сведения от журналисти от две медии и са изискани записите от проведеното интервю. От едната електронна медия на ИВСС са предоставени два аудио файла, а от другата - един. Констатирано е, че два от записите отразяват точно казаното от прокурора, но другият, съдържащ изявленията, предизвикали негативния отзвук, не съответстват на последователността на изложеното в интервюто. Това се подкрепя и от писменото становище на проверявания. Твърденията на журналистите, че публикациите им отразяват официалното становище на прокурора не са подкрепени от другите доказателства по преписката. Доказано е, че прокурорът е дал интервю и е отговорил единствено на въпроси, касаещи предмета на делото (престъпления против изповеданията на гражданите и насаждане на радикален ислямизъм). След приключване на интервюто е изчакал в сградата на съда да започне съдебното заседание по делото. Тогава в свободен разговор е изразил лично мнение, което е обосновал с исторически и научни факти. Записите на изявленията му, съдържащи се във файловете, отразяват казаното от него в свободен разговор с журналистите. Същите са били направени без негово знание и без да е уведомен, че ще бъдат публикувани. Последният извод се подкрепя и от писменото становище на прокурора.

По преписката са получени резултатите от извършената по нареждане на главния прокурор проверка, приключила със становище, че казаното от прокурора за мюсюлманите в България, след приключване на интервюто, може да бъде определено като непремерен и непрецизен изказ, довел до нееднозначни послания, а не деклариране на мнение или оценка по отношение на мюсюлманската общност в България. Прието е, че прокурорът е бил добросъвестен в изказването си за радикалния ислям, позовавайки се на събраните по делата доказателства, вкл. и на заключенията по изготвените експертизи относно същността на ухабисткия салафизъм, проповядван от вече осъдените по делото лица.

Въз основа на събраните доказателства проверяващият екип е обосновал извод, че не е налице поведение на прокурора, с което е накърнен престижа на съдебната власт и липсват данни за извършено нарушение по смисъла на чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. С решение на ИВСС проверката е прекратена.

3.3.РВ-15-50/2018 г.

Сигналът е подаден от ищец по гражданско дело в окръжен съд. Подателят е изразил недоволството си от решение по делото и е изложил доводи, че същото е постановено в резултат на накърняване на независимостта на съдията – докладчик, а поведението на съдията е „в пълно противоречие с Етичния кодекс на магистратите”. Посочил е, че по време на съдебните заседания, съдията е позволявал „в залата да се повишава тон” и е имал „враждебно отношение”, което се е дължало на близките му отношения с двамата процесуални представители на ответниците, които „почти през цялото време бяха буквално подпрени на бюрото на съдийката и си говореха...” Уточнил е, че в проведеното съдебно заседание единият от тях е показал на съдията мобилния си телефон и са провели

разговор. В заключение е заявил, че при постановяване на решението съдията е проявил пристрастност.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали съдията се е поддал на натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния от страна на конкретен адвокат, както и дали с действията си е накърнил престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ.

По време на проверката са изискани материали от съдилища и сведения от петима свидетели. Едната от свидетелите е изложила твърдения, че е присъствала в съдебното заседание по гражданското дело „в качеството си на слушател”, но е уточнила, че е сестра на ищеца по делото, който е и подател на сигнала. Твърди, че по средата на съдебното заседание пълномощник на ответника е получил обаждане на личния си мобилен телефон, който е занесъл на съдията и двамата са провели разговор, чието естество не е чул поради отдалечеността си. Заявила е, че тези действия са породили „определени съмнения за неприкрита намеса на трето лице и на зависимости“ между адвоката и съдията. Обяснила е, че в това съдебно заседание не е била свидетел на грубо или неуважително отношение на съдията към някоя от страните, но у нея са се породили съмнения след „интерпретацията на доказателствата и преиначените факти, приложени по делото”. Сведенията са получени и от свидетел по гражданско дело, доведен от ищеца, който е заявил, че докато е давал показания, адвокатът на ответниците се е държал неуважително към нея. Отбелязва, че поведението на адвоката е било „арогантно”, а съдията не е възпрепятствал грубото отношение. От сведенията на двамата процесуални представители на ответниците се е установило, че съдията не е демонстрирала по-близки отношения със страните по делото или с техните процесуални представители и не е проявявал грубо и неуважително отношение към тях. Заявили са, че не си спомнят по време на съдебното заседание съдията да е водил разговор по мобилен телефон, предоставен от адвокат.

Сведения са получени и от вещото лице по делото. Същият е посочил, че за времето, в което е присъствал в съдебната зала не е забелязал съдията да демонстрира близки отношения със страните или с техните процесуални представители, както и че не е разговарял по телефона. Заявил е, че съдията не е проявил грубо или неуважително отношение към участниците в процеса. Процесуалният представител на ищеца не е изпратил сведения. Провереният съдия е изпратил писменото си становище. В него е заявил, че върху него не са отправяни натиск, заплахи, предложения за стимули, не е правен опит за оказване на пряко или косвено влияние. Обяснил е, че не познава страните по делото, но познава процесуалните им представители, като и тримата са се явявали по множество дела, разглеждани от него. Уверил е, че в хода на разглеждане на делото не е извършил действия в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие, с които да компрометира честта на съдията в професията и обществото.

Изложените в сигнала данни, не са доказани по безспорен и категоричен начин в хода на проверката. Единствените доказателства в тяхна подкрепа са сведенията на сестрата на ищеца, но проверяващият екип не ги е кредитирал, тъй като е приел, че противоречат на останалия доказателствен материал.

Въз основа на мотивирания доклад на инспектора, осъществил проверката, на свое заседание ИВСС е взел решение да прекрати проверката поради липса на данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ.

3.4.РВ-15-27/2018 г.

Сигналът е от гражданин, пострадал от престъпление, за което е било образувано досъдебно производство. Същото е било прекратено от наблюдаващия прокурор поради изтичане на давностния срок. Подателят е изложил твърдения, че наблюдаващият прокурор не е извършил необходимите действия за разкриване на обективната истина, тъй като е приел материална облага извън рамките на закона - четири броя автомобилни гуми от криминално проявено и осъждано лице, поръчител на престъплението, за което е било образувано досъдебно производство. Посочил е свидетели, като за единият от тях твърди, че е занесъл гумите до дома на прокурора. Посочил е и данни за нерегламентирани контакти и срещи между прокурора и същото това лице.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали прокурор в окръжна прокуратура е приел материална облага извън рамките на закона - четири броя автомобилни гуми от лице, за когото е имало сведения, че е поръчител на престъплението, за което се е водило следствено дело, което е могло да постави под съмнение неговата независимост и безпристрастност при разглеждането и решаването на досъдебно производство-нарушение по чл. 175к, ал. 2 от ЗСВ и дали след като е подържал приятелски отношения с криминално проявено и осъждано лице, за което е имало сведения, че е поръчител на престъпление, за което е образувано следствено дело, по което е бил наблюдаващ прокурор, е накърнил престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката е изискано свидетелство за съдимост на лицето, за което се сочи, че е дало наследващ се дар на проверявания прокурор, информация от МВР и НСЛС относно за наличие или липса на данни за образувани и неприключени наказателни производства и/или повдигнати обвинения срещу същото лице; информация от окръжна прокуратура относно Вътрешните правила за разпределение на прокурорските преписки и свързаните с тях заповеди; материалите по проверката извършена от ВКП, която е била изпратена по компетентност на Специализираната прокуратура. Изискани са писмени сведения от подателя на сигнала, четирима свидетели и от проверявания магистрат.

В сведенията си свидетелят, посочен от подателя на сигнала като човекът занесъл гумите до дома на прокурора е заявил, че е кум на лицето, за което в сигнала се твърди, че е дало дар на прокурора и е поръчител на престъплението. Пояснил е обаче, че от пет години двамата били в лоши отношения. Посочил е, че преди повече от десет години е продал на проверявания прокурор четири автомобилни гуми, втора употреба, за сумата от 120 лв. Заявил е, че твърденията на подателя на сигнала относно подаряването на тези гуми, са несериозни. Уточнил е, че същият е заявил това поради неуредените си финансови отношения със соченото от него криминално проявено и осъдено лице, на което е дал преди години сумата от 300 000 лв., която не му е била върната. Подчертал е, че това лице е осъдено по обвинителен акт, внесен от проверявания прокурор. Вторият свидетел е заявил, че чул за случая с четирите гуми от лицето, което ги е занесло на прокурора. Допълнил е, че е бил очевидец на среща между проверяваният прокурор и криминално проявеното лице, но не и кога се е случило това.

Проверяваният прокурор се е запознал с материалите по проверката и е бил изслушан, като е заявил, че никога не е получавал за подарък четири гуми, а по отношение на заявеното от свидетеля, че му ги бил продал, вследствие на изминалите 10 г. не може да си спомни дали това е така. Относно твърденията за срещи с криминално проявен е заявил, че последният е осъден по негов обвинителен акт, а самият той стриктно спазва КЕПБМ и не се среща с криминално проявени и/или осъдени лица. По отношение на наблюдаваното от него досъдебно производство, прекратено от него поради изтичане на давностния срок, е заявил, че е приемал устни доклади от ръководителя на РЗ"БОП" за проведените оперативно-издирвателни мероприятия (ОИМ) от страна на МВР във връзка с извършеното престъпление. След като подателят на сигнала и пострадал от престъплението е дал сведения, предполагащи процесуални действия, той е възобновил разследването, което е било спряно, посочените лица са били разпитани, но въпреки това

не са се събрали достатъчно доказателства за изготвянето на обвинителен акт и внасянето му в съда.

Писма с въпроси са изпратени и на други двама свидетели, които обаче не са изпратили отговори.

От събраните в хода на проверката доказателства е изведен извод за липса на достатъчно данни за извършени от проверявания нарушения. Въз основа на мотивирания доклад на инспектора ИВСС с решение е прекратил проверката.

3.5. РВ-15-25/2018 г.

Сигналът е подаден от Комисията по професионална етика при апелативна прокуратура. Посочени са случаи на нарушения на КЕПБМ. Приложено е становище, според което следовател, с поведението си спрямо съдебен служител, е нарушил принципите за вежливост и толерантност по т. 4.4, регламентирани в КЕПБМ.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали в шест отделни случая, поведението на следователя е в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и дали действията му компрометират честта на следователя в професията и обществото и накърняват престижа на съдебната власт.

В хода на проверката са изискани сведения от осемнадесет свидетели (прокурори, следователи и съдебни служители) и информация от държавни институции. Постъпилите писмени сведения поотделно и в съвкупност са обосновавали извод за наличие на две групи свидетелски обяснения.

Първата група свидетели са заявили, че следователят не е проявявал неколегиално и неетично поведение към съдебни служители и не са чували да крещи, вика или обижда някого. Напротив, подчертали са, че държанието му е било внимателно, етично и коректно.

Втората група свидетели са заявили, че е имало случаи, в които поведението на следователя е било съпроводено с крясъци, обиди и ръкомахане. Зам. административният ръководител на прокуратурата е заявил, че е получавал устни сигнали от служители и прокурори, че следователят се държи зле с конкретен служител, като му е крещял и индиректно го е обижда, поради допуснати грешки в работата. Зам. административният ръководител е пояснил, че е провел разговори с двамата, с цел да нормализира ситуацията. Поради липса на резултат е сезирал КПЕ.

Двама свидетели не са представили отговори на поставените им въпроси.

Проверяваният следовател се е запознал с материалите по проверката и е изслушан. Отрекъл е изнесеното в сигнала на КПЕ и е пояснил, че не е конфликтна личност. Забележките си към съдебния служител е обяснил с обстоятелството, че последният не се е справял с работата си. Заявил е, че има прекрасни взаимоотношения с прокурорите, следователите и служителите, както и че поради намален слух на лявото ухо говори по-високо, без да се усеща. Приложил е копия на девет докладни записки и писма изготвени до административния ръководител на прокуратурата, касаещи организацията на деловодната работа от страна на съдебния администратор и на съдебния деловодител. Представил е копие на сигнал, подписан от следователите, касаещ действия на съдебния администратор при инвентаризация на склад с вещевени доказателства, което според него е първопричината за възникване на напрежение в отношенията между него и съдебния администратор, а впоследствие и със съдебния деловодител.

От събраните доказателства в хода на проверката проверяващият екип е установил, че срещу следователят е образувано дисциплинарно производство във ВСС и му е наложено

дисциплинарно наказание за това, че с поведението си спрямо съдебен деловодител е нарушил КЕПБМ. Поради това, проверката е прекратена за две от установените нарушения поради недопустимост на сигнала, а за останалите случаи ИВСС е приел, че липсват достатъчно данни за извършено нарушение и със свое решение е прекратил проверката.

3.6. РВ-15-49/2018 г.

Сигналът е подаден от гражданин, син на подсъдим. Изложени са твърдения, че наблюдаващият прокурор по две досъдебни производства, водени срещу баща му, е в приятелски отношения с основния свидетел, който е криминално проявен и осъждан. Подателят е заявил, че прокурорът е оказвал натиск върху свидетели по делото по време на техните разпити, карал ги е да кажат определени неща и не е протоколирал други. Подчертал е, че тези действия са в интерес на неговия приятел, с когото се среща по заведения и обсъждат делото. Посочил е петима свидетели, които могат да потвърдят гореизложеното. Посочил е също, че негов приятел е подал сигнал за извършено престъпление до прокуратурата, който не бил заведен, тъй като бил срещу приятеля на прокурора. Към сигнала е приложил и снимка на две жени и един мъж на маса в заведение, като е пояснил, че едната жена е прокурорът с нейния приятел и друга тяхна близка.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали прокурорът при изпълнение на служебните си задължения се е поддал на натиск, външен за съдебната система от лицето, посочено в сигнала и дали след като се е срещал с него на публични места е извършил действия, които са в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и компрометират честта на прокурора в професията и обществото. В хода на проверката са изискани сведения от подателя на сигнала, петимата посочени от него свидетели, лицето, посочено като приятел на прокурора. Отговор е получен само от подателя на сигнала, в който се заявява, че цялата информация, изложена в сигнала, включително приложената снимка, му е изпратена от непознато лице чрез „Вайбър“.

Изискана е информация от прокуратурата и от други държавни институции, от която е установено, че двете досъдебни производства са изпратени по подсъдност на Специализираната прокуратура, а посоченото за приятел на прокурора лице, не е осъждано.

В писменото си становище, проверяваният е обяснил, че соченото за негов приятел лице е виждал веднъж – при провеждане на действия по разследване с него, като в този случай е бил с още един прокурор. Уточнил е, че нито той, нито друго лице е упражнявало въздействие върху него във връзка с работата. Заявил е, че не е на представената снимка и не е имал срещи с това лице в заведения. Отрекъл е изцяло изложеното в сигнала, като е подчертал, че с изпълнение на служебните си задължения е засегнал бизнес-интереси на определени лица, които използват всички възможни средства за накърняване на авторитета му в професионален и семеен план чрез публикуване на невярна информация в национални и местни медии, интернет сайтове, фейсбук и други.

Нито един от посочените от подателя на сигнала свидетели, включително баща му, не са депозирали писмени сведения.

Проверяващият екип е преценил, че не са налице достатъчно данни за това, че прокурорът е оказвал натиск върху свидетели по делото с цел да направят конкретни

изявления, както и да е извършил действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт.

С решение на Инспектората проверката е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 3 и ал. 4 от ЗСВ.

3.7. РВ-15-47/2018 г.

Сигналът е подаден от съдебен заседател, който е заявил, че в съдебно заседание е поискала да си тръгне преди да е приключило същото, но председателят на състава не позволил, от което ѝ прилошало. Отново е поискала да напусне съдебната зала, но не ѝ било позволено от служители на Главна дирекция „Охрана”, които по разпореждане на съдията го задържали до приключване на заседанието. Заявила е, че с действията си, съдията е нарушил КЕПБМ.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали съдията в открито съдебно заседание е влязъл в спор със съдебен заседател, отправил е разпореждане към служители на ГД”Охрана” към Министерство на правосъдието да не допускат да напусне съдебната зала, и по този начин е накърнил престижа на съдебната власт и е компрометирал честта на съдията в професията и обществото.

В хода на проверката са изискани: протоколът от съдебното заседание, аудиозапис от него; справка от директора на ГД”Охрана” за служителите, които са конвоирали подсъдимата по делото и са присъствали в съдебната зала; сведения от подателя на сигнала и от деветима свидетели, присъствали в съдебната зала. Подателката на сигнала е заявила, че част от вината за конфликта е нейна, тъй като за въпросния ден е имала издаден болничен лист по майчинство, но не го е използвала, а е отишла на работа, като се е надявала съдебното заседание да приключи до обяд и да се прибере при детето си, което е било болно.

Прокурорът по делото е заявил, че между съдията и съдебния заседател е възникнал спор, но не може да цитира репликите, разменени между тях, като съдебният заседател е заявила, че си тръгва преди да е приключило с.з., а съдията ѝ казал, че не може да напусне залата самоволно. Тя се е върнала на мястото си разплакана, като с.з. е продължило. Подчертава, че не е чул съдията да разпорежда на служителите от ГД”Охрана” да възпрепятстват свободното придвижване на съдебният заседател към врата на залата. Вторият съдебен заседател е посочил, неговата колежка е поискала да си тръгне преди края на с.з., а съдията не ѝ е позволил. Подсъдимата по делото е заявила, че е имало спор между съдията и съдебната заседателка, която е искала да си тръгне по-рано, но не помни причината за това, а съдията не ѝ е позволил, като двамата служители на ГД”О” са застанали плътно един до друг пред вратата на залата по разпореждане на съдията. Съдебната заседателка, виждайки това се е върнала на мястото си, като не е имало физически контакт между нея и двамата служители. Двамата служители на ГД”Охрана” заявяват, че преди да е приключило с.з. съдебна заседателка е тръгнала да си ходи, а съдията е разпоредил никой да не напуска залата преди да е прочел определението си. Те застанали пред вратата и виждайки това, съдебната заседателка се е върнала на мястото си. Отричат между тях да е имало физически контакт. Съдебният секретар е обяснил, че преди да е приключило заседанието съдебна заседателка е поискала да си тръгне, а съдията е разпоредил никой да не напуска залата преди да е прочел определението си. Тогава двамата служители на ГД”Охрана” застанали пред вратата, а съдебната заседателка се върнала на мястото разстроена. Не е имало физически контакт между нея и служителите, като съдията не е издавал разпореждане, с което да възпрепятства съдебната заседателка. В срока на проверката не са постъпили писмени сведения от

тримата свидетели. Проверяваният съдия се е запознал с материалите по проверката и е изслушан. Същият е заявил, че не е направил нищо нередно в съдебната зала, а поведението на съдебната заседателка е било неуважително към институцията, както и че е недопустимо заседател да си тръгва преди да е приключило заседанието и преди да е подписан съдебният протокол. Обяснил е, че не е имало спор или конфликт между него и съдебната заседателка, а разговор, след който тя е тръгнала към изхода. Тогава съдията се е обърнал към служителите на ГД”О” да не пускат никой извън залата, докато не приключи с.з., като никой не я е докосвал.

След анализ на събраните доказателства проверяващият екип е кредитирал сведенията на свидетелите, които са непротиворечиви и последователни. Приел е, че не са налице данни, че с поведението си съдията е накърнил престижа на съдебната власт. Със свое решение ИВСС е прекратил проверката поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение по смисъла на чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

3.8. РВ-15-41/2018 г.

Сигналът е подаден от адвокат, който излага твърдения, че прокурор от районна прокуратура е извършила действия в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие, които компрометират прокурорската професия в обществото. Заявил е, че по време на съдебно заседание прокурорът си е позволила да изрече обидна квалификация за адвоката, обръщайки се към съда, а именно „съмнявам се в трезвото състояние на защитата”. С тези действия, според подателят на сигнала, е накърнен престижът на съдебната власт.

Със заповед е наредена проверка за установяване извършени ли са действия от прокурора, които накърняват престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

Изискани са сведения от всички лица, присъствали в съдебната зала по време на заседанието. В сведенията си съдията-докладчик е посочил, че в проведеното съдебно заседание подсъдимият е бил представляван от упълномощен защитник (подателят на сигнала). Делото е разглеждано в отсъствие на подсъдимата по реда на задочното производство. При започване на делото в съдебната зала са присъствали: съдията – докладчик, прокурорът, защитникът, съдебният секретар, вещото лице и четирима свидетели. Страни и свидетели по други дела не е имало в залата. Когато са започнали пререканията между прокурора и адвоката, в съдебната зала са присъствали съдебният състав, прокурорът, защитника и един свидетел. Съдията е обяснил, че словесната размяна на реплики между прокурора и защитника възникнала при разпита на свидетеля, тъй като защитникът е възразявал по някои от въпросите, зададени от прокурора. При един от въпросите на адвоката прокурорът е заявила, че се съмнява в трезвото състояние на адвоката. Спомня си, че адвокатът е поискал от съда да осигури дрегер, с който да се тества за наличие на алкохол. От този момент се е задълбочил словесния конфликт, като точни изрази не може да опише. Това е наложило да направи забележка на страните, още повече, че очевидец на този конфликт е станал и свидетелят. След приключване на разпита на последния, конфликтът е продължил, като адвокатът се е обръщал към прокурора (която е жена) в мъжки род. Това наложило повторно да им направи забележка. След това заседанието продължило нормално. Към отговора е приложил свое определение, с което е оставил без уважение искане на прокурора за предоставяне на звукозапис от проведеното заседание, както и поправка и допълване на протокола от съдебното заседание.

В сведенията си съдебният секретар е посочил, че по време на заседанието съдията е предупредил прокурора и защитника на подсъдимата да спазват реда в залата. Пояснил

е, че прокурорът е задавала въпроси на свидетеля, при което защитникът ѝ е казал: „Това вече е коректно зададен въпрос”. Прокурорът отговорила: „Вие ли ще ми казвате как да си задавам въпросите, като се съмнявам, че сте в трезво състояние?“, след което адвокатът е поискал да бъде повикан екип, който да му направи тест с дрегер. Съдията е предупредил да се спазва редът в залата и разпитът на свидетеля е продължил. След това само в негово присъствие и в присъствието на съдията, прокурорът и адвокатът са подновили словесния си конфликт, като съдията отново ги е предупредил да спазват реда в залата. Твърди, че прокурорът е казала на адвоката, че е пиан, а той се е обръщала към прокурора с „бе” и ѝ казал, че ѝ прилича на мъж.

Участвалият в съдебното заседание свидетел е представил сведения, в които е заявил, че не е чул разменените реплики по време на възникналия спор между прокурора и адвоката, а само призова на съдията за спазване на реда в залата. Вещото лице е изпратило сведения, в които е обяснило, че по време на заседанието е имало „леко напрежение” между прокурора и защитника на подсъдимата, което той е възприел като желание всеки да си защити работата. Заявил е, че не е чул да разменят по между си обидни реплики в залата. След като е бил упрекнат от адвоката, че не е взел сравнителния материал от лицето лично, е обяснил, че не е частно вещо лице и при тях нещата се случват с делегирани постановления. Обърнал се е към прокурора с думите: „Какво прави тая”, изречени безгласно, тъй като въпросите не са били по същество и си е помислил, че това ще бъде повод за оспорване на експертизата. След като ВЛ е отговорило на всички въпроси на адвоката, съдията е приел експертизата, а той е напуснал залата. Посочил е, че два дни след това му се обадил прокурора и му казала, че още преди да влязат в залата адвокатът ѝ е замирисал на алкохол. Той ѝ е отговорил, че не може да се твърди наличие на алкохол преди да бъде установено по съответния ред.

Изискани са съдебният протокол и звукозаписът от съдебното заседание. Видно от протокола съдията два пъти е предупреждавал прокурора и защитата да спазват реда в залата, като не са отразени реплики между адвоката и прокурора, отнасящи се до настоящата проверка.

От отговорите на присъстващите в съдебната зала е установено, че не са възприели изявлението на прокурора като обидно или уронващо престижа на съдебната власт, а като словесен конфликт, ескалирал в хода на съдебното заседание. Това е довело до необходимост съдът да предупреди страните няколко пъти да спазват реда в залата.

От приложения звукозапис от съдебното заседание и от отговорите на съдията и съдебния секретар е установено, че защитникът е засегнал прокурора, обръщайки се няколко пъти към нея в мъжки род. Съдията е преценил, че не е необходимо да се отразява в протокола от съдебното заседание създалият се словесен конфликт между двете страни. Обяснил им е, че „оставя нещата така в рамките на добрия тон”.

След анализ на всички доказателства инспекторът е изготвил мотивиран доклад, според който с поведението си прокурорът не е предизвикала негативно отношение към съдебната власт, тъй като с изключение на подателя на сигнала останалите присъстващи в съдебната зала лица не са възприели изказването ѝ като скандално и противоречащо на КЕПБМ. С решение на ИВСС проверката е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

3.9. РВ-15-53/2018 г.

В ИВСС е получен сигнал от адвокат, която твърди, че по отношение на нея и семейството ѝ е „упражнен натиск от страна на районна прокуратура и от разследващите органи на ГД„Гранична полиция”. Посочва се, че е била ангажирана по няколко дела,

образувани в районната прокуратура, като при срещата ѝ с подзащитните ѝ е присъствал и съпругът ѝ, който като експерт по арабски език помагал за контакта ѝ с клиентите, невладеещи български език. При едно от посещенията им в районен съд възникнал конфликт между тях, разследващ полицай и прокурор, като последната заплашила съпруга ѝ с ГДБОП и ДАНС. При следващо пътуване с фирмен автомобил, според нея, е „следена”. В сигнала са изложени твърдения, че същият прокурор и разследващ полицай използват всички средства, които им предоставя служебното положение, за да се снабдят с личните данни на подателката на сигнала и на съпруга ѝ, с цел да оказват натиск спрямо тях, тъй като е отказала да подпише предложените от прокурора споразумения. Подателката счита, че се цели нейното отстраняване като защитник. Изразяват се опасения, че няма да има „справедлив и прозрачен процес”. Изказва се становище, че прокурорът „се държи като собственик на прокуратурата и се чувства недосегаема“.

Заповедта на главния инспектор е за извършване на проверка, която да установи дали са налице достатъчно данни прокурорът от районна прокуратура да е извършила действия в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие, които компрометират честта на прокурора в професията и обществото, като в присъствието на разследващ полицай, адвокат и преводач-съпруг на адвоката, подател на сигнала, чрез отправяне на закани на висок глас, че ще извика службите Миграция, ГДБОП и ДАНС, направила опит да се сдобие с личните данни на преводача, с което е накърнила престижа на съдебната власт - нарушение на чл. 175к, ал.4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани сведения от подателя на сигнала, преводача, разследващ полицай, друг прокурор в същата прокуратура и от началника на ГПУ. Получено е писмено становище от проверявания прокурор.

В своите сведения преводачът (съпруг на подателката) е описал, че на съответната дата е посетил сградата на районен съд, като е превеждал на срещите между съпругата му (адвокат) и нейните клиенти – иракски граждани, срещу които са се водили наказателни производства. Излязъл от съдебната поради обявена почивка в едно от съдебните заседания. Слизайки по стълбите към първия етаж служител на съдебната охрана му поискал личната карта. Покрай тях минал мъж с цивилни дрехи и униформеният мъж го попитал: „да я снимам ли”. Отговорът бил: „Да, направи едно копие”. На въпроса защо му искат личната карта, цивилният мъж му отговорил: „...защото влизаш в съда”. След като изразил несъгласие личната му карта да бъде снимана, цивилното лице се обърнало към униформения мъж и му казало: „...тогава му запиши данните от личната карта”. Предал картата и данните му били записани на един бял лист. На въпроса, „защо трябва да запишат данните...”, отговора бил : „...не знам, може би защото сме граничен район, а този, който ги иска е от гранична полиция”. Отговорил му: „...това не е редно, тъй като това означава, че трябва да снимат личните карти или да се записват данните на всички хора намиращи се в града”. В разговора случайно се намесил друг адвокат, който се съгласил с мнението на преводача. Униформеният се замислил и споделил с колегите си: „...чакайте сега, аз не съм му подчинен на него, тогава защо трябва да му изпълнявам нарежданията...”. Предал листа със записаните данни на преводача и му казал да го скъса. Преводачът се качил на втория етаж и се срещнал с въпросното цивилно лице. Попитал го той ли е този, който му е поискал личната карта и го помолил да се легитимира. Последният се представил за началника на „Гранична полиция”, и след като му показал служебната си карта, узнал фамилията му. В този момент проверяваният прокурор, крещейки му казала : „...ей, какво правиш ти. Не можеш да му искаш карта... униформен ти иска личната карта, разбира се, че ще му я дадеш...”. Опитал се да ѝ обясни, че господинът не е униформен служител и е длъжен да се легитимира, след което тя изкрещяла: „...сега ще ти викна миграция да видиш”. Отговорил ѝ, че е български гражданин, а тя репликирала: „...ще ти извикам ГДБОП, ДАНС ще ти извикам. Ще видиш ти, ще видиш”. През това време съпругата му се обърнала към прокурора и обяснила, че не е права, тъй като цивилното лице е длъжно да се легитимира, щом е

искало да му се представи личната карта. Представилият се за началник на „Гранична полиция“ казал, че това не е вярно и че не му е искал личната карта. Към тях се приближил друг прокурор и преводачът му обяснил ситуацията. Прокурорът му разяснил, че това се е случило, тъй като не знаят кой е и че не го познават. На репликата му към проверявания прокурор, че изпитва огромно уважение към прокуратурата и цялата съдебна власт, същата му отговорила, че е: „...нагъл и арогантен“. Демонстративно хващайки ревера на тогата и дърпайки я напред, със заплашителен тон му казала: „а на мен, няма ли да ми искаш служебната карта, а няма ли да ми искаш и на мен служебната карта“. Счита, че с действията на проверявания прокурор е засегнат престижа на съдебната власт. Направил е извод, че целта на този прокурор е била да принуди съпругата му да се откаже от поетата защита и по този начин да успее да прикрие редица нарушения в досъдебните производства и да приключи делата по най-бързия начин.

В сведенията си подателката на сигнала е описала, че първият ѝ контакт с проверявания прокурор е осъществен на същата дата, сутринта. По време на срещата обсъдили направеното предложение на прокуратурата за сключване на споразумение по отношение на петима от нейните подзащитни. В допълнение описва фактическа обстановка, идентична с изложената от съпруга ѝ. Изложила е твърдения, че проверяваният прокурор, в съучастие с разследващ полицай е направила опит да придобие по незаконен начин с ксерокопие от личната карта на съпруга ѝ, както и че си е позволила по незаконен начин да се снабди с регистрационния номер на автомобила, с който е пътувала до съответния град. Приема тези действия, като неправомерни за един магистрат, който подкопава доверието на обществото в съдебната система и уронвана престижа на съдебната власт. Счита, че проверяваният прокурор е подхождала към съпруга ѝ с предубеждение поради произхода му, с което е нарушила правилата на Етичния кодекс. Посочила е също, че прокурорът би избегнала евентуални санкции за установени от нея груби процесуални нарушения в хода на досъдебното производство, в случай, че тя бъде сменена като защитник.

Получените сведения от разследващия полицай от ГД „Гранична полиция“, прокурор, свидетел на случилото се и началникът на ГПУ не потвърждават изложеното от подателката и съпруга ѝ. Описват, че при опит да бъдат проверени документите му, преводачът е реагирал бурно и е нарушил общественото спокойствие и благоприличие. Поради това проверяваният прокурор се е намесила и казала на непознатия мъж, че е необходимо всички граждани да удостоверят самоличността си пред органите на реда.

Според началника на ГПУ проверяваният прокурор е приканила преводачът да спазва нужните норми на поведение, а той се е обърнал към нея с думите: „Ти си селска прокурорка, а това е селска прокуратура и съд...Вие ми нарушавате правата и ще доведе немска телевизия в залата“.

Тримата свидетели заявяват, че тя не е извършила неправомерни действия и не е оказвала „натиск“ по отношение на подателката на сигнала или на съпруга ѝ. Посочват, че не е отпращала никакви закани и заплахи спрямо тях, държала се е професионално, а поведението ѝ е било адекватно и съобразено с професионалната етика и морал. Считат, че по никакъв начин не е демонстрирала неприлично държане и не е използвала и името на която и да е българска институция или служба.

Проверяваният прокурор е представила становище, в което е описала случилото се по начин, описан от колегата ѝ прокурор, от началника на ГПУ и от разследващия полицай. Допълнила е, че вследствие на обидите и викове на мъжа, за когото впоследствие разбрала, че е от екипа на защитника, му е казала: „Господине, за мен Вие осъществявате хулиганство и моля да преустановите противоправното си поведение и да не крещите в съдебната палата“. Той обаче е продължил да крещи, което поведение я е травмирало психически и се почувствала недобре. Помолила е колегата си прокурор и защитника да

се намесят и да преустановят това му поведение, а тя влязла в деловодството на прокуратурата. Категорично е отрекла да е оказвала натиск върху някого или с поведението си да е нарушила етичните правила.

Проверяващият инспектор е кредитирал становище на проверявания, което е подкрепено от събраните доказателства. Приел е, че на тях противостоят единствено сведенията на преводача и твърденията на подателката, която като съпруга на първия е лично заинтересована от изхода на проверката. С решение на ИВСС проверката е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение.

4. Проверки, по които ИВСС не е установил достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г.

4.1.РВ-15-32/2019 г.

Проверката е образувана по повод доклад, препратен на ИВСС по компетентност от КПЕ към ПК на ВСС за извършване на проверка срещу прокурор от районна прокуратура. Към него е приложено становище на Комисията по професионална етика при окръжна прокуратура за установено нарушение на т. 4.1 и т. 4.2 от Раздел II на Кодекса за етично поведение на българските магистрати. В доклада е посочено, че срещу прокурора е образувано досъдебно производство и същият е бил привлечен като обвиняем за извършено престъпление от общ характер.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка, която да установи дали прокурор в районна прокуратура е извършил действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт, като е употребил спрямо лице от женски пол физическа сила, отправил ѝ е обидни изрази, блъскал я е и е нанесъл удари с крак в тялото ѝ, което поведение е в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие и компрометира честта на прокурора в професията и обществото.

В хода на проверката е изискана справка от ВСС и адм. ръководител на районна прокуратура за наличието на висящи или приключени дисциплинарни производства за извършени дисциплинарни нарушения от проверявания.

От материалите, предоставени от ВСС е установено, че Прокурорската колегия на ВСС е сезирана за същото нарушение с предложение на главния прокурор на Република България и с предложение на адм. ръководител на районната прокуратура, за което са образувани две дисциплинарни производства по описа на ВСС. Впоследствие същите са обединени за разглеждане в едно общо дисциплинарно производство.

Въз основа на събраните доказателства и на основание чл. 29, ал. 3 от Вътрешни правила за извършване на проверки по глава девета, раздел I „б” от ЗСВ от екипи на ИВСС, според който проверка по този ред не се образува, а образуваната се прекратява, когато се установи, че за същото нарушение има образувано дисциплинарно производство, проверяващият инспектор е изготвил мотивиран доклад. С решение на Инспектората проверката е прекратена.

4.2.РВ-15-36-2019 г.

В ИВСС е постъпило искане от съдия в районен съд за извършване на проверка за установяване на достатъчно данни за извършени от нея нарушения по чл. 175к, ал. 1-4 от ЗСВ, по повод на медийни публикации. В същите са изложени твърдения, че съдията живее на семейни начала с криминално проявен и е свързана с криминалния контингент.

Съдията е счела, че със зададените в публикацията редица въпроси, се поставя под съмнение нейната почтеност и професионален интегритет, поради което е поискала ИВСС да установи обективните факти, за да се изчисти името ѝ от посочените клеветнически твърдения, разпространявани в публичното пространство. В подкрепа на искането си е посочила линкове към интернет публикация и копие на статия.

Със заповед на главния инспектор е наредено да се извърши проверка за установяване дали са достатъчно данни, че съдията е извършила нарушения по чл. 175к, ал.1 – 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са събрани следните доказателства: справка от ВСС и адм. ръководител на районния съд за висящи или приключени дисциплинарни производства или предложения и/или сигнали за извършени дисциплинарни нарушения от проверявания; кадрова справка на съдията; материалите от извършената последна атестация; становището на етичната комисия при първоначалното назначение на съдията; становища на КПЕ при окръжен съд, касаещи професионалните и нравствени качества на съдията при повишаване на място в по-горен ранг; други документи, относими към предмета на проверката.

Въз основа на събраните доказателства е констатирано, че липсват данни за наличие на частен интерес у съдията, при изпълнение на конкретни служебни функции. Не е установено да е получавал материална или нематериална облага извън рамките на закона. Не са установени действия или бездействия, които да поставят под съмнение нейната независимост и безпристрастност, като и че е спазвала всички морално-етични норми при изпълнение на функциите си. Не са събрани и данни за поведение на съдията, което да накърнява престижа на съдебната власт.

След изготвен мотивиран доклад от проверяващия инспектор, с решение на ИВСС проверката срещу съдията е прекратена.

4.3.РВ-15-5/2019 г.

Сигналът е подаден от съдия в Специализирания наказателен съд (СНС). Изложени са твърдения, според които съдия в Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС) е оказала натиск, пряко или косвено влияние спрямо подателя, като е изготвила доклад с констатации, по проверка, извършена в изпълнение на заповед на председателя на АСНС, във връзка с разглеждането и решаването на НОХД по описа на СНС. На следващо място е поискал да бъде проверен дали при изпълнение на служебните си задължения - провеждане на задочно производство по НОХД е накърнил престижа на съдебната власт и е компрометирал честта на съдията в професията и обществото. Заповедта на главния инспектор е за извършване на проверка, която да установи дали съдията от АСНП е извършил нарушение по смисъла на чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ и дали подателят на сигнала е извършил нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са изискани сведения от двама съдии и шестима съдебни заседатели. Получени са справки, от които са установени датата на изготвения доклад и датата, на която е бил обявен на съдиите от СНС и АСНС. Проверяваните съдии са представили писмени становища. Изискани са и два доклада за извършени проверки, от които се установи, че срещу направените в тях констатации не са постъпили възражения от съдиите в СНС, с изключение на сигнала, подаден от подателя.

В сведенията си председателят на АСНС е обяснил, че в наредената от него проверка е включил и „анализ на противоречива практика в СНС”, воден от „...дълбоко убеждение, че такива анализи следва да бъдат извършвани регулярно, а не само да се следи за формалното спазване на процесуалните срокове, тъй като това е изключително важно за формиране на предвидима съдебна практика”. Посочил е, че по време на различни професионални форуми е бил насърчаван от представители на ВКС да бъде извършван

анализ на противоречивата съдебна практика. Категорично е заявил, че „в никакъв случай тази проверка не е целяла оказване на натиск, на който и да е от проверяваните съдии, по което ѝ да е от проверяваните дела”. Заявил, че цитираното НОХД по описа на СНС е било обект на проверка наред с десетки други дела от страна на проверявания съдия от АСНС. Заявил е, че не му е известно тя да е оказала натиск върху проверявания съдия от СНС при разглеждането и решаването на конкретното дело, нито по което и да е друго дело. Докладът от извършената проверка съдържа констатации за нарушенията, допуснати от съдията от СНС при разглеждане на делото, които според тези сведения са пример за неправилна съдебна практика - нарушение на императивни изисквания на закона за участието на подсъдимите в съдебните заседания и условията и реда за разглеждане на делата в тяхно отсъствие. Посочил е, че нарушенията са толкова „фрапиращи”, че не е имало как да не бъдат отразени в доклада от проверяващия. По отношение на проверката, касаеща проверявания съдия от СНС, е приложил копие от протокола на общото събрание на съдиите от АСНС, на което са присъствали 13 съдии. Дневният ред е включвал обсъждане на ежегодния годишен доклад, изготвен от проверявания съдия от АСНС, във връзка с извършена проверка по Заповед на председателя на АСНС, касаеща неправилна практика и постъпило разпореждане на проверявания съдия от СНС по НОХД по описа на СНС. Взето е решение, подкрепено от 10 от съдиите (1 против и 1 въздържал се) да се сезира СНС, който да проведе общо събрание и да разгледа принципно въпроса (а не конкретното дело) дали се касае за противоречие в практиката на първоинстанционния съд, както и да се изпълни препоръка, дадена в Доклада - прецизиране на съдебната дейност и правоприлагане по еднакъв начин, с оглед уеднаквяване на практиката. В сведенията си свидетелят е заявил също, че неговото дълбоко убеждение е, че когато законът е ясен и съдебната практика е непротиворечива по даден процесуален въпрос, съдията следва да спазва процесуалните норми, „...защото когато подсъдимите започнат да напускат съдебните заседания по собствено желание или да ги посещават избирателно и това става с разрешението на съда, а според закона присъствието им е задължително, това компрометира честта на съдийската професия в обществото и накърнява престижа на съдебната власт”. Към отговора си е приложил цитираното разпореждане, което според него излиза извън правомощията на съдията за разглеждане и решаване на делото.

В своите сведения съдебните заседатели са заявили, че проверяваният съдия от СНС не е допуснал нарушение на етичните правила при разглеждането на конкретните наказателни производства.

В становището си проверяваната от АСНС е заявила, че при извършване на проверката не е упражнявала натиск, пряко или косвено влияние върху проверявания съдия от СНС във връзка с решаването на НОХД. Целта е била да се ревизира спазването на процесуалните срокове по делата в проверявания период, и да се провери има ли противоречива практика в СНС. Заявила е, че с горепосоченото дело се е запознала за първи път по време на проверката, както и със съдебни актове и дела на други съдии, които са били избрани на случаен принцип. Посочила е, че не е разговаряла лично с него, нито по време, нито след проверката, не е обсъждала в личен разговор негови дела или съдебни актове и между тях няма конфликт. Отбелязва, че докладът е бил изпратен в СНС и срещу него не са постъпили възражения от нито един съдия от СНС. Едва два месеца по-късно с разпореждане по НОХД по описа на СНС, изпратено до председателя на АСНС, съдията е заявил, че направените констатации са имали пряка и непосредствена цел да повлияят върху хода на висящо наказателно дело.

Проверяваният съдия от СНС е представил становище, в което е заявил, че с доклада с констатации от извършена проверка се е запознал към края на 2018 г. Изразил е мнение, че председателят на АСНС не е имал правото да прехвърли на редови съдия правомощието си по чл. 107в, вр. чл. 106, ал.1, т. 10 от ЗСВ, но не счита, че с извършването му е целял да упражни върху него натиск чрез проверяваната от ИВСС

съдия от АСНС. Заявява, че последната му е оказала натиск с констатациите си в доклада от извършена проверка по заповед на председателя на АСНС, тъй като се е отклонила от поставената ѝ задача да извърши анализ на противоречива съдебна практика. Възприел е, че изявленията ѝ, които касаят съзнателно допуснатите процесуални нарушения са насочени към него, тъй като той е отговорен за начина, по който протичат съдебните заседания по конкретното дело. Според него тя е съзнавала, че докладът ще стане негово достояние, както и че с изпращането му до ВСС ще засили упражненият натиск, предвид личните му притеснения, свързани с предстояща професионална атестация. По отношение на проверката, касаеща неговата дейност е заявил, че не е извършил действия, с които е нарушил престижа на съдебната власт или е компрометирал честта на съдията в професията или обществото и не може да даде еднозначен отговор на този въпрос, тъй като част от страните по делото (и негови колеги) изразяват подкрепа за неговото решение, а други не са съгласни с него. Обяснил е, че е изпратил преюдициално запитване до Съда в ЕС, по което е образувано дело, но не знае кога ще има произнасяне.

След анализ на всички доказателства, събрани в хода на проверката, инспекторът е мотивирал следното заключение:

- проверяваната, при извършване на проверка в СНС и изготвяне на доклад за резултатите от нея, не оказала натиск, пряко или косвено влияние спрямо подателя, като е изготвила доклад с констатации. Проверката е извършена в изпълнение на заповед на председателя на АСНС, във връзка с разглеждането и решаването на НОХД по описа на СНС, а в заключителната част на доклада не се споменава името на другия проверяван съдия. Още повече с докладът са констатирани фактите и обстоятелствата за минал период и е дадена препоръка да се спазва закона (НПК);

- проверяваният, при провеждане на задочно производство по НОХД не е извършил действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт и е компрометирал честта на съдията в професията и обществото.

С решение на ИВСС проверката срещу двамата съдии е прекратена поради липса на данни за нарушения по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ и чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

4.4. РВ-15-11/2019 г.

В ИВСС е получен сигнал от следовател в окръжен следствен отдел (ОСЛО) при окръжна прокуратура. Подателят е изложил твърдения, според които прокурор в ОП, при провеждане на общо съвещание на прокурорите и следователите от ОП и ОСЛО при ОП е извършил действия, които накърняват престижа на съдебната власт и компрометират честта на прокурора в професията и обществото, като е заявил пред присъстващите „всички следователи от следствения отдел при окръжната прокуратура са за разстрел“, както и че при изпълнение на служебните си задължения - ръководство над разследването и осъществяване на постоянен надзор за законосъобразното му провеждане по две преписки по описа на ОП, е извършил действия, с които е накърнил престижа на съдебната власт и е компрометирал честта на прокурора в професията и обществото, като е отправил към следовател заплахи и закани за дисциплинарно наказание. Посочил е, че в рамките на един месец, прокурорът два пъти е отправил спрямо него заплахи и закани без основание.

Със заповед на главния инспектор на ИВСС е наредено извършване на проверка, която да се установи дали прокурорът от ОП е извършил нарушение по смисъла на чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

За установяване на фактите и обстоятелствата - предмет на проверката, са изискани обяснения от проверявания, сведения от свидетели и информация от писмени доказателствени средства, предоставени от компетентни органи.

От ОП е получена и информация за проведено съвещание на следователите и прокурорите от ОП, като е приложен и протокол. Отбелязано е, че са присъствали общо 21 магистрати, без да са посочени поименно. Получени са и справки по двете преписки на ОП. Писма с въпроси са изпратени на осем прокурори от ОП и десет следователи от ОСЛО при ОП.

В ИВСС са получени отговори на поставените въпроси от общо седемнадесет магистрати (осем прокурори и девет следователи), включително от подателя на сигнала. От тях се установява, че десет от присъствалите на съвещанието магистрати не са чули или не си спомнят проверяваният прокурор да отправя репликата „Всички следователи от следствения отдел при ОП... са за разстрел” или подобна. Шестима от следователи са обяснили, че прокурорът се е изправил и е заявил пред всички, че „следователите са за разстрел”. Пояснили са, че репликата е казана при обсъждане на поставен от следователите въпрос за заплащане или компенсиране с допълнителна отпускат на полагания от тях извънреден труд при посещаване на местопроизшествия в извънработно време в делнични дни. Петима от тях, вкл. подателят на сигнала, са пояснили са, че според тях репликата показва неуважение от негова страна към следователите, някои са се почувствали обидени и считат, че подобен „безпардонен” стил на общуване между магистрати е недопустим и е в нарушение на Кодекса за етично поведение на българските магистрати (КЕПБМ). Според един от следователите изказването на прокурора се дължи на мнението му „че следователите са втора степен магистрати и с оглед процесуалното им подчинение в рамките на НПК, това му дава право и увереност да се отнася с тях по този начин”, а друг от тях е възприел изказването „като неразбиране на проблемите на разследващите органи, свързани със спецификата на полагания от тях труд.

След запознаване с протокола от проведеното общо съвещание се установи, че такава реплика не е протоколирана.

Получен е отговор и от съдебен секретар в ОП, която е водила протокола по време на съвещанието. Тя е подчертала, че не си спомня прокурорът да е използвал цитираните реплики, както и че не ѝ е известно отношенията между прокурорът и следователите от ОСЛО при ОП да са влошени.

Проверяваният прокурор е представил писмено становище. Заявил е, че подателят на сигнала системно не е изпълнявал разпоредбата на чл. 197 от НПК. Пояснил е, че следователят е създавал проблеми и на други прокурори, като не е докладвал материали по наблюдавани от тях дела, качеството на работа му е било ниско. Приложил е копия на материалите от двете преписки, като за едната е заявил, че е била възложена на подателя на сигнала, който отново не му е докладвал материалите по реда на чл. 196 от НПК.

Отделно от горното, проверяваният се е явил в ИВСС за лично изслушване. На поставения въпрос дали е използвал цитираните по-горе реплики е отговорил „С това сте като на разстрел или с това сте като за разстрел. Имах предвид и това, което помислих е, че с тази мисъл, че сте дежурни, сте с мисълта, че сте като на разстрел, толкова ви тежи дежурството...” Пояснил е, че не е целял да засегне следователите.

От събраните в хода на проверката материали, касаещи твърденията на подателя на сигнала, че в „рамките на един месец прокурорът... проявил агресия...” спрямо него, се установи, че следователят квалифицира като заплаха посочването в постановлението на прокурора по преписките, че неизпълнението на указанията на наблюдаващия прокурор за докладване за хода на изпълнение на ЕЗР и за започнатото по реда на чл. 212, ал. 2 от

НПК досъдебно производство, от страна на разследващия орган, са основания за търсене на дисциплинарна отговорност от последния.

С оглед на правомощията си ИВСС е приел, че преценката дали при разглеждането и решаването на делото са допуснати съществени процесуални нарушения е въпрос, който следва да бъде решен по реда на инстанционния контрол. Предвид изложеното с решение на ИВСС проверката е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 3 от ЗСВ и по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

4.5. РВ-15-15/2019 г.

Сигналът е подаден от прокурор, който е изложил твърдения, че двама съдии от административен съд са участвали в ловен излет (групов лов) на територията на Държавно горско стопанство в дивечовъден участък, чийто концесионер е търговско дружество, собственост на обвиняем по досъдебно производство. Описано е, че двамата съдии са били поканени да участват в ловния излет от адвокат - защитник на трима обвиняеми, сред които е и собственика на търговското дружество. Подателят на сигнала се е позовал на свидетелски показания по досъдебно производство, според които този защитник е адвокат на фирмите на семейството на единия обвиняем. Към сигнала е приложил: копия на разпити на свидетели от досъдебното производство, вкл. на проверяваните съдии; копие от разрешително за групов лов; решения по административни дела.

Със заповед на главния инспектор е наредена проверка, която да установи дали двамата съдии са извършили действия, с които са накърнили престижа на съдебната власт, като са участвали в груповия лов, след като са знаели, че собственик на дружеството концесионер на дивечовъдния участък е обвиняем по досъдебно производство и така са компрометирали честта на съдията в професията и обществото – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

В хода на проверката са събрани сведения от седем свидетели - участници в конкретния ловен излет, които са заявили, че съдиите не са участвали в лова и не ги познават. Дватама магистрати са се запознали с материалите от преписката и единият от тях е представил писмено становище, в което е обяснил, че често участва в ловни излети, но е отрекъл да е бил в конкретното ловно стопанство, собственост на обвиняем по досъдебно производство.

След анализ на събраните доказателства, проверяващия екип е направил заключение, че не може да бъде изведен категоричен извод нито, че съдиите са участвали в конкретния ловен излет по покана на защитник на обвиняем по досъдебното производство, нито, че са знаели, че обвиняемия по досъдебното производство е собственик на дивечовъдния участък. Поради това, с решение на ИВСС проверката срещу двамата съдии за нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ е прекратена.

4.6. РВ-15-26/2019 г.

В Инспектората е постъпил сигнал от държавен съдебен изпълнител в районен съд. Подателката е изложила твърдения, според които съдия, председател на същия районен съд, е извършила „грубо нарушение на Кодекса за етично поведение на българските магистрати“, като пред служители на съда я е нарекла „лъжкия и интригантка“. Заявила е също, че съдията не се справя с организацията на съдебно-изпълнителната служба и е затруднила дейността ѝ, като е разрешила на секретаря на СИС да ползва отпуск, без да

осигури негов заместник. Посочила е, че е била заставена да изпълнява служебните задължения на деловодител, което е възпрепятствало работата ѝ. Направила е искане ИВСС да извърши проверка, за да установи дали е допуснато нарушение на КЕПБМ. Със заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка, която да установи дали административният ръководител – председател на районния съд, е извършила действия, с които е накърнила престижа на съдебната власт, като е употребила спрямо подателката на сигнала - ДСИ при РС, изразите: „лъжкиня“ и „интригантка“ и така е компрометирала честта на съдията в професията и обществото – нарушение по чл. 175к, ал. 4 ЗСВ.

За установяване на фактите и обстоятелствата, необходими за изясняване предмета на проверката, са използвани следните способи – обяснения на проверявания, сведения от други лица и информация от писмени доказателствени средства, предоставена от компетентните органи.

Сведения като свидетели са изпратили един съдебен деловодител, двама съдебни секретари, административният секретар и двама съдии. В отговорите си всички са заявили, че не са присъствали на скарване или размяна на реплики между съдията и държавния съдебния изпълнител. Посочили, че са че не им е известно в какви отношения са двете. Единият от секретарите е заявил, че отношенията им са били обтегнати, но не знае поради каква причина. Съдебният деловодител е посочила, че ДСИ се е обръщала към нея с думите „нахална и невъзпитана“, които са били придружени със „заканване с пръст и марширане“. Описала е също, че на сочената от подалата сигнала дата, е ползвала годишен отпуск, но е била и извикана от адм. секретар, за да предаде на ДСИ ключ от деловодството на СИС. Заявява, че председателят на съда не е наричала ДСИ „лъжкиня“ и „интригантка“ и между двете не е имало скарване. Горното е потвърдено и от административния секретар на съда.

Проверяваната се е явила в ИВСС и е дала обяснения по случая. Заявила е, че отношенията ѝ с ДСИ са колегиални. През лятото на 2019 г. секретарят на СИС е подала молба за двуседмичен отпуск, който тя ѝ е разрешила. В първия ден от отпуска на съдебния секретар, адм. секретар ѝ е съобщила, че ДСИ е наредила на служителка в съда (хигиенистка) да ѝ предостави ключ за стаята на съдебния секретар. Поради съществуващо напрежение между ДСИ и съдебния секретар, с цел предаване на ключа, е разпоредила двете да се явят на следващия ден. На посочената дата сутринта е била в стаята на административния секретар, където са дошли двете. Попитала е съдебния секретар защо не е предала ключа за стаята си, а тя отрекла да ѝ е бил искан. ДСИ започнала за пореден път да обяснява за съществуващия между нея и съдебния секретар конфликт, но тя я е прекъснала и поискала информация за конкретния случай. ДСИ е заявила, че не е искала ключ от хигиенистката, а тя сама е предложила да ѝ го остави. Заявява, че поради това е извикала хигиенистката и тя е обяснила, че ДСИ е поискала ключа и затова ѝ го е дала.

Разговорът е продължил в кабинета ѝ, като е обяснила на ДСИ, че напрежението между нея и съдебния секретар се отразява както на работата, така и на „имиджа на съдебната система“. По повод докладването на изпълнителните дела ДСИ е заявила, че съдебният секретар ѝ е казала: „Качи се горе в деловодството и попитай кога носят доклада на председателката“. Председателят на съда е възразила, че това са думи, които тя ѝ е казвала и не следва „да ги вменява на секретарката“. Обсъдили съхранението на изпълнителните дела, за които уточнили, че ще бъдат преместени от кабинета на съдебния секретар след връщането ѝ от отпуск и ДСИ излязла от стаята. Съдията категорично отрича да е използвала изразите „лъжкиня“ и „интригантка“.

След анализ на събраните доказателства, проверяващият инспектор е кредитирал становището на проверявания магистрат, което е подкрепено изцяло от сведенията на свидетелите. В подкрепа на твърденията на подателката са единствено сведенията на

един съдия, който обаче е заявил, че не е бил на работа на конкретната дата, а за случилото се е научил от ДСИ. Преценил е, че не са налице достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. На това основание с решение на Инспектората проверката е прекратена.

4.7. РВ-15-18/2019 г.

Сигналът до ИВСС е подаден от гражданин, който е изложил твърдения, касаещи действия на прокурор от районна прокуратура. Посочил е, че през есента на 2017 г. при възникнал междусъседски спор между него, синът и снахата на прокурора, се е намесила и последната. Същата се е представила като „прокурор” и е отправила към него следните реплики: „момченце, не ми размахвай пръстче”, „Ти ... веднага се качи горе при мен и ми донеси всички документи, които имаш за търговското помещение”. Описал е и друг случай от лятото на 2019 г., в който по време на конфликт в търговския обект, стопанисван от семейството му, прокурорът се е обърнала към клиент с думите: „Госпожо, веднага изведете детето отгук и напуснете помещението”. Приел е, че „това нейно поведение представлява превишаване на служебните ѝ права, и с действията си компрометира доброто име на магистратите”, поради което е подал сигнала.

Със Заповед на главния инспектор е наредено извършване на проверка, която да се установи достатъчно данни дали прокурорът е извършила действия, с които е накърнила престижа на съдебната власт – нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. В хода на проверката са изискани сведения от пет лица. Изискана е информация от съответното РПУ, за което е получена докладна записка. От същата е установено, че проблемът между подателя на сигнала и снахата на проверяваната е започнал преди 2 години, когато започва да функционира сладкарницата на подателя, разположена в сграда, в която живее прокурорът и семейството му. И двете страни имат подавани до РПУ и общината жалби един срещу друг. Близката на прокурора се е оплаквала за нарушаване на нощната тишина, а подателят, че тя простира дрехи, които капят върху клиенти или тупа килими през терасата. Извършените проверки по сигналите и жалбите не са констатирани нарушения, а двамата са били предупреждавани устно, на основание чл. 65 от ЗМВР, да не се саморазправят.

В сведенията си тъщата и съпругата на подателя са потвърдили изложеното от него. От своя страна синът и снахата на проверявания прокурор са го отrekli. В писменото становище прокурорът е описала взаимоотношенията между двете семейства. Заявила е, че познава подателят на сигнала „по физиономия” от 2015 г. и до началото на 2017 г. са се поздравявали. Изразила е мнение че, влошаването на отношенията между семействата се дължи на начина на експлоатацията на търговско помещение, което се намира непосредствено под апартамента на семейството на сина ѝ, а снаха ѝ е „ежедневно разтроена, подлагана на тормоз и обиждана“ от семейството на подателя. Пояснила е, че не помни посочената дата, но за конкретния случай е посочила, че „след поредната порция обиди към снаха ми, които синът ми и аз чухме“ двамата отишли при подателя на сигнала, за да се изяснят „...има ли този търговски обект почивка, докога ще има смрад от цигари и други, при положение, че в дома им се отглежда малко дете...”. В търговския обект подателят е започнал да сочи към лиценза на заведението и „да крещи неуважително“ към нея и сина ѝ. Заявила е категорично, че не се е намесвала в конфликта, не се е представяла за прокурор и не е използвала обидни думи към него. Описва, че в спора се опитала да се намеси жена с дете, близка със семейството на подателя, която тя е помолила да излезе от обекта, тъй като последният е крещял „много неуважително и превъзбудено”.

В своя доклад инспекторът е приел, че случаят касае влошени междусъседски отношения, но липсват достатъчно данни, че прокурорът е извършила нарушение на етичните правила. С решение на ИВСС проверката е прекратена.

4.8. РВ-15-44/2019 г.

В ИВСС е получен сигнал от двама съдии от апелативен съд срещу съдия в районен съд. Изложени са твърдения, че по време на участието му в две телевизионни предавания е изразил становище по ВЧНД и ВНОХД, и двете по описа на АС, и ги е коментирал по същество, с което е накърнил престижа на съдебната власт. Посочили са, че в първото телевизионното предаване той е изразил позиция, че в качеството си на съдия е недопустимо да коментира съдебно решение, а на следващия ден, в друго телевизионното предаване „е заел „... диаметрално различна позиция... той убедено е съзнавал и разбирал законовите и етични изисквания за въздържание от подобно поведение, но ги е погазил с пряката цел да урони авторитета на съдиите и да накърни престижа на съдебната власт”.

Заповедта на главния инспектор е за проверка, която да установи дали с изказванията си по време на телевизионното интервю съдията е извършил нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

За установяване на фактите и обстоятелствата, необходими за доказване предмета на проверката, са изискани видеозаписите на посочените в сигнала телевизионни предавания и протоколи, обективиращи съдържанието им, обяснения на проверявания и други писмени доказателствени средства.

В ИВСС е постъпил запис само на едното от предаванията, а от другата медия е получен отговор, че записите не се съхраняват.

Проверяваният съдия се е запознал лично с материалите от проверката и дал обяснения. Заявил е, че всички коментари е направил в лично качество и като гражданин. Пояснил е, че едното делото е коментирано не само от него, а и от други съдии в ефира на различни телевизии, но само срещу него има подадена жалба. Изразил е мнение, че с подадения срещу него сигнал, се цели да бъде лишен от възможност да изразява свободното си мнение по различни въпроси. Отбелязал, че и други съдии са изразявали становище, че спорните съдебни актове трябва да се обясняват на обществеността. Подчертал е, че с действията си не е извършил нарушения по смисъла на ЗСВ.

След анализ на събраните доказателства, проверяващият инспектор е обективирал в доклад становището си, според което не са налице доказателства, че съдията е обсъждал делата по същество, както и че е изказал недоволство или негативно отношение към резултата от решаването им. Счел е, че същият е изразил мнение във връзка с доказателствата, в контекста на разговора за разликата между становище, представено по делото от неправителствена правозащитна организация и изказване на заместник-министъра на вътрешните работи, че осъденото лице няма диплома; поправило ли се е лицето и как може да се следи за поведението му, ако напусне страната; изплатено ли е присъденото обезщетение. Приел е, че проверяваният е изразил личното си мнение като гражданин във връзка с обсъждания случай, с което по никакъв начин не е нарушил принципите залегнали в КЕПБМ.

С решение на ИВСС проверката е прекратена поради липса на данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

Отделно от горното следва да се отбележи, че същите податели-двама съдии от АС, са депозирали подобен сигнал за участие и изразено становище по същите дела от следовател. Образувана е преписка с рег. № РВ-15-4/2019 г. по описа на ИВСС.

Извършената проверка е прекратена поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение въз основа на идентични мотиви на инспектора.

VII. КОНСТАТАЦИИ И ИЗВОДИ

1. Констатации:

1.1. По отношение на проверките, наредени със заповеди на главния инспектор на ИВСС:

1.1.1. По отношение на прекратените производства:

Редица от извършените проверки, касаещи накърняване престижа на съдебната власт, вкл. нарушаване принципите, регламентирани в КЕПБМ, са прекратени с мотивиран доклад, според който при проверката не са събрани достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ.

По всички проверки са предприемани действия за събиране на доказателства, необходими за изясняване на фактите, посочени в сигналите. Изисквани са писмени становища от подателя на сигнала и от проверяваното лице или чрез изслушване на последното по реда на чл. 175н, ал. 2 от ЗСВ, както и писмени сведения от други лица, запознати с проверяваните случаи. В повечето случаи са събирани и доказателства, отнасящи се до конкретно дело/досъдебно производство, посочено в сигнала, чрез изискване на справки за образуването, движението и приключването му със съответен съдебен акт. В сравнително редки случаи са изисквани писмени сведения от други лица и/или справки от държавни или съдебни органи, като дори и след получаването им е преценявано, че данните, съдържащи се в тях, не са достатъчни за установяване на извършено нарушение по чл. 175к от ЗСВ. В редица случаи е изисквана писмена информация по образуването и движението на делото/досъдебното производство, с което е свързана проверката. Всички тези действия са предприемани в съответствие с чл. 175ф от ЗСВ, препращащ към АПК.

Отсъствието на достатъчно законови възможности за събиране на други доказателства чрез средствата, при условията и по реда на други процесуални закони, или за обезпечаване на събраните доказателствата, обаче най-често е довело до прекратяването на производствата. По посочените причини, ИВСС направи предложения за законодателни изменения, свързани с практическото приложение на правомощията му за извършване на проверки по реда на глава девета, раздел Іб от ЗСВ.

С измененията и допълненията в чл. 175н, ал. 3-5 ЗСВ (ЗИДЗСВ, ДВ, бр. 11 от 07.02. 2020 г.) на проверяващите състави от ИВСС се дава възможност да изискват сведения, писмени и веществени доказателства и документи от подателя на сигнала, от проверяваното лице или от други лица, които биха могли да потвърдят изложеното в сигнала или да предоставят друга информация. Въвежда се задължение за гражданите да оказват съдействие на ИВСС при проверките по раздел Іб от ЗСВ и да се явяват за лично изслушване в случай на призоваване от проверяващия инспектор. По този начин се увеличава до голяма степен възможността за събиране на доказателства и изясняване на обстоятелствата, изложени в сигнала.

1.1.2. По отношение на приключилите с предложение за образуване на дисциплинарно производство проверки:

Само в шест от разглежданите случаи са констатирани достатъчно данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 1-4 от ЗСВ. В пет случая са установени данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 4 от ЗСВ. В един случай са установени данни за извършени нарушения по чл. 175к, ал. 3 и 4 от ЗСВ.

По едно от предложенията не е образувано дисциплинарно производство, по второ – дисциплинарно производство е прекратено, трето – дисциплинарното производство не е приключено, а три от дисциплинарните производства са приключени с налагане на дисциплинарни наказания за извършено дисциплинарно нарушение.

В два случая са наложени дисциплинарни наказания, от които – в един „забележка“, а във втория – „дисциплинарно освобождаване от длъжност“.

1.2. По отношение на прекратените преписки, по които не е образувана проверка:

1.2.1. Голям брой производства са прекратени със становище поради нередовност на сигнала. Този резултат е повлиян от най-вече от факта, че в сигналите само са навеждани твърдения за извършено нарушение по чл. 175к от ЗСВ, но не са посочени конкретни данни за мястото и периода на извършването му, не е описано нито деянието, нито други обстоятелства, при които е извършено, и не са прилагани документи или други източници, които съдържат информация, подкрепяща изложеното в сигнала. Тези нормативно определени от чл. 175л, ал. 5, т. 3 и 4 от ЗСВ изисквания за редовност на сигналите, не са спазвани от подателите им и при първоначалното подаване на сигналите, и впоследствие - при дадената им възможност да ги отстранят.

1.2.2. Значително по-малък е дялът на прекратените производства със становище поради недопустимост на сигнала. Основания за подобно решение от страна на проверяващия инспектор са или съдържащи се в сигнала данни за наличие на конфликт на интереси, но по всячко производство, или наличието на вече образувано дисциплинарно дело срещу същото лице за същото нарушение.

2. Предвид изложеното по-горе могат да се направят следните изводи:

2.1. Първият е, че от сигналите, подлежащи на разглеждани по реда на глава девета, раздел Іб от ЗСВ, най-висок е броят на сигналите, свързани с накърняване престижа на съдебната власт и нарушаване принципите, регламентирани в КЕПБМ. Налице е обаче тенденция към намаляване на постъпващите сигнали за нарушения на интегритета.

2.2. Вторият извод, който може да се направи е, че от общия брой на сигналите за накърняване престижа на съдебната власт, най-голям е процентният дял на сигналите, които не са годни да предизвикат извършването на проверка. Основната причина за това е, че същите не отговарят на изискванията на чл. 175л, ал. 5 от ЗСВ за минималното им съдържание, като пропуските по тях не са отстранени и след даден от проверяващия екип от ИВСС срок. Практиката показва, че преобладаваща част от постъпващите по този ред сигнали съдържат само твърдения за нарушения, без конкретика на време, място, деяние и/или обстоятелства, при които са извършени нарушенията, ако въобще е имало такива. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че броят на сигналите, по които образуваните проверки, приключили с решение за прекратяване поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение е много по-голям от тези (само шест), по които Инспекторатът е отправил предложения до съответната колегия към ВСС за образуване на дисциплинарно производство.

Анализ на дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет и Върховния административен съд по дисциплинарни производства, образувани срещу съдии за периода 2009 - 2019 година за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати

Настоящият анализ на дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет и Върховния административен съд по дисциплинарните производства, образувани срещу съдии за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати за периода от 27.05.2009 г. до 30.12.2019 г. е изготвен от Ваня Атанасова – съдия във Върховния касационен съд, Румяна Папазова – съдия във Върховния административен съд и Драгомир Кояджиков – член на Висшия съдебен съвет, при следното разпределение на делата:

Съдия Ваня Атанасова - 12 броя дисциплинарни дела (ДД № 58/2009 г.; 63/2009 г.; 72/2009 г.; 73/2009 г.; 74/2009 г.; 75/2009 г.; 9/2010 г.; 32/2010 г.; 33/2010 г.; 35/2010 г.; 15/2010 г.; 16/2010 г. – всички по описа на ВСС.)

Съдия Румяна Папазова – 12 броя дисциплинарни дела (ДД № 77/2009 г.; 78/2009 г.; 79/2009 г.; 80/2009 г.; 17/2010 г.; 18/2010 г.; 15/2011 г.; 5/2012 г.; 10/2012 г.; 13/2012 г.; 5/2013 г.; 35/2013 г.- всички по описа на ВСС.)

Г-н Драгомир Кояджиков – 14 броя дисциплинарни дела (ДД № 83/2009 г.; 11/2010 г.; 12/2010 г.; 19/2010 г.; 11/2014 г.; 20/2014 г.; 23/2014 г.; 24/2014 г.; 4/2015 г.; 5/2015 г.; 22/2015 г.; 42/2015 г.; 7/2016 г.; 5/2017 г.- всички по описа на ВСС.)

Дисциплинарно дело № 58/2009 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на РС-С.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: заместник на административния ръководител на РС-С

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението: 1) нерегламентирано изнасяне на компютърна техника от сградата на РС-С; 2) изграждане и поддържане по непозволен начин на институционализирано място за забавления. Поведението на съдията е квалифицирано от вносителя на предложението като нарушение по чл.307, ал. 3, т. 5 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.) - виновно неизпълнение на служебните задължения и по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.) –тежко нарушение на установените правила за етично поведение на съдията, което накърнява както неговия личен професионален авторитет, така и престижа и достойнството на правораздавателната институция.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 53/17.12.2009 г. е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 5 ЗСВ – освобождаване от длъжност като заместник на административен ръководител, за нарушения по чл.307, ал.3, т. 3 и 4 ЗСВ - виновно нарушение на т.5.3 и т. 5.6 КЕПБМ и накърняване с поведението си престижа на съдебната власт. ПРЕКРАТЕНО Е образуването дисциплинарно производство за дисциплинарно нарушение по чл.307, ал. 3, т. 5 ЗСВ - във връзка с нерегламентираното изнасяне на компютърна техника от сградата на съда.

Прието е за безспорно установено, че магистратът е инициатор и постоянен участник в събиранията на съдии, адвокати и служители всеки четвъртък, след работно време, в пригодено и нарочно оборудвано за целта помещение в сградата на ГУСВ, където е преместено III гражданско отделение на РС-С. (Брачна колегия). Помещението с площ от около 15 кв.м. е било оборудвано с инвентар на съда, лични вещи на съдията и вещи, останали от предишния владеец. На стените е имало календари с еротични изображения на жени, стаята се осветявала с крушка в червен цвят без стъклено тяло. В това помещение, украсено с надпис в прозрачен канцеларски джоб "Чалга-клуб „Мале, мале“", присъстващите са се забавлявали с поп фолк музика и консумация на храна и алкохол. Срещите понякога са продължавали до зори. Информация за провежданите ежеседмични сбирки е станала достояние на широк кръг лица, в т.ч. сред юридическата гилдия и работещите в ГУСВ, което е предизвикало негативни реакции и отрицателна оценка за поведението на посетителите, респ. недоброжелателен коментар за личностните качества на определени съдии и на съдебната система като цяло. Впоследствие информацията е широко разгласена в пресата, остро критични статии са публикувани в два от най-тиражираните вестници и в списание, което нанася тежък удар на репутацията на съдебната власт.

Прието е, че действията на съдията по организиране, обособяване и системно ползване на служебно помещение като увеселително заведение компрометират

авторитета и доброто име на съдебната власт и накърняват престижа ѝ. Създаването на атмосфера и обстановка на увеселително заведение е крайно неподходящо за институцията и противоречи на нейното предназначение, независимо от общественото положение на кръга посетители. Поради това, регулярното устройване на шумни сбирки в сградата на съда, съчетани с консумация на обилно количество алкохол, еднозначно се възприема от обществото като негативно явление, формира убеждение за липса на задръжки и контрол, поставя проблеми с морала в съдебната система. Прието е, че с поведението си магистратът е нарушил принципите на почтеност и благоприличие, произтичащи от разпоредбите на т. 5.3 и 5.6 КЕПБМ, които го задължават като магистрат да избягва действия и постъпки, явяващи се в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие, както и да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му в професията и обществото. По този начин същият е накърнил авторитета и доброто име на съдебната власт като един от стожерите на държавността.

Решения на ВАС: С решение по адм. дело № 941/2010 г. по описа на ВАС, тричленен състав, оставено в сила с решение по адм. дело № 14228/2010 г. по описа на ВАС, петчленен състав, е *отхвърлена жалбата на дисциплинарно наказания магистрат против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: След внасяне на предложението за налагане на дисциплинарно наказание, административният ръководител на РС-С. подал сигнал с аналогично съдържание до РП гр. С. С постановление от 01.10.2009 г. прокурор при РП-С. образувал досъдебно производство срещу виновно длъжностно лице от РС-С. за престъпления по чл.311, ал.1 от НК и по чл.201, ал. 1 НК. Дисциплинарният състав е приел, че дисциплинарното производство по пункт I от предложението на вносителя относно поведението на съдията във връзка с нерегламентираното изнасяне на компютърна техника от сградата на съда подлежи на прекратяване. Преценено е, че подлежащите на установяване факти по пункт I от предложението за налагане на дисциплинарно наказание и по образуването наказателно производство са идентични. Посочено е, че поначало виновното изпълнение на служебните задължения е нарушение на трудовата дисциплина, като по отношение на нарушителя може да бъде наложено дисциплинарно наказание независимо от наказателната отговорност, ако такава се предвижда. Това се отнася до случаите, при които задълженията на работника или служителя надхвърлят рамките на частноправните отношения между него и работодателя и съдържат публичноправен елемент, наличието на който въздига виновното изпълнение на трудовите задължения в престъпление. В такива случаи деецът, наред с дисциплинарната отговорност, понася и наказателна. Кумулацията на отговорности в тези хипотези е естествена и логична последица от наличието на различни видове нарушения в едно и съща деяние. Отделен е въпросът за темпоралната последователност при ангажирането на различните видове отговорности при наличието на идентично основание. Този проблем се изяснява при тълкуването и прилагането на разпоредбата на чл.310, ал.4 ЗСВ, съгласно която при дисциплинарно нарушение, което е и престъпление, установено с влязла в сила присъда или влязло в сила определение за прекратяване на наказателното производство на основание чл. 24, ал. 1, т. 2 и 3 и ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), сроковете по чл.310, ал. 1 ЗСВ започват да текат от влизането в сила на присъдата или определението. Даденото от закона разрешение утвърждава предимството на наказателното производство и предотвратява установяването на едни и същи релевантни факти в рамките на две отделни

производства, като осуетява и опасността от разнопосочни и противоречиви изводи на съответните компетентни органи. По тези съображения дисциплинарният състав е приел, че дисциплинарното производство по пункт I от предложението на вносителя е преждевременно образувано, преди да станат факт заключителните констатации по образуваното наказателно производство, които обслужват и нуждите на дисциплинарното производство. По тези съображения ВСС е прекратил дисциплинарното производство за дисциплинарното нарушение по чл.307, ал. 3, т. 5 ЗСВ - във връзка с нерегламентираното изнасяне на компютърна техника от сградата на съда. Жалбата на наказаното лице срещу решението на ВСС в тази част е оставена без разглеждане.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- За да е налице дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33/2009 г.) - действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт, е необходимо извършеното деяние да бъде в противоречие с авторитета и доброто име на съдебната власт, както и с обществената нагласа и обществените очаквания за дължимо поведение от лицата, осъществяващи една от основните ценности на демократичното общество - правосъдието. Съдията е длъжен да се държи по начин, съответстващ на достойнството на професията му и личността му, като не следва да допуска поведение, отклоняващо се от това.

- Липсата на умисъл не изключва дисциплинарната отговорност, но формата на вината има пряко отношение при определяне вида и размера на наложеното наказание. Дисциплинарният орган, в изпълнение изискванията на чл. 309 ЗСВ, следва да отчете обстоятелствата, при които е извършено нарушението и поведението на нарушителя. В конкретния случай е прието, че действията на съдията се дължат на недооценка на конкретната ситуация, а не на тенденциозно поведение, целящо демонстрация на безнаказаност и пренебрегване на нормите и изискванията за благоприличие.

- Новонастъпилото обстоятелство, свързано с изтичане мандата на дисциплинарно наказано лице, касае изпълнението на акта на ВСС и е ирелевантно за спора относно законосъобразността му.

Дисциплинарно дело № 63/2009 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в Окръжен съд (ОС) - гр. П.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство:

В предложението за образуване на дисциплинарно производство са изложени следните фактически обстоятелства:

С постановление от 30.09.2009 г. на следовател от НСлС магистратът е привлечен като обвиняем за получен от него подкуп в размер на 15000 лева. Досъдебното производство било образувано с постановление на прокурор от СГП от 19.05.2008 г., срещу неизвестен извършител – магистрат при ОП – П., който приел предложение или

обещание за дар или облага, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице- магистрат при ОП – П. – престъпление по чл.304б, ал. 1 НК. В хода на разследването, на привлечения към дисциплинарна отговорност съдия било повдигнато обвинение за това, че на 07.04.2008 г., като лице, заемащо отговорно служебно положение – съдия в ОС-П., действал като извършител, приел дар – парична сума в размер на 15000 лева, който не му се следва, за да извърши действие по служба – като съдия комуто е разпределено разглеждането на ЧНД по описа на ОС-П., насрочено за 07.04.2008 г., изменил на обвиняемия по ДП – дознание по описа на ОДП-П., мярката му за неотклонение от „задържане под стража“ в по-лека – „парична гаранция“ в размер на 8000 лева. Деянието било извършено в съучастие с адвокат от Адвокатска колегия – П., действаща като помагач-умишлено улеснила извършването на престъплението.

Деянието на магистрата, според вносителите, съставлява и нарушение на т.5.1 КЕПБМ, довело до тежко уронване престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 45/09.12.2010 г. предложението за налагане на дисциплинарно наказание Е ОТХВЪРЛЕНО като недоказано. Нито в наказателното, нито в дисциплинарното производство е доказано съдията да е получил някаква облага във връзка с разпределеното му за разглеждане дело.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: На основание чл.54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), производството по делото е спряно до приключване на досъдебното производство, образувано срещу дисциплинарно привлеченото лице.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Липсата на доказателства за извършено деяние, покриващо състава на дисциплинарното нарушение, за което магистратът е предложен за дисциплинарно наказание, е мотивирало отхвърляне на предложението на вносителите. Преценено е, че събраните доказателства не дават основание да се приеме, че на 7. 04. 2008 г. съдията е нарушил правилата на професионална етика и е извършил действия накърняващи престижа на съдебната власт – дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64/2007 г.).

По повод оповестена на 18.06.2009 г. информация от член на ВСС, че лице, известно с името „Красьо“, обещава срещу възнаграждение подкрепа на кандидати за административни ръководители, е образувано досъдебно производство срещу „виновни лица, осъществили търговия с влияние по повод назначения на ръководни длъжности в органите на съдебната власт“. При разследването било установено, че лицето К. В. Г., през периода 01.01.2009 г. – 30.06.2009 г., е осъществявал контакти с редица магистрати, кандидати за административни ръководители.

Едно от първите предприети по случая действия на ВСС е създаването на Временна комисия за установяване дали членове на ВСС са контактували с посоченото лице и допуснати ли са нарушения на КЕПБМ. В становище на комисията е посочено, че двама от членовете на ВСС са нарушили правилата на КЕПБМ. Същите са подали оставките си като членове на ВСС. Така за пръв път и на практика е бил приложен новият

единен КЕПБМ като инструмент за решаване на случаи, свързани с нарушения на етични правила от членове на ВСС.

С решение на ВСС е възложено на Комисията по професионална етика да извърши проверка нарушени ли са правилата на професионалната етика от онези съдии и прокурори, за които прокуратурата е установила, че също са осъществявали контакти с лицето К.Г..

При извършената проверка е установено, че неправомерни контакти под формата на лични срещи и проведени телефонни разговори са осъществили 18 магистрати – съдии и прокурори, участвали като кандидати за заемане на ръководни длъжности в проведените конкурси след 01.01.2009 г. Петима от тези кандидати са били избрани на длъжностите, за които са кандидатствали. Характерното за всички тях е, че са имали контакти с лицето К. Г. непосредствено преди или в деня на самото назначение, и са преустановили всякакви контакти след отминаване на съответния конкурс. Това обстоятелство е дало основание на комисията да приеме, че действията на тези съдии и прокурори нарушават установеното в т. 5.9 КЕПБМ правило: *„При кариерното си израстване, магистратът не трябва да използва лични контакти /връзки, ходатайства/ и да предприема действия, които уронват достойнството му“*. За това нарушение срещу всички тези 18 магистрати са образувани дисциплинарни производства.

Подробности по дисциплинарните производства, образувани срещу съдии:

Дисциплинарно дело № 72/2009 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в АС гр. В.Т.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Предложението съдържа твърдения за поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. Посочено е, че горното съставлява нарушение на установеното в т. 5.9 КЕПБМ правило и накърнява престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 6/11.02.2010 г. е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.) – понижаване в ранг за срок от две години, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), за нарушение на чл.5, ал.5 от Правилата за професионална етика на съдиите, т.5.6 КЕПБМ и накърняване престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: С решение по адм. дело № 3202/2010 г. по описа на ВАС, тричленен състав, оставено в сила с решение по адм. дело № 10803/2010 г. на ВАС, петчленен състав, е *отхвърлена жалбата на дисциплинарно наказан магистрат против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание*.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Предназначението на моралните правила е предварително да зададат на магистрата модел на поведение, спазването на който гарантира, че той ще изпълнява с чест функциите си и ще има морален авторитет, осигуряващ доверие на обществото в съдебната власт. Те служат като ръководни принципи, предпазват от нежелани грешки и премахват незнанието, като оправдание и извинение за нарушенията.

Моралните правила за поведение, писани или неписани, са обективно съществуваща действителност във всяко общество и щом законодателят е приел, че нарушаването им е правопораждащ юридически факт, то релевантното е да се установи дали ли е такова нарушение. Никой не може да се позовава на непубликуване и незнание на морална норма.

При идентичност на фактите и спазена процедура при провеждането на дисциплинарното производство, точната правна квалификация е от компетентността на дисциплинарно наказващия орган.

Дисциплинарно дело № 73/2009 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в АС гр.Б..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Предложението съдържа твърдения за поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. Заявено е, че горното съставлява нарушение на установеното в т. 5.9 КЕПБМ правило и накърнява престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол 7/18.02.2010 г. Е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.) – понижаване в ранг за срок от две години, за извършени дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.) - нарушение на чл.5, ал.5 от Правилата за професионална етика на съдиите, т.5.6 КЕПБМ и накърняване престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: С влязло в сила решение по адм. дело № 3891/2010 г. по описа на ВАС, тричленен състав, е *отхвърлена жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Правилата на професионалната етика, като всички морални норми, са с висока степен на абстрактност. Съдържанието им е израз на фактически установени в

обществото общоприети правила за поведение, гарантиращи защита на онези ценности, които на дадения етап от своето развитие обществото е приело за значимо. Правилото на т. 5.6 КЕПБМ и на чл. 5.5. от Правилата за професионална етика на съдиите в България имат за предмет честта на магистрата като защитима ценност и като градивен елемент на престижа на съдебната власт. Те изискват от него въздържане от действия, които могат да компрометират тази ценност.

Непосочването от административния орган на формата на вината и неизлагането на аргументи по този въпрос не води до незаконосъобразност на административния акт, ако при индивидуализация на наказанието са спазени критериите на чл. 309 ЗСВ.

За да е осъществено нарушението на етичните правила не е необходимо деецът пряко да е съзнавал и целял това нарушение. Достатъчно е, че той е могъл да предвиди общественоопасните последици на деянието и да ги предотврати.

Дисциплинарно дело № 74/2009 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр. Н..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Предложението съдържа твърдения за поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. Заявено е, че горното съставлява нарушение на установеното в т. 5.9 КЕПБМ правило и накърнява престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 5/04.02.2010 г. Е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.) - понижаване в ранг за срок от две години, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), за нарушение на чл.5, ал.5 от Правилата за професионална етика на съдиите, т.5.6 КЕПБМ и накърняване престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: С решение по адм. дело № 2978/2010 г. по описа на ВАС, тричленен състав, оставено в сила с решение по адм. дело № 12156/2010 по описа на ВАС, петчленен състав, е *отхвърлена жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Изводи/Препоръки:

При идентичност на фактите и спазена процедура при провеждането на дисциплинарното производство, точната правна квалификация е от компетентността на дисциплинарно наказващия орган. От значение за очертаването на дисциплинарните нарушения като предмет на образуването дисциплинарно производство са фактическите основания, посочени в предложението за налагане на дисциплинарно наказание.

Няма законови основания за отвеждане на вносителите на предложението и на

членовете на дисциплинарния състав от състава на ВСС, разглеждащ предложението за налагане на дисциплинарно наказание. Членовете на ВСС, направили предложението и тези участвали в дисциплинарния състав, осъществяват законовите си правомощия по чл. 312, ал. 1, т. 4 (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.) и чл. 316, ал. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.). Законодателят не е предвидил, че когато изпълняват тази си компетентност, членовете на ВСС нямат право да участват в колективния орган при вземане на решение, т.е. че следва да се отведат.

Доказателствата, касаещи дейността на магистрата като съдия, са неотнормими към дисциплинарните нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ, за които е наложено наказанието. Същите биха могли да се съобразят при индивидуализация на дисциплинарното наказание по чл. 308, ал. 1 ЗСВ.

Дисциплинарно дело № 75/2009 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на РС гр. Ш..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Предложението съдържа твърдения за поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. Заявено е, че горното съставлява нарушение на установеното в т. 5.9 КЕПБМ правило и накърнява престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 6/11.02.2015 г. Е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.) – понижаване в ранг за срок от две години, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), изразяващи се във виновно нарушение правилото по т. 5.9 КЕПБМ и накърняване престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: С решение по адм. дело № 3752/2010 г. по описа на ВАС, тричленен състав, оставено в сила с решение по адм. дело № 13153/2010 г. по описа на ВАС, петчленен състав, е *отхвърлена жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Жалба срещу решение на дисциплинарния състав е недопустима. Решението на дисциплинарния състав не е индивидуален административен акт, който самостоятелно поражда или засяга права или законни интереси на адресата. Той е акт, подготвящ решението на компетентния орган - ВСС, и поради това не подлежи на самостоятелна проверка за законосъобразност.

Дисциплинарно дело № 77/2009 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: петима

членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в СГС.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създавал представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии нарушение на правилото 5.9 КЕПБМ и накърняващо престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 5/04.02.2010 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.) – понижаване в ранг за срок от 2 години“, за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), като виновно е нарушила т.5.6 КЕПБМ и с поведението си е накърнила престижа на съдебната власт.

Дисциплинарният състав, респ. дисциплинарно наказващия орган, е приел, че в настоящия случай, следва да се приеме, че се касае не до извършено от дисциплинарно привлеченото лице нарушение на правило 5.9 КЕПБМ (*при кариерното си израстване магистратът не трябва да използва лични контакти (връзки, ходатайства) и да предприема действия, които уронват достойнството му*), както считат вносителите на предложението, а до нарушение на правило 5.6 КЕПБМ (*магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му в професията и обществото*). Изложени са мотиви, че изложените в предложението факти не касаят поведение свързано с доказано активно поведение за използване на лични контакти при кариерното израстване на дисциплинарно привлеченото лице, поради което разпоредбата на т.5.9 КЕПБМ не е приложима в конкретния случай. Виновното поведение на дисциплинарно привлечения съдия се състои в това, че с действията си е създавала впечатление и съмнение, че нерегламентирано използва лични контакти за назначаването ѝ за административен ръководител. Такива действия компрометират честта на магистрата в професията и обществото, което съставлява нарушение на правило 5.6 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 3890/2010 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 12273/2010 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 78/2009 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр.П..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създал представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии нарушение на правилото 5.9 КЕПБМ и накърняващо престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 9/04.03.2010 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.) – понижаване в ранг за срок от две години, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), като виновно е нарушил чл.5, ал. 5 от Правилата за професионална етика на съдиите в РБ и правило 5.6 КЕПБМ, и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: адм. дело № 3889/2010 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 12153/2010 по описа на ВАС–петчленен състав: *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 79/2009 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: заместник на административния ръководител на ОС – гр. П..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създал представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии нарушение на правило 5.9 КЕПБМ и накърняващо престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 11/18.03.2010 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т.5 ЗСВ – освобождаване от длъжност заместник на административния ръководител, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), като виновно е нарушил правило 5.6 КЕПБМ и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Не.

Дисциплинарно дело № 80/2009 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: и.ф. административен ръководител на ОС гр. В.Т..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създал представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии нарушение на правилото 5.9 КЕПБМ и накърняващо престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 8/25.02.2010 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 ЗСВ – дисциплинарно освобождаване от длъжност, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), като виновно е нарушил правило 5.6 КЕПБМ и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт.

При определяне на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган при гласуването си за налагане на дисциплинарно наказание "дисциплинарно освобождаване от длъжност" е дал превес на отегчаващите обстоятелства, като е съобразил и липсата на критично отношение от страна на самото дисциплинароотговорно лице.

Решения на ВАС: адм. дело № 4001/2010 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 10802/2010 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Не.

Дисциплинарно дело № 83/2009 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр.В..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създал представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии нарушение на правилото 5.9 КЕПБМ и накърняващо престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 14/08.14.2010 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.) – намаляване на основното трудово възнаграждение с 10 на сто за срок от шест месеца, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.), като виновно е нарушил правило 5.9 КЕПБМ и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: адм. дело № 5767/2010 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 13532/2010 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Не.

Дисциплинарно дело № 11/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в ОС гр. С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - поддържане на нерегламентирани контакти, в качеството си на избран член на ВСС с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създавал представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии - нарушение на правилата на етично поведение, произтичащи от принципа на независимост и от принципа на почтеност и благоприличие – т.1.4 и 5.6 КЕПБМ и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт - чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.)

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 44/29.11.2010 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т.6 ЗСВ – дисциплинарно освобождаване от длъжност, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.103 от 2009 г.), като виновно е нарушил т.1.4 и 5.6 КЕПБМ, и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт.

Наказанието е наложено за уронване престижа на съдебната власт от избран член на ВСС, чийто мандат е предсрочно прекратен поради подаване на оставка на основание чл. 130, ал. 8, т. 1 от Конституцията на РБ и е възстановен на длъжност съдия.

Решения на ВАС: Адм. дело № 15850/2010 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 9465/2012 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на

дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Не.

Дисциплинарно дело № 12/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия Военен съд – С.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - поддържане на нерегламентирани контакти, в качеството си на избран член на ВСС с компрометирано лице (К.В.Г.) в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създавал представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии - нарушение на правилата на етично поведение, произтичащи от принципа на независимост и от принципа на почтеност и благоприличие – т.1.4 и 5.6 КЕПБМ и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт - чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103/2009 г.)

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 27/09.07.2010 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 6 ЗСВ – дисциплинарно освобождаване от длъжност, за дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.5 ЗСВ.

Решения на ВАС: адм. дело № 9592/2010 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 16322/2011 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказание съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

2010 година

Дисциплинарно дело № 9/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в СГС.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство:

В предложението е посочено, че на 01.04.2010 г., чрез средства за масово

осведомяване, е съобщено за проведена операция на МВР, при която едно от задържаните лица е съдия в СГС (дисциплинарно привлеченото лице). По този повод Комисията по професионална етика и превенция на корупцията при ВСС се е самосезирала.

Във ВСС е постъпило и искане от главния прокурор на РБ за отстраняване на съдията от длъжност по реда на чл.230, ал. 1 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.).

Изложено е, че с постановление на Софийска градска прокуратура е образувано наказателно производство срещу магистрат-съдия от СГС за това, че в качеството си на помагач умишлено е улеснил предаването на подкуп на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – следовател в Национална следствена служба, като действията на съдията са се изразили в следното: „...създаване на условия за провеждане на срещи и преговори, участие лично в тях и в уговаряне размера на подкупа, даване съвети и разяснения относно начина на водене на разследването срещу бившия военен министър Н.Ц., така че в крайна сметка то да приключи с прекратяване“.

Сочи се, че публичното оповестяване на това нарушение води до усещането в обществото, че „...при разследването на престъпления, извършени от високопоставени лица, се търгува със справедливост“ – нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.), без да се конкретизират нарушените правила от Кодекса за етично поведение на българските магистрати, съответно от Правилата за професионална етика на съдиите в България.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 48/24.09.2015 г. НЕ Е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по съображения, че съдията не е извършил описаните в предложението дисциплинарни нарушения.

Мотиви: Изложените в предложението факти са обсъждани в постановени в наказателното производство съдебни актове (присъда на СГС, решение на САС и решение на ВКС). Съдебните състави са приели за установено осъществяване на срещи между дисциплинарно привлеченото лице и трети лица, но не е доказано да е уговорян начин на разследване, вид и размер на подкуп, начин на предаване. За срещи съобщава и дисциплинарно привлеченото лице, както и разпитан в хода на производството свидетел, но и двамата отричат да са по мотиви и причини, описани в предложението за налагане на дисциплинарно наказание и сочат различни теми на проведените разговори. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че след като в наказателното производство е прието, че лицето не е извършило деянията, описани и в предложението за образуване на дисциплинарно производство, и в хода на дисциплинарното производство липсват данни за извършването им, то дисциплинарно привлеченият съдия не е извършил нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред ДВ, бр.103 от 2009 г.).

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство:

На 19. 05. 2010 г. е постановено спиране на дисциплинарното производство на основание чл.54, ал.1, т. 5 АПК, до приключване на наказателното производство. След постановяване на приключващия наказателното производство акт (решение на ВКС от 3. 02. 2015 г.), производството по дисциплинарното дело е било възобновено с решение на ВСС по протокол № 5 05.02.2015 г.

Неявяването на свидетел, въпреки многократното му призоваване, е станало причина за отлагане на делото. Това е довело и до необходимост дисциплинарно наказващият орган да извърши преценка каква правна оценка са получили дадените от същия свидетел показания пред наказателния съд и дали същите съдържат данни за виновно и противоправно поведение на дисциплинарно привлечения магистрат, което би могло да ангажира дисциплинарната му отговорност.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Предложението за налагане на дисциплинарно наказание е отхвърлено, поради недоказаност на изложените в същото факти, касаещи деянието на магистрата, заради което е привлечен към дисциплинарна отговорност.

Дисциплинарно дело № 32/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на Административен съд (АдмС) – В.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в АдмС- В.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: В предложението се твърди, че съдията е извършила нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред., ДВ, бр. 103 от 2009 г.), като накърнила престижа на съдебната власт, нарушавайки правилата за етично поведение на българските магистрати, визирани в т.5.5 КЕПБМ (с личното си поведение и чувство за отговорност в служебната и извънслужебната си дейност магистратът трябва да дава пример за висок морал и почтеност), т. 5.6 КЕПБМ (магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта в професията и обществото) и т.5.7 от КЕПБМ (магистратът трябва да е с безукорна репутация).

Изводите в предложението за допуснати от съдията нарушения се основават на следните обстоятелства: а/. в периода 2009 г. – 2010 г. съдията поддържала извънбрачна връзка с К.К., съдия в АдмС-В; б/. по повод получена по телефона заплаха за убийство спрямо малолетния ѝ син съдията е сезирала компетентните органи.

След образуване на дисциплинарното производство вносителят на предложението депозирал по делото становище, в което е въведено допълнително твърдение за осъществено от съдията дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.4, т. 5 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.) – извършено разместване на определените по график прокурори за участие в съдебните заседания на съда, без да съгласува това с административните ръководители на АдмС-В. и Окръжна прокуратура (ОП) – В., в резултат на което прокурор при ОП – В. не е взела участие в заседанието на съдебния състав, определен от административния ръководител на ОП- В.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение ВСС по протокол № 8/02.03.2011 г. Е ОТХВЪРЛЕНО предложението за налагане на дисциплинарно наказание на съдията, като неоснователно.

Мотиви към решението на дисциплинарния състав, съотв. на ВСС:

Фактите за извънбрачната връзка на дисциплинарно привлеченото лице, както и сезирането на компетентните органи за осъществено противоправно действие срещу съдията и близките ѝ, сами по себе, нито представляват нарушение на правилата за етично поведение, нито могат да бъдат третирани като поведение накърняващо престижа на съдебната власт.

В конкретния случай се касае до интимни емоционални отношения, принадлежащи изцяло към неприкосновената сфера на личния ѝ живот. Правото на неприкосновеност на личния живот на всеки човек, включително и на магистратите, е гарантирано от Конституцията на РБ, Всеобщата декларация за правата на човека (чл.12), Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (чл.8), Международния пакт за граждански и политически права (чл.17).

Посочено е, че публичните лица, каквито са магистратите, действително са ползват с по-ниска степен на защитеност на личния им живот. Правилата за професионалното поведение изискват от съдиите неотклонно, във висока степен да поддържат доверието на обществото, да избягват всякакви действия, които накърняват достойнството на тяхната професия и да свеждат до минимум риска от умишлено или непредпазливо допускане на поведение, което би застрашило тяхната репутация. Публичният авторитет на съдийската професия изисква от професионалистите, които я упражняват, да притежават безспорни лични стандарти и то в степен, значително по-висока от общоприетата спрямо останалите членове на обществото.

Към тези основани изисквания към поведението на магистратите, обаче, е недопустим формалистичен подход, без да се държи сметка за естеството на самото поведение, специфичния начин на осъществяването му и преди всичко – за наличието на особено важен обществен интерес, който да оправдае намесата в чувствителната лична сфера.

Отбелязано е, че правозащитният стандарт в подобни случаи е формулиран в решение на ЕСПЧ от 28.11.1984 г. по делото „Расмусен срещу Дания”. В този акт е изрично отбелязано, че намесата в личната сфера трябва да има обективно и разумно оправдание. Тя трябва да преследва легитимна цел, за да се постигне разумно отношение на пропорционалност между използваните средства и целта, чието постигане се търси.

В конкретния казус обективно не е налице, а не се и твърди от вносителя на предложението за дисциплинарно наказание, значима причина, която би могла да оправдае намесата на комисията за професионална етика в съда и иницирането на дисциплинарно производство срещу съдията за това, че е започнала и поддържала извънбрачна връзка със свой колега. Отчетена е и специфичната конкретика на разглеждания случай: личните взаимоотношения на съдията са били осъществявани по начин, който обективно не позволява критика – напълно дискретно, внимателно, без публични прояви на интимности и демонстрация на отношения, при стриктно изпълнение на родителските ангажменти и служебни задължения. След като извънбрачната връзка на съдията не е била свързана пряко или косвено с изпълнението на служебните ѝ функции и тя е спазила необходимата видимост на обществено благоприличие, дисциплинарно наказващият орган е приел, че няма основание да се твърди, че поведението ѝ е скандализирило традиционните публични разбирания за морал, респ. уронило престижа или е застрашило авторитета на съдебната власт.

Прието е, че фактът на потърсено съдействие от полицията от страна на съдията по повод поредната получена телефонна заплаха за убийство на малолетния ѝ син, също

не може да обоснове извършени от нея нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.). Жалбите до надлежните държавни органи са единствените законни и ефективни средства за защита на накърнени правни интереси от чуждо неправомерно поведение. Не съществува друг цивилизован начин за уреждане на конфликти, при които се застрашават човешките живот и здраве. Противопоставянето между етичните стандарти на КЕПБМ и правото на всеки пострадал, включително и на съдиите, да търсят закрила от органите на реда при нарушаване на законните им права и интереси е недопустимо, защото обратното разбиране по същество означава отказ от правосъдие по отношение на определен кръг лица и поощряване на саморазправа.

Наред с горното, дисциплинарно наказващият орган е приел, че предложението за налагане на дисциплинарно наказание в частта, съдържаща твърдения за допуснати от съдията нарушения по смисъла на чл.307, ал.4, т.5 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.) не е конкретизирано, поради което дисциплинарно привлеченото лице е лишено от възможност за ефективна защита. Поради липсата на съответни твърдения, от съдържащото на предложението не може да се заключи по недвусмислен начин кои от посочените в Глава девата, Раздел V от ЗСВ конкретни задължения на съдията са нарушени. Единственото обстоятелство в предложението, което би могло да се отнесе към евентуално нарушение на „други служебни задължения” по чл. 307, ал. 4, т. 5 ЗСВ, е твърдението, че контактите са били осъществявани в работно време, когато двамата са посещавали хотели. Подробното изследване на тези обстоятелства, според дисциплинарния състав, е безпредметно, тъй като при изначалната липса на констатации за неизпълнение на конкретни служебни задължения, конкретни дати и периоди на безпричинно системно отсъствие, съставът на дисциплинарното нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 5 ЗСВ не може да се приеме за осъществен от обективна страна. В тази връзка е отбелязано, че следва да се изтъкнат и обстоятелствата, че за процесния период (2009 г. – 2010 г.) съдията няма просрочени съдебни актове, нейни дела не са били възлагани на други колеги за разглеждане, в атестационния формуляр са отразени констатации за отлична теоретична подготовка, много добри практически умения, изпълнения на служебните задължения по най-високите стандарти на професията.

Във връзка с въведеното след образуване на дисциплинарното производство допълнително основание за налагане на дисциплинарно наказание, дисциплинарно наказващият орган е приел, че искането е недопустимо, тъй като дисциплинарният състав и органът, компетентен да наложи дисциплинарно наказание, са стриктно обвързани от фактическите обстоятелства на деянието, изтъкнати в предложението за налагане на дисциплинарно наказание.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Правото на неприкосновеност на личния живот на всеки човек, включително и на магистратите, е гарантирано от Конституцията на РБ, Всеобщата декларация за правата на човека (чл.12), Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (чл.8), Международния пакт за граждански и политически права (чл.17). Публичните лица, каквито са магистратите, действително са ползват с по-ниска степен на защитеност на личния им живот и изискванията към поведението им са завишени. Намесата в личната им сфера, обаче, е оправдана тогава, когато е извършена в защита на важен обществен интерес и преследва легитимна цел. Така би се постигнало разумно отношение на пропорционалност между използваните средства и целта, чието постигане

се търси. По отношение изискванията към поведението на магистратите е недопустимо подходът да е формалистичен, без да се държи сметка за естеството на самото поведение, специфичния начин на осъществяването му.

Разпоредбата на чл.307, ал.4, т. 5 ЗСВ (ред. ДВ, бр.103 от 2009 г.) – сега чл.307, ал.3, т. 4 ЗСВ – неизпълнение на други служебни задължения, е бланкетна и за всеки конкретен случай на дисциплинарно нарушение, квалифицирано по този текст, следва да се посочват фактите, които осъществяват състава на правната норма. Магистратът трябва да е нарушил правило, което го касае пряко и има връзка с неговите служебни задължения.

В случаите, когато предложението за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание не съдържа достатъчно ясно и конкретно изложение на фактическите обстоятелства, за които се твърди, че съставляват дисциплинарно нарушение, не следва да се образува дисциплинарно производство, а да се укаже на вносителя на предложението да отстрани допуснатите нередовности, като изложи фактическите обстоятелства, за които твърди, че съставляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.307, ал.2 и ал. 3 ЗСВ, да посочи какво е твърдяното дисциплинарно нарушение, да формулира искане за налагане на дисциплинарно наказание. В този смисъл са и последните изменения в ЗСВ (ДВ, бр.11/2020 г.) – чл.316, ал. 2.

Висшият съдебен съвет, като дисциплинарно наказващ орган, не е обвързан от предложението на вносителя за вида и размера на дисциплинарното наказание, но е обвързан от посочените в предложението дисциплинарни нарушения. Недопустимо е съветът да се произнася по невъведено в предложението основание за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като такова произнасяне е извън предмета на предложението и нарушава правото на защита на лицето, привлечено към дисциплинарна отговорност. В този смисъл са мотивите към ТР № 1/18.04.2006 г., т. 3. Съдържанието на основанието за реализиране на дисциплинарна отговорност се изпълва от фактическите обстоятелства на деянието, изтъкнати в предложението за налагане на дисциплинарно наказание – от конкретното поведение (действие или бездействие) на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат, което е противоправно и виновно извършено. Фактическите данни и обстоятелства, посочени в предложението, предопределят обхвата на предмета на доказване в дисциплинарното производство и не могат да бъдат променяни нито по усмотрение на дисциплинарния състав, който установява подлежащите на доказване факти, нито от дисциплинарно наказващия орган, който може да отхвърли предложението за налагане на дисциплинарно наказание или налага наказание, нито от вносителя на предложението след образуване на дисциплинарното производство. Затова е абсолютно необходимо фактите и обстоятелствата, обуславящи дисциплинарната отговорност на магистрата, да бъдат ясно и точно посочени в предложението за налагане на дисциплинарно наказание.

Дисциплинарното наказание следва да е насочено към мобилизиране на магистрата, предотвратяване на бъдещи негови нарушения и постигане на по-висока ефективност в работата, както и да въздейства предупредително на другите магистрати. За да се осъществят тези цели, наказание следва да се налага само след пълна и обстойна преценка на всички факти и обстоятелства от значение за конкретния случай, в това число данни за професионалните способности и компетентности на магистрати, наложени предходни дисциплинарни наказания (които не са заличени) и други. Наред с това, разпоредбите на КЕПБМ разкриват висока степен на абстрактност, поради което налагат във всеки конкретен случай извършването на анализ на поведението на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат с конкретната фактическа

обстановка.

Дисциплинарно дело № 33/2010 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на Административен съд (АдмС)– В..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в АдмС–В..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: В предложението се твърди, че съдията е извършил нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред., ДВ, бр. 103 от 2009 г.), като накърнил престижа на съдебната власт, нарушавайки правилата за етично поведение на българските магистрати, визирани в т.5.5 КЕПБМ (с личното си поведение и чувство за отговорност в служебната и извънслужебната си дейност магистратът трябва да дава пример за висок морал и почтеност), т. 5.6 КЕПБМ (магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта в професията и обществото) и т.5.7 КЕПБМ (магистратът трябва да е с безукорна репутация).

Изводите в предложението за допуснати от съдията нарушения се основават на следните обстоятелства: а/. в периода 2009 г. – 2010 г. съдията поддържал извънбрачна връзка с М.Н. – съдия в АдмС-В; б/. съдията е допуснал личните му семейни отношения да излязат извън тези рамки и прераснат в конфликт между трима магистрати, с който конфликт са били запознати институции, административни ръководители и членове на етична комисия, на които са станали известни факти и обстоятелства от интимния им живот. Това е накърнило престижа на Адм.С-В. и на съдебната власт като цяло. Твърди се, че поведението на съдията сочи на неспособност да се справи с възникналата ситуация и да реши един личен проблем, основан на извънбрачна връзка, като е допуснал този конфликт да стане достояние на органи и институции, съдии и служители в Адм.С-В.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 22/23.06.2011 г. Е ОТХВЪРЛЕНО предложението за налагане на дисциплинарно наказание, като неоснователно.

Мотивите са идентични с тези към решението на ВСС по ДД № 32/2010 г.

Решения на ВАС: Не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Изводите и препоръките са идентични с тези, направени във връзка с коментарианото по-горе дисциплинарно дело № 32/2010 г.

Дисциплинарно дело № 35/2010 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в ОС гр.В.Т.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Дисциплинарното производство е образувано по предложение, внесено от петима членове на ВСС след самосезиране на Етичната комисия на ВСС по повод публикации в средствата за масова информация, като е установено, че на 21.10.2010 г. съдия С.П. е привлечен като обвиняем и му е предявено обвинение за извършване на престъпление (в два пункта са описани извършените деяния и правната им квалификация съгласно Наказателния кодекс). В предложението вносителите са мотивирали необходимостта от образуване на дисциплинарно производство с факта на получаване от посочения съдия на значителна по размер сума без правно основание, по неподходящ начин, на необичайно място и още по-необичайно време, от подсъдим по дело, по което съдията е член на съдебен състав, които действия, разгласени от средствата за масова информация, създават в обществото представа и са повод за основателни съмнения за търговия със справедливост при решаване на съдебни спорове, каквито действия представляват грубо нарушение на т. 5.1 от КЕПБМ, което има за последица загуба на обществено доверие в работата на съдиите, както и намаляване на обществената подкрепа за цялостната съдебна система. Вносителите са квалифицирали дисциплинарното нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.) – действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол № 13/14.04.2011 г. Е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 ЗСВ – „дисциплинарно освобождаване от длъжност“, за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.).

Дисциплинарно наказващият орган е приел, че е налице нарушение на КЕПБМ (т.5.1), но същото не е посочено изрично в предложението за налагане на дисциплинарно наказание, с което е поискано налагане на наказание за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 103 от 2009 г.).

Решения на ВАС: С влязло в сила решение по адм. дело № 6948/2011 г. по описа на ВАС, тричленен състав, е *отхвърлена жалбата против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Не при всички случаи наличието на всякащо наказателно производство за деянието предмет на дисциплинарното производство е от значение за изхода на дисциплинарното производство и е основание за приложение на чл. 54, ал. 1, т. 5 АПК - спиране на дисциплинарното производство до приключване на наказателното. В случая дисциплинарното производство е предхождано от образувано наказателно производство и повдигнато обвинение, чийто предмет е установяването дали получаването на сумата попада под състав на престъпление по НК. Привлеченият към отговорност в дисциплинарното производство магистрат не оспорва извършването на деянията, за които е наложено дисциплинарното наказание, а поддържа, че те не представляват дисциплинарно нарушение., както и че изходът на дисциплинарното производство зависи от изхода на наказателното, поради което е било налице основание за приложение на чл. 54, ал. 1, т. 5 АПК. Съставът на ВАС е приел, че не са били налице основания за спиране на дисциплинарното производство. Ангажирането на дисциплинарната

отговорност на съдията е поради доказано вземане на парична сума от подсъдим по делото, от разглеждането на което магистратът, в качеството на член на съдебния състав, не се е отвел, които отношения са станали обществено достояние и са създали в публичното пространство обосновано съмнение в почтеността на магистрата при упражняване на служебните задължения и предположение, че паричната сума е дадена за "купуване" на изхода на делото. Това поведение, отделно от въпроса за деянието и вината от наказателноправна гледна точка, представлява накърняване на доверието в обществото относно спазването на етичните правила при упражняване на професията в сферата на правораздаването. Въпросът дали сумата е получена неправомерно, дали получаването ѝ покрива състав на престъпление не е обсъждан, нито презумиран от дисциплинарно наказващия орган, а и обсъждането му в това производство би било недопустимо. На следващо място, този въпрос би бил от значение в случай, че предложението на комисията бе за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 307, ал. 4, т. 3, а не по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ. Дисциплинарното наказание в случая е обосновано от фактите по дисциплинарното производство. Налице е накърняване престижа на съдебната власт от значение за основанието по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ. Въпросът за наличие на нарушение на правило 5.1 КЕПБМ, което е свързано с доказване на обстоятелството, че паричната сума е получена неправомерно, без правно основание и който е част от предмета на доказване в образувания наказателен процес, не е обсъждан от дисциплинарно наказващия орган и от съда.

През 2010 г., по инициатива на петима членове на ВСС, членове и на постоянната комисия „Професионална етика и превенция на корупцията“ на ВСС, са образувани 5 дисциплинарни производства срещу съдии поради данни за евентуално използване на служебно положение за лична изгода, по повод информация в медиите през 2010 г. за придобити имоти от техни роднини в една и съща община.

По образуваните дисциплинарни производства ВСС е приел, че привлечените към дисциплинарна отговорност лица са извършили нарушения по чл.307,ал.4, т.3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.33 от 2009 г.), като виновно са нарушили етичните правила и с поведението си са накърнили престижа на съдебната власт. ВСС е приел за нарушения действията по узнаването за правните действия и сделки, извършени от близки роднини на привлечените към дисциплинарна отговорност съдии, чиито произход, мащаби и характер не са категорично безспорни откъм правни, фактически, морални и финансови обосновки и които нарушават норми на КЕПБМ, както и проявяването на бездействие, изразено чрез неформирание на лично и правно мнение за осъществените сделки в голям мащаб.

След изясняване на дисциплинарните производства от фактическа и правна страна, ВСС приема решения, с които налага на привлечените към дисциплинарна отговорност съдии съответните наказания. Решенията на ВСС са обжалвани пред ВАС. По образуваните административни дела съдът е постановил решения, с които отменя решенията на дисциплинарно наказващия орган за налагане на дисциплинарни наказания.

Съдът констатира в решенията си, че безспорно в разгледаните случаи в обществото е създадено впечатление за задоволяване на интереси на магистрати и на интереси на техните близки чрез заобикаляне на закона, като тази обществена нагласа безспорно влияе отрицателно върху интегритета на съдебната власт и уронва нейния престиж. Основните мотиви за отмяна на оспорените дисциплинарни наказания се

изразяват в това, че ВСС не е формулирал деянието на всяко от дисциплинарно привлечените лица, не е изложил мотиви за неговата противоправност и причинна връзка с неблагоприятния резултат. Не е посочено какви действия съдиите е следвало, а са пропуснали да извършат, за да се прецени, че тези действия нарушават етичните правила и са довели до нарушение на правилата за благоприличие и почтеност, залегнали в КЕПБМ. По отношение на бездействията, приети за укорими от дисциплинарните състави, съдът подчертава в решенията си, че дисциплинарно наказващият орган не е санкционирал лицата за проявено бездействие, поради което описаните в решенията на дисциплинарните състави бездействия са извън предмета на съдебна проверка и контрол за законосъобразност.

Подробности по образуваните дисциплинарни производства:

Дисциплинарно дело № 15/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия във ВАС.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: В предложението са изложени твърдения, че Постоянната комисия към ВСС „Професионална етика и превенция на корупцията” е установила, че близък роднина на съдията (неговата майка) е придобила право на строеж в гр. П. в нарушение на тогава действащата нормативна уредба, което обстоятелство е станало известно на нейния син. Тази незаконна процедура е породила възмущение у част от гражданите на гр. П., на които при наличието на законови основания не е било отстъпено право на строеж, но те са се въздържали да водят дела, защото делата срещу роднини на висши магистрати са обречени на неуспех. Създадено е убеждение, че имотът в курортния град е предоставен на роднината на магистрата заради служебното му положение, което е достатъчно да се приеме, че е накърнен престижът на съдебната власт. Посочено е, че с поведението си съдията е допуснал нарушения на чл. 5, ал. 5 Правилата за професионална етика на съдиите в България, както и на правилата по т. 5.6 и 5.7 КЕПБМ и са налице данни за допуснати дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период).

Наложено дисциплинарно наказание: С решение ВСС по протокол № 11/23.03.2011 г. Е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.) - намаляване на основното трудово възнаграждение с 25 на сто за срок от две години, за допуснатото дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период) – нарушение на чл. 5, ал. 5 от Правилата за професионална етика на съдиите в България и т.5.6 и 5.7 КЕПБМ, с което е накърнен престижът на съдебната власт.

Решения на ВАС: С решение по адм. дело № 4988/2011 г. по описа на ВАС, тричленен състав, оставено в сила с решение по адм. дело № 4152/2012 г. по описа на ВАС, петчленен състав, е *отменено решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

а/. Дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност, която се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение. За да бъде доказано дисциплинарното нарушение и ангажирана дисциплинарната отговорност на едно лице, е необходимо да се установи от фактическа страна деянието - действие или бездействие, от обективна страна да се докаже противоправността на това деяние, т. е. да е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение, от субективна страна да е налице вина на дееца - умисъл или небрежност, да е установен правнорелевантен резултат (вреда) и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. С оглед на това, за да е законосъобразен, актът налагащ дисциплинарно наказание следва да установява посочените елементи на дисциплинарната отговорност и органът да е изложил мотиви за всеки от тях.

Основно правило при налагане на дисциплинарно наказание е, че дисциплинарната отговорност е лична и се носи за лични действия, когато същите осъществяват състава на конкретно дисциплинарно нарушение. Дисциплинарно наказващият орган налага наказание при наличие на извършено лично действие или бездействие, което от обективна и субективна страна следва да осъществява състава на дисциплинарно нарушение. Когато дадено действие не осъществява от обективна страна състава на дисциплинарно нарушение, то същото не представлява нарушение по смисъла на ЗСВ. При липса на извършено и доказано нарушение, наложеното дисциплинарно наказание се явява незаконосъобразно.

Доказателствената тежест за установяване извършването на дисциплинарно нарушение се носи от административния орган, който съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 АПК трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Наличието на съмнение, на вероятност за извършено нарушение, не може да обоснове ангажиране на дисциплинарна отговорност.

Съобразно разпоредбата на чл.59, ал. 2, т. 4 АПК, административният акт задължително трябва да съдържа фактически и правни основания за издаването му и неговите съображения не могат да бъдат заместени с тези на съда. При липсата на формулирано от фактическа страна поведение, което да осъществява фактическия състав на 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ, административният акт е постановен в нарушение на материалния закон. Не е достатъчно само да се посочи, че е налице нарушение на КЕПБМ, трябва да са посочени действията или бездействията, които го осъществяват. Етичните правила са норми с морално-оценъчен характер, а не правни норми. Етичните норми нямат хипотеза, диспозиция, санкция. Те предписват определен резултат, но не формулират конкретно поведение. При липса на формулирано от фактическа страна поведение, което да осъществява фактическия състав на чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 ЗСВ, административният акт е постановен в нарушение на материалния закон.

Запълването на етичната норма с фактическо съдържание на деянието във всеки конкретен случай и излагане на мотиви защо то представлява нарушение по смисъла на КЕПБМ, съответно уронва престижа на съдебната власт, е същностно изискване за ангажиране на дисциплинарната отговорност на лицето. Само при конкретно установено лично действие, бездействие, което е в нарушение на основните принципи на етично поведение и накърнява авторитета на съдебната власт, дисциплинарно привлеченото лице може да бъде санкционирано.

Съдът е приел, че в коментирания случай в решението на ВСС не е посочено какви

конкретни действия лицето е извършило, а е следвало да се въздържи от извършване и които осъществяват съставите на дисциплинарните нарушения, заради които е наложено дисциплинарното наказание. По делото липсват данни процедурата по отстъпване право на строеж на роднината на магистрата да е свързана с извършването на конкретни действия от негова страна, с негово поведение по повод подаването на молба-декларация, отстъпването право на строеж, познанства с кмета, някакви осъществявани контакти с кмета. Единственото доказано действие – еднократно посещаване на строежа през есента на 2005 г. не осъществява състава на нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 или т. 4 ЗСВ, тъй като не нарушава етичните правила и не води до нарушение правилата за благоприличие и почтеност. Когато дадено действие не осъществява от обективна страна състава на дисциплинарното нарушение, то същото не представлява нарушение по смисъла на ЗСВ.

Доколкото се обжалва решение на ВСС, в което е прието, че лицето е извършило дисциплинарни нарушения единствено с действията си и същото е наказано за извършените от него действия, съдът не следва да обсъжда въпроса дали и доколко обсъжданите в мотивите на решението на дисциплинарния състав на ВСС бездействия на съдията (търпимост към определени факти) осъществяват състава на дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 ЗСВ. За тях лицето не е наказано.

б/. Не представлява процесуално нарушение участието в органа взел решение за налагане на дисциплинарното наказание (ВСС) на членовете, направили предложението за налагане на дисциплинарно наказание и на членовете на Комисията по дисциплинарни производства. Не са били налице основания за отвеждането им. ЗСВ е специален спрямо АПК, поради което е приложима нормата на чл. 35 ЗСВ, предвиждаща хипотезите на неучастие в гласуването на член на ВСС. Противното разрешение би могло да доведе до случаи, при които колективният орган няма да може да формира състав, за да постанови акта си и ще изпадне в невъзможност да осъществява съответната държавна функция.

Дисциплинарно дело № 16/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия във ВАС.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: В предложението са изложени твърдения, че Постоянната комисия към ВСС „Професионална етика и превенция на корупцията” е установила, че близък роднина на съдията (негова дъщеря) е придобила право на строеж в гр. П. в нарушение на тогава действащата нормативна уредба, което обстоятелство е станало известно на нейния баща. Тази незаконна процедура е породила възмущение на част от гражданите на гр. П., на които при наличието на законови основания не е било отстъпено право на строеж, но те са се въздържали да водят дела, защото делата срещу роднини на висши магистрати са обречени на неуспех. Създадено е убеждение, че имотът в курортния град е предоставен на роднината на магистрата заради служебното му положение, което е достатъчно да се приеме, че е накърнен престижа на съдебната власт. Посочено е, че с поведението си съдията е допуснал нарушения на чл. 5, ал. 5 от Правилата за професионална етика на съдиите в България, както и на правилата по т. 5.6 и 5.7 КЕПБМ и са налице данни за допуснати дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период).

Наложено дисциплинарно наказание: С решение ВСС по протокол № 11/23.03.2011 г. Е НАЛОЖЕНО дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 3 ЗСВ (ред.

ДВ, бр.64 от 2007 г.)- намаляване на основното трудово възнаграждение с 25 на сто за срок от две години, за допуснато дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период), като виновно е нарушил чл. 5, ал. 5 от Правилата за професионална етика на съдиите в България и т.5.6 и 5.7 КЕПБМ.

Решения на ВАС: С решения по адм. дело № 6011/2011 г. по описа на ВАС, тричленен състав, оставено в сила с решение по адм. дело № 4154/2012 г. по описа на ВАС, петчленен състав, е *отменено решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Идентични с тези по коментираното по-горе дисциплинарно дело № 15/2010 г. В случая е прието, че единственото доказано действие по конкретното дело – закупуването на част от построеното през 2009 г. от наказаното лице, не осъществява състава на нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 или т. 4 ЗСВ, тъй като не нарушава етичните правила и не води до нарушение правилата за благоприличие и почтеност. Когато дадено действие не осъществява от обективна страна състава на дисциплинарното нарушение, то същото не представлява нарушение по смисъла на ЗСВ.

Дисциплинарно дело № 17/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия във ВАС.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението –Постоянната комисия към ВСС „Професионална етика и превенция на корупцията” е установила, че близък роднина на съдията (неговата дъщеря) е придобила право на строеж в гр. П. в нарушение на тогава действащата нормативна уредба, което обстоятелство е станало известно на нейния син; тази незаконна процедура е породила възмущение на част от гражданите на гр. П., на които при наличието на законови основания, не е било отстъпено право на строеж, но те са се въздържали да водят дела, защото делата срещу роднини на висши магистрати са обречени на неуспех; създадено е убеждение, че имотът в курортния град е предоставен на роднината на магистрата заради служебното му положение, което е достатъчно да се приеме, че е накърнен престижа на съдебната власт. В предложението е посочено, че с поведението си съдията е допуснал нарушения на чл. 5, ал. 5 Правилата за професионална етика на съдиите в България, както и на правилата по т. 5.6 и 5.7 КЕПБМ и са налице данни за допуснати дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение ВСС по протокол № 11/23.03.2011 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.)- намаляване на основното трудово възнаграждение с 25 на сто за срок от две години, за допуснато дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период), като виновно е нарушил чл. 5, ал. 5 от Правилата за професионална етика на съдиите в България и т.5.6 и 5.7 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 4889/2011 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 4153/2012 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Вж. ДД № 15/2010 г.

Дисциплинарно дело № 18/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на АС - гр.С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението –Постоянната комисия към ВСС „Професионална етика и превенция на корупцията” е установила, че близък роднина на съдията (неговата дъщеря) е придобила право на строеж в гр. П. в нарушение на тогава действащата нормативна уредба, което обстоятелство е станало известно на нейния син; тази незаконна процедура е породила възмущение на част от гражданите на гр. П., на които при наличието на законови основания, не е било отстъпено право на строеж, но те са се въздържали да водят дела, защото делата срещу роднини на висши магистрати са обречени на неуспех; създадено е убеждение, че имотът в курортния град е предоставен на роднината на магистрата заради служебното му положение, което е достатъчно да се приеме, че е накърнен престижа на съдебната власт. В предложението е посочено, че с поведението си съдията е допуснал нарушения на чл. 5, ал. 5 Правилата за професионална етика на съдиите в България, както и на правилата по т. 5.6 и 5.7 КЕПБМ и са налице данни за допуснати дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение ВСС по протокол № 2/18.01.2011 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 5 ЗСВ – освобождаване от длъжност като административен ръководител, като виновно е нарушил чл. 5, ал. 5 от Правилата за професионална етика на съдиите в България и т.5.6 и 5.7 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 1435/2011 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 6305/2011 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Вж. ДД № 15/2010 г.

Дисциплинарно дело № 19/2010 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС.

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: младши съдия в ОС гр. Б..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението –Постоянната комисия към ВСС „Професионална етика и превенция на корупцията” е установила, че съдията е придобила право на строеж в гр. П. в нарушение на тогава действащата нормативна уредба и е предприела строителство по отстъпеното ѝ право на строеж, което обстоятелство е станало известно на обществото и е достатъчно да се приеме, че е накърнен престижа на съдебната власт. В предложението е посочено, че с поведението си съдията е допуснала нарушения на правила по т. 5.6 и 5.7 КЕПБМ, изискващи въздържане от действия, които биха могли да компрометират честта на магистрата в професията и в обществото, както и безукорна репутация. Извършването на действия в разрез с тези изисквания, според вносителите на предложението, изпълват съдържанието на нормите на чл. 307, ал. 3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64/2007 г.).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение ВСС по протокол № 9/08.03.2011 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 6 ЗСВ – дисциплинарно освобождаване от длъжност, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.64/2007 г.), като виновно е нарушила правилата по т.5.6 и 5.7 КЕПБМ и по този начин е уронила престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: адм. дело № 3695/2011 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 2614/2012 г. по описа на ВАС-петчленен състав.Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- дисциплинарно наказващият орган е длъжен във всеки конкретен случай на твърдяно дисциплинарно нарушение на професионалната етика и морал да запълни етичната норма с фактическото съдържание на деянието. Това е изискване за законосъобразност на акта. В противен случай би се стигнало до налагане на наказание, без да е установено нарушението, а с оглед на това и без да може да се установи причинната връзка между противоправния резултат и личното поведение на магистрата.

2011 година

Дисциплинарно дело № 15/2011 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС гр. С..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр.К..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: За дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) - т.6.2 и 6.3 КЕПБМ; чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) – накърнила престижа на съдебната власт; чл. 307, ал. 4, т. 5 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) – не е изпълнила служебни задължения, произтичащи от разпоредбите на чл.117, ал. 2, изр.2 от Конституцията на РБ и чл. 3 и чл. 8, ал. 1 ЗСВ.

В предложението са визирани действия на съдията по ч.гр.дело № ..... по описа на РС – К., с които е нарушила служебните си задължения и е осъществила дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.4, т.3, 4 и 5 ЗСВ (ред. към процесния период). Дисциплинарното производство е образувано срещу магистрата за извършените на 11.11.2010 г. и 18.04.2011 г. нарушения по движението и разглеждането на ч.гр.дело № .... по описа на РС – К.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 11/15.03.2012 г. ОТХВЪРЛЯ предложението на административния ръководител на ОС гр. С., за налагане на дисциплинарно наказание, като неоснователно.

Мотиви: В решението на дисциплинарния състав е посочено, че ВСС като дисциплинарно наказващ орган не може да обсъжда правилността, допустимостта и валидността на постановените актове от магистрата, както и извършените от него процесуални действия по делото, които са били относими към искането за ангажиране на дисциплинарната му отговорност. Прогласените по предвидения от закона ред за инстанционен контрол неправилни и отменени (в случая е налице обезсилване) актове могат да бъдат ценени с оглед критериите за оценка на работата, но не и да представляват основание за налагане на дисциплинарно наказание. Допуснатите от съдията при осъществяване на правораздавателната дейност нарушения на процесуалните и материалноправни норми не представляват неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл. 307, ал. 4, т. 5 ЗСВ (ред. към процесния период), с тях не се накърнява престижа на съдебната власт (чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. към процесния период) и не се нарушават правилата на т. 6.2 и 6.3. КЕПБМ (по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ – ред. към процесния период).

Предметното съдържание на постановените съдебни актове подлежи на проверка единствено по предвидения специален ред в процесуалните закони (Гражданския-процесуален кодекс (ГПК) в този случай), поради което дисциплинарният състав е приел, че съдията не е извършила дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 307, ал. 4, т. 3, 4 и 5 ЗСВ (ред. към процесния период).

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

2012 година

Дисциплинарно дело № 5/2012 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство:

административен ръководител на РС гр. А..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр. А..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Нарушения на служебните задължения, които в цялост съставляват системно неизпълнение на КЕПБМ и накърняват по недопустим начин престижа на съдебната власт.

По повод докладвано със закъснение от съдебен деловодител искане за обезпечение на доказателства, в резултат на което е образувано гражданско дело, съдията ударил с ръка по масата, разкрещял се и й потърсил обяснение. Отишли в деловодството, където той отново крещял и казал: „Това е съд, а не бардак. Как може така, всеки прави каквото си иска! Къде отива интереса на хората?“. На следващия ден съдията извикал в кабинета си съдебните служители и ги помолил да влизат в кабинета му по две, тъй като се носел слух, че ги ухажвал, след което отправил псувни и обидни квалификации по адрес на административните ръководители на съда и прокуратурата.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 29/12.07.2012 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 1 ЗСВ – “забележка”, за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.), като виновно е нарушил т.4.4, 5.2, 5.3 и 5.5 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело 10657/2012 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 4169/2013 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания магистрат против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Изтекла погасителна давност по отношение на първите три, посочени в предложението нарушения.

Дисциплинарното производство е иницирано от административния ръководител на РС – К., който е узнал за извършването на първите три твърдени от вносителя на предложението дисциплинарни нарушения преди повече от шест месеца от датата на изготвяне на предложението, по повод на което е образувано дисциплинарното производство. От откриването на първите три нарушения до подаването на предложението за налагане на дисциплинарно наказание са изминали повече от шест месеца - срок, изрично установен в разпоредбата на чл.310, ал.1 ЗСВ и преклудиращ възможността за реализиране на дисциплинарна отговорност и налагане на дисциплинарно наказание. Дисциплинарният състав е отхвърлил предложението на административния ръководител за първите три от описаните в него нарушения.

Независимо от това, дисциплинарният състав е приел, че описаните в предложението първи три нарушения, разгледани и по същество, се явяват несъставомерни по смисъла на чл.307, ал.4, т.3 и 4 ЗСВ – ред. към процесния период, тъй като от събраните доказателства е установено, че с поведението си привлеченото към дисциплинарна отговорност лице не е осъществило нито един от посочените в този законов състав признаци.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 10/2012 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС гр.С..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в ОС гр.С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Извършване на действия, с които съдията е нарушил правилата, въведени от КЕПБМ, което е довело до накърняване престижа на съдебната власт - дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.1 от 2011 г).

Повод за предложението е бил рапорт на полицейски служители в ОДМВР - гр. С.. Според изложеното в рапорта, служителите са получили сигнал от оперативния дежурен на 06.09.2012 г., около 16.30 часа, за пътно-транспортно произшествие в гр. С. На място служителите установили лек автомобил „Лада – Нива” с рег. № .....с водач ....., съдия в ОС гр.С.. Автомобилът се бил блъснал в крайпътно дърво, стоял напречно на пътното платно, а водачът, който пътувал сам, получавал първа медицинска помощ от екип на „Бърза помощ”, състоящ се от д-р ....., шофьорът ..... и медицинската сестра ..... В 17.30 ч. полицейският служител ..... съставил талон за изпращане на медицинско изследване, в който удостоверил, че водачът е отказал както да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест - Дрегер 7510”, така и да даде кръвна проба за изследване на това обстоятелство до 18:15 ч. Отказът му да даде кръвна проба е бил удостоверен и от д-р ..... с подпис както в талона за изпращане на медицинско изследване, така и в листа за преглед на пациент в спешно отделение, съставен за времето на престоя на пациента в отделението от 16:55 ч. до 19:58 ч., когато е бил приет в хирургическото отделение.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 7/21.02.2013 г., НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ "порицание" (ред. ДВ, бр.64 от 2007 г.), за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.)

Дисциплинарният състав е приел, че предложението на председателя на Окръжния съд – С. за наказване на съдията е неоснователно, тъй като не е установено да е извършил нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.), и е предложил на ВСС да отхвърли предложението на административния ръководител за налагане на дисциплинарно наказание. В мотивите на решението на дисциплинарния състав е отразено, че по делото липсват доказателства дисциплинарно отговорното лице да е управлявал моторното превозно средство след употреба на алкохол, данните от показанията на свидетелите не са могли да послужат за достоверна и годна доказателствена основа от която да се направи извод за това, че по време на полицейската проверка съдията е имал алкохолен дъх, респ., че е управлявал МПС след употреба на алкохол. Изложени са мотиви, че отказът на дисциплинарно отговорното лице да бъде изпробван за алкохол с техническо средство или медицинско изследване, според дисциплинарния състав, не би могло да бъде оценен като действие или бездействие, което уронило авторитета на правосъдието. Изведен е извод, че в случая не е доказано съдията да е управлявал МПС след употреба на алкохол.

В проведено на 21.02.2013 г. заседание на ВСС е разгледано решението на дисциплинарния състав. Последвало е тайно гласуване, при което с 13 гласа „за”, 6 гласа „против” и 2 гласа „въздържали се”, е наложено дисциплинарно наказание „порицание”, като е прието, че с действията си съдията е нарушил т.5.3, 5.5, 5.6, 5.7 и 5.8 КЕПБМ,

довело до уронване престижа на съдебната власт – дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.).

Решения на ВАС: адм.дело № 4032/2013 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 11794/2013 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания съдия против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- в конкретния случай с действията си съдията е нарушил правилата по т. 5.3, 5.5, 5.6, 5.7 и 5.8 КЕПБМ, което е довело до увреждане репутацията на магистрата в обществото като съдия, представител на съдебната власт, а и оттам до накърняване престижа на съдебната власт. Магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му, както в професионалния живот, така и в личния. В случая, укоримостта на поведението произтича от неприемливата за обществото недопустима ситуация съдия да управлява МПС след употреба на алкохол и последващ отказ да бъде изпробван с технически средства или кръвна проба. Резултатът от тези действия е съмнение, че съдията е извършил престъпление или административно нарушение, а това съмнение компрометира както неговата лична и професионална репутация, така и уронва престижа на съдебната власт. Самият отказ на действащ съдия да даде кръвни проби или да се извърши проба с техническо средство при съмнение за управление на МПС след употреба на алкохол, представлява факт, който накърнява престижа на съдебната власт като институция, призвана да спазва стриктно и неотклонно законността.

Дисциплинарно дело № 13/2012 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на РС гр. К..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр. К..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: За извършени от съдията нарушения по:

а) чл. 307, ал. 4, т. 2 ЗСВ (ред. ДВ, бр.1 от 2011 г.) – изразяващо се в непознаване на разпоредбите на ГПК и издаване на изпълнителен лист, без да е налице необходимото правно основание, с което неоправдано се забавя съдебното производство и се нанасят непоправими вреди на община К..... – страна по делото;

б) чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр.1 от 2011 г.) във вр. с т. 2.4 КЕПБМ – изразяващо се в немотивирани отводи, направени избирателно;

в) чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр.1 от 2011 г.) – чрез горните действия създад в обществото (цяла една община) отрицателна нагласа за поведението на съдебната власт, като по този начин в обществото се създава нагласа за една неработеща съдебна власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 5/07.02.2013 г. ОТХВЪРЛЯ предложението за налагане на наказание.

Дисциплинарно наказващият орган е приел, че:

а) досежно твърдяно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 2 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) е налице изтекла давност по чл. 310, ал. 1, предложение първо ЗСВ, тъй като адресираната до административния ръководител на РС-К. жалба на кмета на община ..... е от 17.04.2012 г., а предложението за наказание – от 21.11.2012г.

б) досежно твърдяното нарушение - немотивирани отводи, също е прието за необосновано, тъй като отводът е задължение на съдията, което той трябва сам да изпълни, дори и без направено искане от страните, а разглеждането му като „право“, с което може да се злоупотреби е новост, която предполага много сериозни морални съмнения каквито доказателствата по делото не обосновават – направени са десет отвода, подробно мотивирани, като в същото време натовареността на съдията, при установени здравословни проблеми, е над средната за съда.

Решения на ВАС: адм. дело № 2559/2013 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм.дело № 7145/2013 г. по описа на ВАС, петчленен състав. *Отхвърля жалбата на административния ръководител на РС-К., като вносител на предложението за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство:

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- сроковете по чл.310, ал.1 ЗСВ се прилагат алтернативно, а не кумулативно. Тълкувателно решение № 1/18.04.20006 г. по Тълкувателно дело № 1/2006 г. на ВАС, постановено по аналогична норма на чл.173, ал.3 ЗСВ (отм.) се прилага и по отношение на чл.310, ал.1 ЗСВ. Сроктът по чл. 310, ал. 1 АПК има два кумулативни елемента – шест месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението. Изтичането на шестмесечния срок води до погасяване на правото на дисциплинарно наказващия орган да наложи наказание. Той не може да упражни дисциплинарната си власт, поради което съдът е приел за законосъобразно решението на ВСС, с което е отхвърлено предложението на вносителя. В конкретния случай адресираната до съда и с обръщение до председателя му жалба на кмета на общината от 17.04.2012г. с искане за проверка и търсене на отговорност от съдията за издадения изпълнителен лист не оставя никакво съмнение, че същата е следвало да бъде докладвана на административния ръководител, поради което не съществува извинителна причина за него, че не е узнал за визираните в нея обстоятелства. Въз основа на това е направен обоснован извод, че именно от тази дата (17.04.2012 г.) е започнал да тече шестмесечният срок по чл.310, ал. 1 ЗСВ.

- дисциплинарно наказващият орган е отчетел, че фактите не сочат нарушение по чл.307, ал. 4, т. 3 ЗСВ - на КЕПБМ и конкретно на претендираното по т. 2.4: “Магистратът да се държи по начин, който да не дела основание пряко или косвено, за неговия отвод по конкретни случаи ”. Нормата визира поведение, което би дало повод за съмнение в безпристрастността, независимостта и липсата на конфликт на интереси на магистрата. Отводът съобразно ГПК и НПК, е задължение на съдията, което той следва сам да изпълни, даже без изрично направено искане от страните. Законодателят презумира

почтеност и отговорност - определенията не подлежат на инстанционен контрол. Разглеждането на отвода като “право”, с което магистратът може да злоупотреби във вреда на останалите членове на колегията е новост, която предполага много сериозни морални съмнения. Магистратът е с над 24 години стаж като адвокат и съдия. Атестиран е през 2008 и 2009 г. с оценка “много добра”. Самото дисциплинарно обвинение сочи и “основателни” отводи и не квалифицира всички като “измислени”. Същевременно факт е, че съдията, въпреки заболяванията си, е равномерно и еднакво натоварен, като през 2012 г. като с приключени 318 (от 333 разглеждани) граждански и 131 (от 137 разглеждани) наказателни дела е постигнал статистически четвърти и съответно втори резултат сред шестимата съдии в РС - К.

2013 година

Дисциплинарно дело № 5/2013 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на АС гр. Б..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в АС гр.Б.,

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: за дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4 т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) във вр. с т. 5.3, 5.5, 5.6, 5.7 КЕПБМ и чл. 307, ал. 4 т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.).

В предложението се твърди, че съдията е допуснал нарушенията чрез следните свои действия:

- на 14.12.2012 г. съдията, по молба на свой приятел, предприел управление на личния си лек автомобил, след като преди това употребил алкохол. Около 14 ч. допуснал нарушение на правилата за движение, в резултат на което причинил ПТП - сблъсък с друг автомобил, имащо за последица настъпване на материални вреди по двата леки автомобила. Веднага след настъпване на произшествието съдията бил изпробван за наличие на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, при което е установено наличие на алкохол в издишания въздух 1,27 промила. При изследване на взетата от водача кръвна проба, направена без възражения от него, е установено наличие на алкохол в кръвта му - 1,13 промила. На база на получените данни в Окръжен следствен отдел при ОП гр.Б. е образувано ДП. След изготвена съдебно медицинска експертиза, отчитаща допълнително изяснени обстоятелства по делото, е установено, че към момента на извършване на деянието съдията е имал концентрация на алкохол в кръвта си – 1,09 промила.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 14/11.04.2013 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание „понижаване в ранг”(съдия в АС) за срок от 3/три/ години, за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) – нарушаване на КЕПБМ (т. 5.5. и 5.6) и по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) – действие, което накърнява престижа на съдебната власт.

Дисциплинарно наказващият орган е приел, че съдията е извършил действия, които представляват дисциплинарни нарушения, както следва:

- по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) - нарушаване на КЕПБМ. С действията по управление на моторно превозно средство след употреба на алкохол и причиняване на ПТП в резултат на нарушаване на правилата за движение (неспазване на пътен знак Б1) е осъществено умишлено нарушение по т.5.5 и 5.6 КЕПБМ, тъй като това безспорно са действия, явяващи се в разрез със задължението на магистрата да бъде пример за висок морал и почтеност (т.5.5) и компрометиращи честта на магистрата в професията и обществото (т.5.6). Дисциплинарният състав не е споделил мнението на вносителя, че е извършено нарушение по т.5.3 и 5.7, тъй като конкретните действия не попадат в общоприетия обхват на понятието „благоприличие“, т.е. не могат да се квалифицират като действия, накърняващи разбиранията на обществото за благоприличие (т.5.3), нито има данни тези действия да са довели до обществено накърняване на репутацията на привлечения като магистрат (т.5.7).

- по чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) – със същите действия, съдията е извършил умишлено нарушение на посочената разпоредба, тъй като, като пряк резултат от тях е налице накърняване престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 35/2013 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС – Б.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС – гр.А..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: за виновно неизпълнение на служебните задължения – нарушения на КЕПБМ - чл. 307, ал. 4 т. 3 ЗСВ и по чл. 307, ал. 4, т.4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) – действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт.

В предложението са изложени следните обстоятелства:

На 13 и 14 ноември 2013 г. съдията не се е явил на работа, без да е уведомил административния ръководител за отсъствието си. През двата дни е имал насрочени съдебни заседания, поради което се наложило останалите двама съдии (един от които - председателят на съда) спешно да се запознаят с делата и проведат съдебните производства по тях.

По същото време в съда е постъпило писмо от Националния институт по правосъдието (НИП) изх.№ ....., с което административният ръководител бил уведомен, че съдията е одобрен за участие в Програмата за обмен на Европейската мрежа за съдебно обучение, при посочени в писмото условия и се искало съгласие за командироването му в периода 17 - 30 ноември 2013 г. в гр.Б., Р. Председателят на РС

гр.А., с писмо рег. № ..... г. е уведомил НИП, че е принуден да откаже командироване на съдията, като е посочил, че причината за това е, че до настоящия момент се е надявал проблемите от организационен характер в работата на колегата да бъдат разрешени, за да даде положително становище по молбата.

На 15.11.2013 г. около 11,30 часа на стационарния телефон на председателя на съда се обадила съпругата на съдията, за да уведоми, че съпругът ѝ отсъствал от работа, тъй като е бил болен. Същият ден, след обяд на административния секретар на съда от негов близък е донесен болничен лист за съдията за периода 13.11. - 15.11.2013 година. В късния следобед съдията се обадил на стационарния телефон на председателя на съда, за да ѝ потърси сметка защо е отказала да даде съгласие за командироването му. Последвали десетки позвънявания и по мобилния телефон на председателя от мобилен телефон (посочен в предложението), съобщение от съпругата на съдията, а на следващия ден (събота) продължили многократни позвънявания на личния телефон на председателя на съда от друг непознат мобилен телефон, от който е постъпило съобщение, придружено с молба за отпуск от съдията. На 18.11.2013 г. е постъпила отново молба за отпуск, такава била изпратена по електронната поща и до председателя на ОС гр. Б., както и писмо с искане за съдействие от съдията.

Във връзка с искането за командироване на съдията председателят на ОС гр. Б. е посочил, че е разговарял с ръководството на НИП, при което е уведомен, всеки одобрен участник има ангажимент да съобщи на административния си ръководител за предстоящото отсъствие.

В предложението си административният ръководител на ОС гр. Б. е посочил, че отсъствието на съдията без да уведоми никого за това през дните, когато има насрочени съдебни заседания дава основание да се поддържа наличие на виновно неизпълнение на служебните му задължения - дисциплинарно нарушение, изразяващо се в нарушаване на КЕПБМ - чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. към процесния период), както и действие или бездействие, което накърнява престижа на съдебната власт - чл. 307, ал. 4, т. 4 ЗСВ (ред. към процесния период). Поддържа се, че с поведението си съдията е нарушил изискванията магистратите да показват с личното си поведение и чувство за отговорност в служебната и извънслужебната си дейност да дават пример за висок морал и почтеност, съгласно т. 4.4, 5.5 и 6.1 КЕПБМ. Описаните действия на съдията във връзка с отсъствието му от работа и искането за командироване противоречат и на изискванията по т. 6.1. КЕПБМ магистратът да изпълнява служебните си задължения с предимство пред всяка друга дейност. Според вносителя на предложението, различният подход към служебните и личните ангажименти - в първия случай - да отсъства от работа без да уведоми своевременно административния си ръководител, че не може да се яви на работа, а във втория - да се организира и прояви активност за семинар без да предупреди административния си ръководител за предстоящото отсъствие по този повод, а след като му е отказано участие настойчиво да иска от административния ръководител да промени решението си, е преминало всякакви граници на толерантност, почтеност и благоприличие.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 44/09.10.2014 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал.1, т. 2 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.) – „порицание”, за допуснати нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.) – нарушение на етичните правила по т. 4 - 4.1 – 4.4 и 5.5 КЕПБМ

Решения на ВАС: адм. дело № 13653/2014 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 11174/2015 г. по описа на ВАС, петчленен състав. *Отменя решението на ВСС по протокол № 44/09.10.2014 г. за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- съдът е приел, че оспореното решение на ВСС е постановено при нарушение на материалния закон, тъй като поведението на съдията неправилно е квалифицирано като дисциплинарно нарушение, представляващо основание за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно мотивите на съда:

- т.4 от КЕПБМ дава общо определение на правилата за поведение, произтичащи от принципа за вежливост и толерантност, като посочва, че тези изисквания се основават на присъщия за магистрата морал и възпитание и допринасят както за по-доброто изпълнение на служебните му задължения, така и за по-ефективното функциониране на самата правораздавателна система. В т. 4. 1 и 4.4 са посочени правила, първото от които е, че поведението на магистрата в обществото трябва да се основава на добри обноси и добро държане, а в обществените и служебни контакти той трябва да бъде учтив и любезен, а второто, че колегиалните отношения между магистратите и служителите в съдебната система, независимо от мястото на служебната йерархия, трябва да се основават на взаимно уважение и толерантност чрез въздържане от всякакво поведение, което вреди на репутацията на органите на съдебната власт. В правилото по т. 5.5. е посочено, че с личното си поведение и чувство за отговорност в служебната и извънслужебната си дейност, магистратът трябва да дава пример за висок морал и почтеност (правилото е във връзка с принципа за почтеност и благоприличие). Както е посочено в решението на дисциплинарния състав и е безспорно по делото, между съдията и административния ръководител на РС гр.А., са налице влошени междуличностни отношения от преди обсъжданите събития. Произходът и естеството на причините, които са породили тези отношения, тяхното развитие, проявление и продължителност не са детайлно изяснени (и не е било необходимо за целите на това производство), но съществуването им е безспорно и от съвкупния анализ на всички обстоятелства по делото се налага извода, че именно тези отношения са довели до обсъжданите събития. Съдията би следвало да уведоми административния си ръководител, че ще отсъства от работа, но в случая той го е сторил чрез служители в съда, а не пряко – чрез телефонно обаждане до председателя на съда. Съдията е уведомил за отсъствието си около 1 час преди началото на съдебното заседание и това е дало обективна възможност да се създаде съответна организация и да не се стигне до отлагане на делото. Предвид естеството на посоченото в болничния лист заболяване, не може да се предполага колко време преди телефонния разговор съдията е бил наясно, че няма да може да отиде на работа. Болничният лист не е оспорен от административния ръководител по съответния ред и затова не може да се обсъжда дали състоянието на съдията е позволявало същият да се яви на работа. Не се оспорва по делото обстоятелството, че в съда е съществувала практика как се процедира по принцип в подобни ситуации, като според тази практика заболелият съдия (или отсъстващ по други обективни причини) е бил заместван от съдията, който е бил дежурен по график.

Съдът е приел, че съдията е предприел необходимите действия, за да уведоми административния ръководител на съда за предстоящото си отсъствие от работа, отсъствието му не е довело до неоснователно отлагане на дела, нито има данни за създадени затруднения в работата на съда или до прекомерно натоварване на друг съдия (касае се до разглеждане на едно дело).

- по подобни съображения съдът е приел, че не е налице дисциплинарно нарушение и при поведението на съдията във връзка с командироването му за участие в семинар в гр. Б. В духа на добрите колегиални отношения и зачитане на задълженията на административния ръководител във връзка с администриране и организация на работата на съда, е следвало съдията да уведоми административния си ръководител, че планира да участва в семинар и затова ще отсъства за две седмици. От данните по делото обаче е видно, че отношенията между двамата са излезли извън рамките на добрите колегиални отношения значителен период от време преди обсъжданите събития, а в резултат на влошените отношения, комуникацията между двамата се е осъществявала с писма, заповеди, молби и т.н., в които е наложен учтив и съдържан тон.

- освен това, административният ръководител на съда е била уведомена от НИП с искане за съгласие в понеделник – на 11.11.2013 г., а е изпратила отговор едва в петък – на 15.11.2013 г., без да има обективна причина за това. Този късен отговор е изправил съдията в обективна невъзможност да обезпечи участието си в семинара и същевременно го е поставил в неблагоприятна ситуация в отношенията му с НИП, както и с Института на магистратурата в гр. Б. и с други колеги – магистрати, несъмнено му е създадо и финансови неудобства, както и притеснение, вероятно поне същото по интензитет като това, което са причинили неговите телефонни позвънявания до административния му ръководител. Съдът е приел, че многократността на тези позвънявания е резултат от липсата на отговор, като показателно в тази връзка е обстоятелството, че административния ръководител на съда е затворила телефона, когато е чула гласа на съдията. Подобно поведение на административен ръководител на съд не е проява на колегиалност, вежливост и толерантност. Последвалите опити на магистрата да разбере причините за отказа и да мотивира (безспорни данни има за използване само на вербални средства) административния ръководител да промени решението си, както и впоследствие - да му разреши платен отпуск, за да участва в семинара, представляват последица от поведението на административния ръководител, което съдът преценява именно като злоупотреба с административна власт, противно на становището на дисциплинарния състав.

- съдът е приел, че ако административният ръководител е била отговорила на искането на НИП веднага или поне в един от следващите дни, вероятно развитието на ситуацията би било по-различно, но не го е сторила, без да има обективна причина за това. През двата почивни дни административният ръководител на съда е била дежурна по график, телефонни позвънявания във връзка с работата ѝ не могат да се приемат като навлизане в личната ѝ сфера. Относно позвъняванията до съдебните служители не може да се направи извод, че магистратът е нарушил принципите на вежливост и толерантност, тъй като безспорно се е представил с изпратените съобщения, а нито една от разпитаните служителки не е дала показания, че съдията се е държал грубо, невъзпитано или нетолерантно. Няма данни за увреждане репутацията на органа на съдебната власт, като резултат от поведението на съдията, което е предвидено като елемент от правилото за поведение по т. 4.4 КЕПБМ.

- съдът е установил, че няма данни неуведомяването от страна на съдията на административния ръководител на съда да е довело до затруднения във функционирането на съда. Същият не е имал насрочени дела за двете седмици, през които е планирал да вземе участие в семинара. Липсата на насрочени дела и евентуално по-малкото му натоварване в сравнение с останалите съдии е извън предмет на това дисциплинарно производство, освен това не са събрани доказателства по този въпрос.

2014 година

Дисциплинарно дело № 11/2014 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: членове на ВСС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия във Военен съд гр. С.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - осъществяване на контакти с подсъдимото лице по знаково дело (среща на маса в ресторант), с което е създадено впечатление у обществото за безпринципност, податливост на въздействие на българските магистрати, зависимост от лица с престъпни прояви.

Срещата с подсъдим, независимо от обстоятелството, че наказателното дело не е било разглеждано от съдията, е недопустима. Магистратът с цялостното си поведение следва да демонстрира независимост, че не се поддава на въздействие, че е подчинен само и единствено на закона. На публикуваната в медиите снимка се вижда, че съдията е седнал на маса, на почерпка, като пред обществото се демонстрира близост и приятелство с лице, против което се води наказателно дело за източване на огромни суми от европейските фондове. Срещата е проведена един ден след като със свое решение ВКС е отменил по реда на възобновяване на наказателни дела влязлата в сила присъда на АС гр.С.. и в частта, с която подсъдимият е оправдан и е върнал делото за ново разглеждане в отменените части. С проведената среща съдията грубо е нарушил правилата за етично поведение, залегнали в КЕПБМ, произтичащи от принципите за независимост, почтеност и благоприличие по т. 1.1, 1.2, 1.3, 5.5, 5.6, 5.7 и 5.8, с което е осъществил състав на нарушението по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.). В публикувания материал се съдържат и данни за постановяване на решение от съдията в полза на фирма, управлявана от брата на подсъдимия - „Л.....” ЕООД. След проверка на сайта на ВАС е установено, че съдията е докладчик по адм. дело № ..... г., като с постановеното по него решение е отменено решение на АдмС – гр.С., постановено по адм. дело № ..... и вместо него съставът на ВАС е уважил предявения иск по ЗОДОВ, като е осъдил Агенция „М.....” да заплати на „Л.....” ЕООД, сума за претърпени имуществени вреди в размер на 120 878.16 лв. и 375 519.02 лв. пропуснати ползи, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 22.02.2011 г., както и 20 700 лв. разноски по делото, в това число адвокатски хонорар.

Всяко едно съмнение за конфликт на интереси, зависимост, податливост на външно влияние, буди в обществото негативни нагласи, тъй като упражняваната от магистратите съдебна власт засяга гражданите и интересите на обществото като цяло.

Именно затова магистратите са задължени да поддържат в служебната си и извънслужебна дейност особено високи стандарти за почтеност, компетентност, достойнство, независимост и т.н. Ето защо, оповестената от вестник „К...“ и широко разгласена от останалите медии вечеря на съдията с М. Н., станала обществено достойние вследствие на журналистическо разследване, е предизвикала такъв негативен отзвук. С внесеното предложение се твърдят нарушения по чл.307, ал.4, т.3 и 4 ЗСВ (ред. към процесния период) във вр. с т.5.5, 5.6, 5.7 и 5.8 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 24/23.05.2015г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3 ЗСВ – намаляване на основното трудово възнаграждение с 25 на сто за срок от една година, за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т.3 и 4 ЗСВ, като виновно е нарушил т. 5.5, 5.6, 5.7 и 5.8 КЕПБМ

Решения на ВАС: адм. дело № 7243/2015 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 356/2016 г. на ВАС - петчленен състав. Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- сроковете по чл. 319 и по чл. 320 ЗСВ са инструктивни и неспазването им не е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да обуславя отмяна на решението на ВСС.

- в практиката няма спор, че две дисциплинарни нарушения могат да се осъществят с едно действие (както е прието в конкретния случай от ВСС). В случая характерът на двете твърдяни нарушения – на етичните правила и уронване престижа на съдебната власт – чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.), предполагат възможността с едно действие да са осъществени и двете нарушения.

- обосноваването на едно решение предполага не абстрактно изложение на теоретичната правна конструкция, а попълване на същата с факти, установени чрез допустими доказателствени средства в хода на производството, чрез което да се обоснове съответстващ на анализа на доказателствения материал извод за съставомерност на всяко от посочените деяния. Такова попълване в случая не е осъществено. След теоретичното формулиране на правната конструкция на отговорността, е направен общ извод за съставомерност на деянията по посочените правни квалификации с оглед представените факти. Изложените мотиви касаят единствено теоретичен и абстрактен анализ на понятието „морални правила“, на задължението на един магистрат да спазва поведение, гарантиращо защита на значимите морални ценности. Този анализ не представлява попълване на вменените на съдията състави на нарушения с факти, доказани по спора и няма характер на обосновано заключение относно съставомерността на всяко от деянията. ВАС приема, че решението е незаконосъобразно, като немотивирано, при липса на доказана съставомерност на деянията по посочените правни квалификации.

Дисциплинарно дело № 20/2014 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС гр. Б..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на РС гр.Б..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението – с решение на Комисия професионална етика при ОС гр. Б. е била разпоредена проверка по сигнал от съдия в РС-гр.Б. След извършване на проверката КПЕ при ОС гр. Б. приела, че съдията, в качеството ѝ на административен ръководител на РС-гр. Б., е допуснала нарушения на т.8.1 КЕПБМ, изразяващи се в следното:

1. в писмо до административния ръководител на АС - гр.С., в качеството ѝ на административен ръководител изразила мотивирано отрицателно становище по искане на съдия от РС-гр.Б. за продължаване на командироването ѝ в РС-П, като е използвала изрази, които уронват престижа на съдията, а именно „граничи със злоупотреба с права на този колега, който непрекъснато поставя личното си удобство и интерес пред интереса на другите си колеги, интереса на колектива и дори интереса на цял съд...“;

2. в кореспонденция между двамата магистрати е използвала изрази, извън рамките на добрия тон и нарушаващи изискванията за дължимо взаимоотношение между административен ръководител и негов подчинен, като е изразила своето желание да сподели пред съответните институции „за безпрецедентното Ви поведение и отношение към съдиите и съда като цяло, изразяващо се в опити за отклоняване от работа и натоварване с Вашите трудови задължения, останалите съдии в гражданското отделение“. В писмен вид е изразила съмнения относно ползвания от съдията отпуск по болест и е изразила становище, че „отговорността и сериозността на работата на съдията...категорично изключва шиканиране и отклоняване на съдия от работния процес в преследване на лични интереси и комфорт...“, като е разпоредила и извършването на проверки относно редовността на представените болнични листа.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 2/15.01.2015 г. ОТХВЪРЛЯ предложението за налагане на дисциплинарно наказание, като неоснователно.

Мотиви: Дисциплинарно наказващият орган е приел, че предложението за налагане на дисциплинарно наказание е неоснователно. В мотивите на дисциплинарния състав е посочено, че дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност, която се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение. За да бъде доказано извършването на дисциплинарно нарушение и да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на даден магистрат е необходимо да бъде установено от фактическа страна деянието – действие или бездействие, а от обективна страна следва да бъде доказана противоправността на това деяние – т.е. – да е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение, от субективна страна да е налице вина на дееца, да е установен правно релевантен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. За да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност следва да бъде установено наличието на всички посочени елементи, като дисциплинарно наказващият орган следва да е изложил мотиви за всеки един от тях. В случая дисциплинарният състав е приел, че тези елементи не са налице. От данните по преписката не се установява, че действията на съдията, в качеството ѝ на административен ръководител, във връзка с поведението на съдия С.И., както и по повод

водената между тях кореспонденция, осъществяват състава на нарушението по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (рид. ДВ, бр. 1 от 2011 г.). Не е установено, че поведението на административния ръководител нарушава по някакъв начин етичните правила, визирани в т. 8.1. КЕПБМ. Няма данни по делото, че магистратът е проявила неуважение към подчинената ѝ съдия или че е засегнала нейното лично достойнство. Напротив, установено е, че поведението на административния ръководител е насочено към подобряване на работата в районния съд, като предприетите по отношение на подчинената ѝ съдия мерки са именно в тази насока, като тези мерки съответстват на предоставените ѝ по силата на ЗСВ правомощия. В тази връзка е посочено, че констатациите на Комисията по професионална етика при ОС гр.Б. не са обвързващи както по отношение дисциплинарния състав на ВСС, така и по отношение на кадровия орган. Органът, който е компетентен да налага, респ. да отказва налагането на дисциплинарно наказание, както е в случая, е ВСС, който не е обвързан с предложението на дисциплинарния състав, извършил проверка в рамките на образуваното дисциплинарно производство. КПЕ е само помощен орган на постоянната комисия „Професионална етика и превенция на корупцията” на ВСС. Комисията може да извършва проверки за наличие на поведение, противоречащо на правилата за професионална етика, като за резултатите от тези проверки уведомява съответния административен ръководител или постоянната комисия на ВСС. В ЗСВ не е предвидено задължение за дисциплинарния състав или за ВСС да се съобразява с направените от КПЕ констатации, поради което такова съобразяване би противоречало на предвижданията на закона относно правилата за налагане на дисциплинарно наказание. При постановяване на решението си дисциплинарният състав подробно е изложил съображенията си поради какви причини не споделя изводите и констатациите на КПЕ при ОС гр. Б.

Решения на ВАС: адм. дело № 1553/2015 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 8731/2015 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на вносителя на предложението против решението на ВСС.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 23/2014 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС гр.М..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на РС гр.М..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението – допуснато дисциплинарно нарушение по чл.307, ал. т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.), изразяващо се в поведение, несъответстващо на изискванията на т.8.1 КЕПБМ (*магистратът на ръководна длъжност се отнася към служебно подчинените му магистрати и съдебни служители с уважение и зачитане на личното им достойнство и без да допуска или създава впечатление за привилегироване*).

В предложението за образуване на дисциплинарно производство са изложени следните фактически обстоятелства:

На 03.02.2014 г. било проведено общо събрание на съдиите от РС гр. М. по повод постъпила информация от ИВСС за подаден сигнал с оплакване за некоректно прилагане на системата за случайно разпределение на делата в гражданското отделение на съда. По време на обсъждането на постъпилия сигнал съдия А.Д. заявила, че именно тя е подала сигнала като обяснила и причините за това. В момента, в който узнал от кого е бил подаден сигналът до ИВСС, председателят на РС- гр.М. допуснал повишаване на тона си в разговора със съдия А.Д., а по-късно и към съдия Д.Н., като е заявил „Знаете, че мразя интригите“, „двете да си търсят друг съд, ако той се кандидатира втори мандат за председател“, както и че съдия Д.Н. е „най-голямата интригантка в районния съд“.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 15/26.03.2015 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, поради липса на необходимото за налагане на дисциплинарно наказание, което се изисква по чл.320, ал.4, изр. първо ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.) – повече от половината от членовете на съвета, или 13 гласа).

Решение на дисциплинарния състав: при преценка на събраните по делото доказателства дисциплинарният състав е изразил становище, че предложението за налагане на дисциплинарно наказание е основателно, поради извършено дисциплинарно нарушение от административния ръководител на РС-М. по смисъла на чл.307, ал.4, т.3 ЗСВ (ред. към процесния период) във вр. с т.8.1 КЕПБМ. Изложени са съображения, че в конкретния случай съдията е излязъл извън рамките на дължимото етично поведение на магистрат на ръководна длъжност към служебно подчинените му магистрати. Налице е съществено отклонение от дължимото и очаквано поведение, което е довело до „влошен микроклимат в колектива“, поради което са налице основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на съдията. Дисциплинарният състав е предложил на ВСС за допуснатото нарушение на съдията да бъде наложено дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т.1 ЗСВ – забележка, като при определянето му е отчетел липсата на предходни дисциплинарни наказания.

При проведеното гласуване на предложението на дисциплинарния състав на заседанието на ВСС е получен резултат 6 гласа „за“, 6 гласа „против“ и 7 гласа „въздържали се“. При този резултат председателстващият заседанието е обявил, че 13 от членовете на ВСС не подкрепят предложението за налагане на дисциплинарно наказание, като волята на органа е отразена в протокола, като решение, с което НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание.

При проведените обсъждания са изложени съображения, че в конкретния случай ангажирането на дисциплинарна отговорност, дори и в най-леката ѝ форма, би било прекалено строга санкция, тъй като става дума за инцидент, който е предизвикан по конкретен повод, като по делото не е установено това отношение на председателя на съда към съдиите да е регулярно поведение или метод на работа.

Решения на ВАС: Не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Предложението за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание не съдържа достатъчно ясно и конкретно изложение на фактическите обстоятелства, за които се твърди, че съставляват нарушение, поради което се претендира ангажиране на дисциплинарната отговорност на

съдията, правно основание, както и искане за налагане на дисциплинарно наказание. С решение на Комисия по дисциплинарните производства преписката е върната на вносителя на предложението с указания за изготвяне на мотиви към направеното предложение и посочване на конкретните факти и обстоятелства, обосноваващи извод за наличие на извършено дисциплинарно нарушение от страна на съдията. След направени допълнения към предложението КДП е преценила, че допълненото предложение отговаря на законовите изисквания и въз основа на него е предложила на ВСС да образува дисциплинарно производство по направеното предложение, като избере дисциплинарен състав, който да се произнесе по направеното искане за налагане на дисциплинарно наказание.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 24/2014 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС гр.М..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр. Б..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението – на проведена неформална среща на колектива съдията с неучтив, неуважителен и повишен тон, поискал обяснения от административния ръководител на РС гр.Б., защо е уволнила предишния ден съдебен служител, отправил критики към политиката и управлението на съда, както и че е налице задкулисие и интригантство, като е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2016 г.) във вр. с т.4.1 КЕПБМ (*поведението на магистрата в обществото трябва да се основава на добри обноски и добро държане, а в обществените и служебните контакти той трябва да бъде учтив и любезен*) и т. 4.4.КЕПБМ (*колегиалните отношения между магистратите и служителите в съдебната система, независимо от мястото в служебната йерархия, да се основават на взаимно уважение и толерантност чрез въздържане от всякакво поведение, което вреди на репутацията на органите на съдебната власт*).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 54/20.11.2014 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание поради липса на необходимото за налагане на дисциплинарно наказание, което се изисква по чл.320, ал.4, изр. първо ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.) – повече от половината от членовете на съвета, или 13 гласа).

Решение на дисциплинарния състав: при преценка на събраните по делото доказателства дисциплинарният състав е изразил становище, че предложението за налагане на дисциплинарно наказание е основателно, поради извършено дисциплинарно нарушение от съдията по смисъла на чл.307,ал.4, т. 3 ЗСВ (ред. към процесния период) във вр. с т.4.1 и 4.4 КЕПБМ. Изложени са съображения, че в конкретния случай укоримостта на поведението произтича от неприемливата ситуация един съдия в кабинета на друг съдия, още повече – председател на съда, и в присъствието на всички служители да има неучтив, агресивен тон, да отправя упреци за „интригантство и задкулисно управление на съда“, „водене на съда към опропаствяване“, „криене зад закона“, „управление на съда като детска градина“. Посоченото поведение на съдията се

е отразила негативно на присъстващите служители. Дисциплинарният състав е предложил на ВСС за допуснатото нарушение на съдията да бъде наложено дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т.1 ЗСВ – забележка.

Решения на ВАС: адм. дело № 15629/2014 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 5345/2015 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отменя решението на ВСС по протокол № 54/20.11.2014 г. и връща административната преписка на ВСС от фазата на гласуване на решение по чл.320 ЗСВ, за издаване на мотивиран акт с оглед резултата, който ще бъде постигнат.*

Съгласно мотивите на съда: Не са изложени фактическите и правни основания за взетото решение, нито отрицателни становища по повод предложението на дисциплинарния състав за налагане на дисциплинарно наказание, поради което решението на ВСС не е мотивирано, което е съществено нарушение на административнопроизводствените правила (чл.320, ал. 4 ЗСВ и чл. 59, ал. 1 АПК).

Наложено дисциплинарно наказание след връщане на преписката: Решение на ВСС по протокол № 41/16.07.2015 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание поради липса на необходимото за налагане на дисциплинарно наказание, което се изисква по чл.320, ал.4, изр. първо ЗСВ (ред. ДВ, бр. 33 от 2009 г.) – повече от половината от членовете на съвета, или 13 гласа).

Отказът на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание е мотивиран с изказаните съображения на членовете на ВСС, които са споделили становище, че се касае за инцидентен случай на емоционална реакция от страна на съдията, проявена самокритичност в хода на дисциплинарното производство, както и предприетите мерки случилото се да не се отрази на колектива и климата на работа в съда.

Решения на ВАС: Не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки

- излагането на съображения/мотиви за приемане на решението е правна гаранция за упражняване правото на защита на магистратите и за проверка на законосъобразността му от Върховния административен съд. Мотивирането на административните актове на дисциплинарно наказващия орган се дължи във всички случаи и неизлагането на мотиви води до отмяната им само на това основание.

2015 година

Дисциплинарно дело № 4/2015 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС гр.П..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на РС гр.К..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - Извършено нарушение във връзка с незаконосъобразно прекратяване на трудов договор на съдебен служител. Съдията, в качеството му на административен ръководител на РС гр.К., не е предприел необходимите действия, съобразно закона да изплати обезщетение на съдебния служител, присъдено с влязло в сила съдебно решение и издадени изпълнителни листове по присъдено обезщетение за неправомерно прекратяване на трудово правоотношение. След решение на КПЕ, изразено становище от председателя на ОС гр.П. и проведена среща с Комисия „Съдебна администрация“, съдията продължил да бездейства, което е станало причина административният ръководител на ОС гр.П., да сезира ВСС, като Комисия „Бюджет и финанси“ е възложила на административния ръководител на ОС гр.П. да предприеме действия за контрол на изпълнението за изплащане на дължимите суми от РС-К. по издадените изпълнителни листове. От страна на съдията е проявено упорито бездействие при изпълнение на посоченото задължение, като по този начин е осъществено нарушение на т. 5.5., т. 5.6, т.8.1 и т.8.3 КЕПБМ във вр. с чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 60/03.12.2015 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 1 ЗСВ – забележка, за извършени дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.), като виновно е нарушил правилата по т. 5.5, 5.6, 8.1 и 8.3 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 14167/2015 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 7367/2016 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на дисциплинарно наказания магистрат против решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 5/2015 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: министър на правосъдието

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС - гр.К..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство:

Депозирани многобройни сигнали в Министерство на правосъдието (МП) против П.Й.В. във връзка с дейността му на временен синдик в обезпечително производство за кратък период от време, инициира проверка на дейността му. В сигналите са изложени данни за различни закононарушения, като Инспекторатът към МП е извършил проверка на дейността на П.Й.В по всички дела, по които той е назначен в качеството си на синдик.

При извършването на тези проверки са установени нарушения на служебните задължения на съдията по т.д. № ..... по описа на СГС.

С действията си по т. д. № ..... съдията е нарушил правилата за етично поведение, произтичащи от принципа за безпристрастност – раздел II, т. 2 КЕПБМ, като е назначил посочено от кредитора лице за обезпечителен временен синдик в производството по несъстоятелност на длъжника, при положение, че последният е посочил друго лице, което желае да бъде назначено за синдик и между страните не е била постигната обща воля относно това кой да бъде временния синдик. На следващо място, е допуснато превишаване властта на назначения предварителен временен синдик. Извършените от съдията действия в производството изключват разумната възможност за квалифицирането им като обикновено процесуално или материалноправно недоглеждане или опущение. Прието е, че даване ход на нередовна молба, без да бъдат отстранени основанията за оставянето ѝ „без движение“, както и многократното удължаване на срока за отстраняване на същите не може да се тълкува различно, освен като умишлено несъобразяване с основни изисквания за допустимост на процесуални действия. Поначало допуснатите от съдията нарушения на материалния и процесуалния закон при осъществяване на правораздавателна дейност са предмет на инстанционния контрол, освен ако не се дължат на умишлено поведение. В конкретния случай, разгледани в логическата им обвързаност, действията и бездействията на съдията демонстрират преднамереност за облагодетелстване на една от страните за сметка увреждане на другата. Действията на магистрата по администриране и разглеждане на т.д. № ..... по описа на СГС, прекрачват границата на функционалния имунитет и доказват субективното намерение за увреда и като такива представляват дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3, 4 и 5 ЗСВ (изм.ред. ДВ, бр. 62 от 2016 г.).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 15/24.03.2016 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 64 от 2007 г.) – намаляване на основното трудово възнаграждение с 10 на сто за срок от една година, за извършени действия и бездействия при администриране и разглеждане на т.д. № ..... по описа на СГС, съставляващи нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3, 4 и 5 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.).

Решения на ВАС: адм. дело 4706/2016 по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 12431/2016 г. на ВАС –петчленен състав. *Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Съгласно мотивите на ВАС:

- постановявайки определение за назначаване на синдик, съдията действа в рамките на закона, като преценката за основателност е изцяло в правомощието на съответния съдебен състав и е предоставено на вътрешното убеждение на съдията. Нито ВСС, нито който и да е друг орган има законови правомощия да контролира основателността, респ. неоснователността на молбата на кредитора в открито производство по несъстоятелност. Горното води до извода, че процесуалните действия по администриране на молбата и преценката на съдията не могат да представляват и да нарушават принципа за безпристрастност, регламентиран в т. 2, раздел II от КЕПБМ. Вътрешното убеждение на магистрата не може да бъде обвързано с липсата или наличие

на предубеденост към страните в процеса. Ако се приеме този извод, би се стигнало до парадокса при всеки отменен съдебен акт от по-горната съдебна инстанция, постановилият го съдия да носи дисциплинарна отговорност, поради нарушаване принципа за безпристрастност. ВАС приема, че в конкретния случай не е осъществен от обективна страна състава на нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 5 от ЗСВ (ред. към процесния период), тъй като процесуалната дейност на съдията, и вътрешното убеждение, формирано от събраните по делото доказателства, не могат да водят до извод за липса на безпристрастност (предубеденост) и справедливо решаване на делото. При проведения институционален контрол, компетентният апелативен съд е счел допуснатата от съдията мярка срещу „фирма“ за законосъобразна, независимо по какви конкретно съображения. Изложеното, според ВАС, обуславя извода, че в случая не е налице пристрастност от страна на съдията по отношение на някоя от страните в процеса, а е изградена еднаква практика, при едни и същи доказателства, по които съдията е последователен. Отмяната само на едно от определенията по чл.629а от Търговския закон, сочи различно тълкуване на закона от различните състави на апелативния съд. Ето защо, в случая преценката на съдията по процесното търговско дело, няма данни да е увредило престижа на съдебната власт. Включването и на това нарушение сред доказаните според съда, само поради възможността действията на съдията да бъдат изтълкувани като накърнен престиж на съдебната власт, без конкретни мотиви в какво реално се изразява накърняването и как, прави необоснован акта за налагане на дисциплинарно наказание.

- прието за неоснователно е възражението за допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила с оглед факта, че предложението на министъра на правосъдието за образуване на дисциплинарно производство се основава на проверка, извършена от Инспектората към Министерство на правосъдието. Съдът е посочил, че законодателят е оправомощил министъра на правосъдието (чл.312, ал.1, т. 4 ЗСВ) да отправя предложения за образуване на дисциплинарни производство, но реално не е посочил похватите, с които предложителят е достигнал до извод за наличие на предпоставки за привличане към дисциплинарна отговорност. Прието за ирелевантно е дали проверката в резултат, на която е образувано процесното дисциплинарно производство е въз основа на констатирани от Инспектората към МП или в резултат на сигнал отправен до министъра на правосъдието или друга предпоставка е мотивирала предложителя, по-важното е, че административното производство е започнало по инициатива на оправомощено от закона лице и е протекло по предвидения в глава XVI от ЗСВ ред.

Дисциплинарно дело № 22/2015 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител РС-С..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС-гр.С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението: като не се е съобразил със забраната и е влязъл с автомобил на строителен обект, въпреки наличието на забранителни знаци и заповед на председателя на съда, създал предпоставки за увреждане на чуждо имущество; не е напуснал строителния обект след поканата от служители на ОЗ „Охрана“ и демонстративно заявил, че е съдия, е нарушил правила за поведение, произтичащи от

принципа за почтеност и благоприличие, установени в т.5.3 и 5.8 КЕПБМ. С изречените по адрес на председателя на съда публично обидни думи и закана е нарушил правила за поведение, произтичащи от принципа за вежливост и толерантност, регламентирани в т.4.1, 4.2 и 4.4. КЕПБМ, както и принципа за почтеност и благоприличие – т.5.3, 5.5 до 5.8 и е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 13/10.03.2016 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, поради недоказване на дисциплинарните нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.).

Мотиви: Липсват доказателства, че съдията е уведомен за заповедта за забрана на влизането в паркинга, поради което не може да се приеме, че той съзнателно я е нарушил. За нарушението, свързано с изречени публично обидни думи е прието, че формално преценено, от страна на съдията е налице изричане на цитираните обидни думи (псувня) и заплаха. От доказателствата по делото обаче не може да се установи дали те са изречени директно към председателя на съда или в контекста, който се твърди от съдията. Поради това дисциплинарният състав намира, че тези фрази са част от една обща ситуация, в която и двамата магистрати са имали непрофесионално и неблагоприлично поведение, в която е невъзможно да се открие като повод за търсене на дисциплинарна отговорност поведението само на единия от тях

Решения на ВАС: адм. дело № 3897/2016 г. по описа на ВАС-тричленен състав. *Отхвърля жалбата на вносителя на предложението против решението на ВСС по пр. № 13/10.03.2016 г.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 42/2015 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОС-С..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в РС гр. П..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - две групи действия, квалифицирани от предложителя като нарушения на КЕПБМ по т.5.5, 5.6 и 4.4 и чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 1 от 2011 г.).

Първата група са действия, при които на дати 23.03.2015 г. и 15.04.2015 г. без да е в съпругески отношения или лицето да е неин родител, от името на В.С.Б-С., без да са налице законовите предпоставки на чл.32, т. 2 ГПК е подала молби за издаване на съдебно удостоверение, като впоследствие е получила същото. Тези съдебни удостоверения са били издадени да се ползват пред НАП, за да се удостоверят плащания на дължими суми и такси от В.С.Б.

Втората група са две действия във връзка с провеждането на открито съдебно заседание по НОХД № ..... по описа на РС-П. на 12 и 13.05.2015 г., чрез които е създадено „ескалиращо напрежение“ сред служителите на съда. Без да уведоми предварително председателя на съда за намеренията си е разпоредила на 12.05.2015 г. на съдебния секретар Д.С. да се яви в съдебна зала по насроченото за 13.05.2015 г. заседание по НОХД № ..... по описа на РС-П, поради отсъствието на съдебния секретар М.Н. (обичайно заседаващ със съдията), въпреки че с разпореждане на председателя на съда от 11.05.2015 г., поставена върху молбата от 11.05.2015 г. на съдията, е създадена необходимата организация за нормалното протичане на работния процес с оглед осигуряване на съдебен секретар за участие в откритите заседания по дела с докладчик – съдията и това е доведено да знанието й. На 13.05.2015 г. при провеждането на откритото съдебно заседание по НОХД № ..... по описа на РС-П., насрочено за същата дата, е изисквала обяснения от лицето, което е водело протокола от заседанието – съдебен служител, назначен на длъжност „съдебен деловодител“ при РС-П., за причините поради които води протокола и дали има писмена заповед или разпореждане да изпълнява длъжността „съдебен секретар“ по делото, въпреки наличието на дадено такова разпореждане от административния ръководител на съда. Тези действия на съдията са довели до изявления на страните по делото – след като техни представители са се запознали в кабинета на административния секретар на РС-П., с длъжностната характеристика на съдебния деловодител – че има процесуални пречки за даване ход на делото, именно поради отсъствието на съдебен секретар, който да води протокола. Последното обстоятелство е послужило като единствено основание за отлагане на делото.

Според вносителя на предложението, чрез описаните по-горе действия са осъществени нарушения на т.5.5 КЕПБМ (*с личното си поведение и чувство за отговорност в служебната и извън служебната си дейност магистратът трябва да дава пример за висок морал и почтеност*), т.5.6 КЕПБМ (*магистратът трябва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му в професията и обществото*), т.4.4 КЕПБМ (*колегиалните отношения между магистратите и служителите в съдебната система, независимо от мястото в служебната йерархия, трябва да се основават на взаимно уважение и толерантност чрез въздържане от всякакво поведение, което вреди на репутацията на органите на съдебната власт*).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 13/10.03.2016 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, като е прието, че предложението за образуване на дисциплинарно производство е неоснователно.

Решения на ВАС: Не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

2016 година

Дисциплинарно дело № 7/2016 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: към момента на образуване на производството, заемащ длъжността „прокурор“ в РП гр. П.. Към момента на приключване на производство, заемащ длъжността „съдия“ в ОС-П.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Накърняване престижа на съдебната власт. Допуснати нарушения на правилата, регламентирани в т.1.4, 5.1, 5.3 и чл.5.6 КЕПБМ.

Твърдения по предложението – Продължителен период на ползване (близо две години) на предоставен от А.Б. лек автомобил, предмет на договор за лизинг между „Т.....“ ЕООД и „А. лизинг“ Б., без да заплаща лизингови вноски, сочи на извършени от магистрата нарушения на принципите, регламентирани в КЕПБМ. Допуснати нарушения на правилата, регламентирани в т.1.4, 5.1, 5.3 и 5.6 КЕПБМ, с което е накърнен престижа на съдебната власт.

Магистратът ползвал лекия автомобил до започване на проверка, възложена от прокурор при СГП – СЗА. Узнавайки за проверката, прокурорът предприел действия за прехвърляне заплащането на лизинговите вноски на автомобила от фирма „Т.....“ ЕООД в тежест на прокурор дисциплинарно привлеченото лице. Прехвърлянето на автомобила е извършено на 18.02.2016 г.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на СК на ВСС по протокол № 31/25.07.2017 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1 ЗСВ, като е прието, че магистратът не е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 62 от 2016 г.), поради липса на доказателства, обосноваващи извод за извършване на нарушение на основните правила за поведение, произтичащи от принципа за почтеност, благоприличие, независимост и безпристрастност (т.1.4, 5.1, 5.3 и 5.6 КЕПБМ)

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- с настъпилите изменения в чл. 307 ЗСВ (ДВ. бр.62/2016г.) в сила от 09.08.2016 г., съществуващата към този момент ал.4 става ал. 3, като е налице и промяна в разписаното съдържание. Съгласно разпоредбата на чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ, за да е налице основание за налагане на дисциплинарно наказание на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат по смисъла на този текст освен нарушаване на КЕПБМ, следва да е накърнен и престижа на съдебната власт, като елемент от фактическия състав на нарушението. Т.е. действието или бездействието, с което е нарушен КЕПБМ, следва да е довело до уронване на доброто име и на авторитета на съдебната власт. За да се урони престижът на съдебната власт е необходимо нарушението на КЕПБМ да е извършено публично, пред свидетели или да е станало достояние на широк кръг от хора.

Дисциплинарно дело № 5/2017 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: председател на ВКС.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: съдия в Апелативния специализиран наказателен съд (АпСпНС)

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - допуснати нарушения на принципа за случайно разпределение на делата в АпСпНС, и в частност по ВНЧД № ....., образувано, на основание чл. 256, ал. 4 във вр. с чл. 341, ал. 2 НПК, по постъпили жалби срещу определение от 27.01.2017 г., постановено по НОХД № ..... на Специализирания наказателен съд (СпНС). От процедурата за разпределение на делата, съобразно Вътрешните правила в АпСпНС са изключени четирима съдии, спрямо които е била налице принципна възможност да бъдат включени в състава. Случаят касае образуване и движение на наказателно дело, което е било предмет на публично обсъждане и с висока степен на обществен отзвук.

Установено е, че изборът на съдия-докладчик за разглеждане на делата се извършва на случаен принцип, автоматично чрез Централната система за случайно разпределение на делата (ЦСРД), а участието на останалите членове на съдебния състав е предопределено от избора на съдията-докладчик и от предварителното разпределение на съдиите от АпСпНС в четири съдебни състава. Вносителят на предложението поддържа, че определянето на членовете на съдебния състав по ВНЧД № .... по описа на АпСпНС, е в нарушение на установения принцип на чл. 9, ал. 1 ЗСВ, съгласно който, разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случайния подбор чрез електронно разпределение, съобразно поредността на постановяването им. С действията си при изпълнение на възложените й функции на административен ръководител на АпСпНС съдията допуснала нарушение при разпределение на делото, отклонявайки се от установения ред – делото да се разгледа от постоянния състав на определения докладчик, като е определила член на състава при неясни критерии, без да съобрази установения в чл. 9 ЗСВ принцип на случайния подбор, с което действие е накърнила престижа на съдебната власт и е извършила дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 ЗСВ (ред. ДВ, бр. 62 от 2016 г.).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 41/10.10.2017 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, като е прието, че предложението на вносителя е неоснователно.

Мотиви: Описаните действия, послужили като фактическо основание за поддържане на предложението са несъставомерни на дисциплинарни нарушения. Съдията е приела, че с оглед обема на материалите по делото в състава следва да се включи друг съдия вместо титуляра с оглед момента на връщането им на работа след отпуск в периода на произнасяне по чл. 345, ал. 1 НПК. Това действие не е незаконосъобразно доколкото липсват нарочни правила, които да са нарушени, а спорът

е дали е най-целесъобразното. Към момента на извършеното разпределение в АпСпНС практиката не е еднородна и не е съществувало писмено правило, което да определя начинът на попълване на въззивните състави при отсъствие на съдии от определените постоянни състави през периода на произнасяне по чл.345, ал. 1 НПК. Преценката е на разпределящия и е по целесъобразност. Обстоятелството, че решението на съдебния състав по делото е предизвикало негативен обществен отзвук, без да е установена причинна връзка с действията на съдията при разпределение на ВНЧД № ....., не обуславя извод за правни и фактически основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност.

Решения на ВАС: адм. дело № 12227/2017 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 5110/2018 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля жалбата на вносителя на предложението против решението на СК на ВСС.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Анализ на дисциплинарната практика на ВСС и ВАС по делата, образувани срещу прокурори и следователи за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати през 2009 г.

Настоящият анализ е изготвен от Янка Гочева, прокурор във Върховна касационна прокуратура.

Кодексът за етично поведение на българските магистрати е приет на основание чл. 30, ал. 1, т. 12 ЗСВ с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 21 от 20 май 2009 г.

От датата на приемане на КЕПБМ, до края на 2009г., във Висшия съдебен съвет са образувани 11 дисциплинарни производства срещу прокурори и следователи, от които 10 за допуснати нарушения на КЕПБМ. Едно от тях е образувано след приемане на КЕПБМ, но предвид датата на деянието, е водено срещу следовател да допуснато нарушение на Моралния кодекс на следователите, приет с решение на Висшия съдебен съвет по Протокол №7/19.02.2003г. По 2 /две/ от останалите 10 /десет/ дисциплинарни производства, постановените решения на ВСС не са обжалвани, поради което настоящият анализ обхваща преглед на обжалваните 8/осем/ решения на ВСС по дисциплинарни производства срещу прокурори и следователи, образувани на основание нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати през 2009г.

Дисциплинарно дело № 65/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу заместник на административния ръководител-окръжен прокурор на окръжна прокуратура за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – поддържане на нерегламентирани контакти с лицето К.В.Г., ползващо се в обществото със съмнителна репутация, в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. С предложението е отправено искане дисциплинарният състав да приеме за установено, че е допуснато виновно нарушение на правилото за поведение, произтичащо от принципа за почтеност и благоприличие по т.5.9¹ от КЕПБМ и с поведението си магистратът е накърнил престижа на съдебната власт, с което е осъществил състава на дисциплинарите нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ.

С решение по т.№54.2 по Протокол №6 от 11.02.2010г. на Висшия съдебен съвет е прието, че заместника на административния ръководител на ОП – Ст.3 е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, като виновно е нарушил правилото за поведение, произтичащо от принципа за почтеност и благоприличие по т.5.6² от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт. На основание по чл.308, ал.1, т.5 от ЗСВ на

---

¹ 5.9. При кариерното си израстване, магистратът не трябва да използва лични контакти (връзки, ходатайства) и да предприема действия, които уронват достойнството му.

² 5.6. Магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му в професията и обществото;

магистрата е наложено наказание освобождаване от длъжност като заместник на административния ръководител - заместник окръжен прокурор на ОП.

По жалба на магистрата, с решение №9655/2010г. по адм.д.№2714/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението. Съдът е приел, че оспореното решение на дисциплинарнонаказващия орган е в предвидената форма и е валидно, като прието от компетентен орган, при наличие на необходимия кворум и с изискуемото мнозинство. Прието е за установено, че магистратът е участвал в конкурс за административен ръководител – окръжен прокурор на ОП, насрочен за 17.06.2009г. В периода от 04.06.2009г. – 17.06.2009г. е подържал многобройни контакти с лице К.В.Г., за което член на ВСС на 18.06.2009г. е оповестил, че срещу възнаграждение обещава подкрепа на кандидати за административни ръководители в системата на съдебна власт. Установени са проведени 11 входящи и 8 изходящи разговори, от които 9 в деня на избора за длъжността, за която кандидатът е кандидатствал. От следващия ден контактите са преустановени. В мотивите си съдът разсъждава, че като обект на постоянен публичен контрол магистратът следва да си наложи лични ограничения и да се държи по начин, който съответства на достойнството, присъщо на заеманата длъжност, поради което комуникацията на магистрата с лицето К.Г. в чувствителен период на активни назначения се възприема в обществото като корупционна схема за търговия с гласове, формира убеждение за използване на лобизъм и злоупотреба с власт, поставя проблеми с морала и прозрачността в съдебната система. Прието е, че поведението на магистрата е в нарушение на т.5.6. от КЕПБМ, съгласно който магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му в професията и обществото, следователно е осъществил съставът на дисциплинарите нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ.

Решението на тричленният състав е атакувано пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №16080 от 30.12.2010г. по адм.д.№10807/2010г., го оставя в сила. В мотивите си, по наведен от жалбоподателя довод във връзка с мотивираността на решението на Висшия съдебен съвет, съдът е приел, че мотивите за налагане на наказанието могат да се съдържат в съпътстващата документация по дисциплинарната преписка, като за мотиви на решението се смятат и мотивите на решението на дисциплинарния състав и изказаните съображения от членовете на съвета.

Дисциплинарно дело № 66/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу прокурор в окръжна прокуратура – Ст.3 за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – поддържане на нерегламентирани контакти с лицето К.В.Г., ползващо се в обществото със съмнителна репутация, в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. С предложението е отправено искане дисциплинарният състав да приеме за установено, че е допуснато виновно нарушение на правилото по т.5.9 от КЕПБМ и с поведението си магистратът е накърнил престижа на съдебната власт, с което е осъществил състава на дисциплинарите нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ.

С решение по т.58 от протокол №5 от 04.02.2010г. на Висшия съдебен съвет е

прието, че прокурор от ОП – Ст.3 е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, като виновно е нарушил т.5.6 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт и на основание по чл.308, ал.1, т.4 от ЗСВ му е наложено дисциплинарно наказание понижаване от ранг „прокурор в ОП“ в ранг „прокурор в ОП“ за срок от 2 години. От фактическа страна е прието, че привлеченото към дисциплинарна отговорност лице е поддържало активна двустранна комуникация с К.Г. чрез телефонни разговори/11/ и две лични срещи в периода май-юни 2009г. - до провеждане на избор на административен ръководител на ОП С.З., насрочен за 17.06.2009г., за която длъжност прокурора се е кандидатира. Този факт, анализиран в контекста на установените обстоятелства относно контактите на това лице с магистрати във връзка с упражняване на влияние при провеждане на конкурси за ръководни длъжности в органите на съдебна власт, е приет за достатъчен да се установи поведение, свързано с накърняване на престижа на съдебната власт.

По жалба на магистрата, с решение №9216/2010г. по адм.д.№3837/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението на дисциплинарно наказващия орган. Съдебният състав е приел за правилни и законосъобразни възприетите за установени факти и направените въз основа на тях правни изводи от дисциплинарно наказващия орган и се е солидаризирал с тях. В мотивите е посочено, че магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които могат да компрометират честта му в професията и обществото и в тази връзка не е необходимо да е допускал, че разговорите му с определено лице могат да компрометират честта на българския магистрат, важни са настъпилите последици при информирането на обществеността за тези разговори. По възражение на жалбоподателя за допуснато процесуално нарушение поради промяна в правното основание за налагане на наказанието – по т.5.6, вместо по т.5.9. от КЕПБМ, по който текст е било внесено предложението за образуване на дисциплинарно производство и налагане на дисциплинарно наказание, съдът е постановил, че такова няма, тъй като дисциплинарно-наказващият орган извършва собствена преценка на правното основание, на което да наложи дисциплинарно наказание.

Решението на тричленният състав е атакувано пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №2550 от 21.02.2011г. по адм.д.№12154/2010г., го оставя в сила. В мотивите си, по наведен от жалбоподателя довод за нарушение на чл.10, ал.2 от АПК, предвид участието на петимата вносител на предложението за образуване на дисциплинарно производство в гласуването на решението за налагане на дисциплинарно наказание, съдът е приел, че не е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като не са били налице основания за отвод - липсват данни за наличие на лична заинтересованост от изхода на производството, както и за отношения, пораждащи съмнения за тяхната непредубеденост и безпристрастност.

Дисциплинарно дело № 67/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу прокурор в окръжна прокуратура Х. за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице - К.В.Г., в активен период на

назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. С предложението е отправено искане дисциплинарният състав да приеме за установено допуснато нарушение на т.5.9 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати, с което магистратът е накърнил престижа на съдебната власт и е осъществил състава на дисциплинарите нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ.

С решение по т.35 от протокол №7 от 18.02.2010г. на Висшия съдебен съвет е прието, че прокурор от ОП – Х е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, като виновно е нарушил т.5.9 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт и на основание по чл.308, ал.1, т.4 от ЗСВ му е наложено дисциплинарно наказание понижаване от ранг „прокурор в ОП“ в ранг „прокурор в ОП“ за срок от 2 години. От фактическа страна е прието, че привлеченото към дисциплинарна отговорност лице е поддържало двустранна комуникация с К.Г. /лице, за което е било обявено че предлагало срещу възнаграждане осигуряване на подкрепа на членове на ВСС на магистрати, участващи в конкурси за административни ръководители в различни нива в съдебната система/ чрез телефонни разговори/2 на брой/ и две лични срещи през месец юни 2009г. - до провеждане на избор на административен ръководител на ОП Х., насрочен за 17.06.2009г., за която длъжност се е кандидатира. Прието е, че с действията си прокурорът се е опитал да използва лични контакти и ходатайство за своето кариерно израстване, с което е допуснал нарушение за правилото за етично поведение, произтичащо от принципа за почтеност и благоприличие по т.5.9 от КЕПБМ. Наведени са доводи, че за обществото е без значение какви са действителните отношения между прокурора и компрометираното лице К.Г., тъй като общественото мнение свързва възникналата ситуация с ходатайства, лобизъм, злоупотреба с власт и влияние, поради което я порицава.

По жалба на магистрата, с решение №9216/2010г. по адм.д.№3837/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението на ВСС. Съдебният състав е приел за правилни и законосъобразни възприетите за установени факти, но е приел за неправилен извода, че прокурора се е опитвал да използва лични контакти и ходатайство за своето кариерно израстване, което предполага умисъл в действията му. Въз основа на доказателствата е приел, че в случая се касае до нарушение на предложение второ от т.5.9 от КЕПБМ, а именно, до непредпазливи действия от страна на жалбоподателя, които обективно се изразяват в действия, които уронват достойнството му, а не се касае до опит за използване на лични контакти и ходатайства за кариерно израстване по предложение първо от цитираната норма. В мотивите е посочено, че укоримостта на поведението произтича от неприемливата за обществото недопустима ситуация, професионалисти от категорията на кандидати за административни ръководители да допускат близост с лице, чиято репутация е компрометирана. Контактите с такова лице, добили публичност, представляват основание за ангажиране дисциплинарната отговорност на прокурора, тъй като същият е следвало с повишена предпазливост да преценява лицата, с които контактува в месеца преди провеждане на избора и да не допуска съмнения в публичното мнение относно спазването на етичните правила, което съмнение пряко е рефлектирало върху престижа на съдебна власт. По делото е изразено особено мнение от един от членовете на състава, който застъпва становище, че наличието на познанство с лице с гореописаната репутация, не е достатъчно основание от фактическа страна да се приеме, че е извършено дисциплинарно нарушение, предвид характера на работата на прокурора, която включва контакти с лица с нездрава

репутация, както и с такива от криминалния контингент.

Решението на тричленният състав е атакувано от наказан магистрат пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №2173 от 14.02.2011г. по адм.д.№14945/2010г., го оставя в сила. Съдът изцяло се е солидаризирал с изложените от тричленния състав мотиви, поради които не ги преповтаря. По възражение на жалбоподателя за несправедливост на наложеното наказание отсъжда, че същото е определено съобразно изискванията на чл.309 ЗСВ, съответства на тежестта на нарушението, формата на вината – непредпазливост, отчетени са обстоятелствата, при които е извършено.

Дисциплинарно дело № 68/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу административен ръководител – апелативен прокурор на АП П. за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано в обществото лице - К.В.Г. в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. С предложението е отправено искане дисциплинарният състав да приеме за установено допуснатото нарушение на т.5.9 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати, с което магистратът е накърнил престижа на съдебната власт и е осъществил състава на дисциплинарните нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ.

С решение по т.4 от Протокол №17 от 29.04.2010г. на Висшия съдебен съвет е прието, че апелативният прокурор на АП П. е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, като виновно е нарушил т.5.6 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт и на основание по чл.308, ал.1, т.5 от ЗСВ му е наложено дисциплинарно наказание „освобождаване от длъжност административен ръководител –апелативен прокурор“.

По жалба на магистрата, с решение №9829/2010г. по адм.д.№6541/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението на ВСС. От фактическа страна е прието, че привлеченото към дисциплинарна отговорност лице е поддържало двустранна комуникация с К.Г. /лице, за което е било обявено че предлагало срещу възнаграждение осигуряване на подкрепа на членове на ВСС на магистрати, участващи в конкурси за административни ръководители в различни нива в съдебната система/ чрез телефонни разговори/на брой/ и проведени две лични срещи през периода 22.04. – 16.06.2009г., след като пред месец април 2010г. е бил избран за административен ръководител. Според съда, като обект на постоянен публичен контрол, магистратът следва да си наложи лични ограничения и да се държи по начин, който съответства на достойнството, присъщо на заеманата длъжност. Обществените му изяви не могат да се тълкуват в противовес с общоприетите представи за дължимо човешко поведение и за пределите на почтеността, поради което комуникацията на магистрата с лице с компрометирана репутация в чувствителен период на активни назначения се приема в обществото като корупционна схема за търговия с гласове, формира убеждение за използването на лобизъм и злоупотреба с власт, поставя проблеми с морала и прозрачността в съдебната система. Възприето е наличието на допуснатото нарушение на

т.5.6 от КЕПБМ, според който магистратът следва да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му в професията и обществото, тъй като осъществените контакти между апелативния прокурор и компрометираното лице съставляват действия, които водят до отрицателна обществена оценка за професионалния морал на магистрата и по този начин компрометират честта му в обществото. По възражение на жалбоподателя за допуснато нарушение предвид обстоятелството, че в предложението за образуване на дисциплинарно производство деянието е квалифицирано като нарушение по т.5.9. от КЕПБМ, а наказващият орган е приел, че се касае до друго нарушение на КЕПБМ, съдът е приел, че такова отсъства, тъй като органът, който налага дисциплинарното наказание не е обвързан с правната квалификация на извършеното деяние, направена в предложението, а само с фактическите обстоятелства, изложени в това предложение.

Решението на тричленният състав е атакувано от наказания магистрат пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №4246 от 25.03.2011г. по адм.д.№13768/2010г., го оставя в сила. Съдът изцяло се е солидаризирал с изложените от тричленния състав мотиви, поради които не ги е преповторил. По възражение на жалбоподателя за допуснато нарушение на административно производствените правила, тъй като за едно и също действие е прието нарушение едновременно по т.3 и т.4 на чл.307, ал.3 от ЗСВ, съдът е постановил, че с предложението за образуване на дисциплинарно производство се твърдят нарушения на КЕПБМ и уронване на престижа на съдебната власт, което покрива и двете дисциплинарни нарушения: с т.3 е предвидено, че нарушаването на Етичния кодекс съставлява дисциплинарно нарушение, а с т.4 от същия текст като дисциплинарно нарушение е разписано уронването на престижа на съдебната власт. Като обосноваван е приет извода на тричленния състав, че дисциплинарно-наказващият орган правилно е квалифицирал поведението на апелативния прокурор по осъществяване на контактите му с лицето К.Г. във връзка с участието му в конкурса за административен ръководител на АП П. , като дисциплинарно нарушение , обективизиращо фактическите състави по т.3 и т.4 на чл.307, ал.3 от ЗСВ.

Дисциплинарно дело № 69/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу прокурор в АП Б. за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано в обществото лице К.В.Г. в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. С предложението е отправено искане дисциплинарният състав да приеме за установено допуснато нарушение на т.5.9 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и накърняване престижа на съдебната власт, с което е осъществен състава на дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ.

С решение по т.2 от Протокол №18 от 13.05.2010г. на Висшия съдебен съвет е прието, че прокурора от АП Б. е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, изразяващо се в нарушение на правилата за етично поведение,

произтичащи от принципа за почтеност и благоприличие - т.5.6 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати за това, че като кандидат за ръководен пост във ВАП е осъществил контакт с компрометирано в обществото лице К.Г. в период, предшествващ по време избора на ръководна позиция, с което е накърнил престижа на съдебната власт и на основание по чл.308, ал.1, т.6 от ЗСВ му е наложено наказание дисциплинарно освобождаване от длъжност.

По жалба на магистрата, с решение №48/2011г. по адм.д.№С-223/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението на ВСС. От фактическа страна е прието, че привлеченото към дисциплинарна отговорност лице е поддържало двустранна комуникация с К.Г. /лице, за което е било обявено че предлагало срещу възнаграждане осигуряване на подкрепа на членове на ВСС на магистрати, участващи в конкурси за административни ръководители в различни нива в съдебната система/ чрез телефонни разговори/поне 20/ и лична среща през периода 21.05. – 18.06.2009г., във връзка с насрочен на 24.06.2009г избор на заместник на административния ръководител на ВАП, за който прокурорът от АП Б. е бил допуснат за участие. Според съда кадровият орган правилно е приел, че с поведението си прокурорът е осъществил фактическият състав по чл.307, ал.1, т.3 и т.4 от ЗСВ. По възражение на жалбоподателя за допуснато нарушение предвид обстоятелството, че в предложението за образуване на дисциплинарно производство деянието е квалифицирано като нарушение по т.5.9. от КЕПБМ, а наказващият орган е приел, че се касае до друго нарушение на КЕПБМ, съдът е приел, че такова отсъства, тъй като органът, който налага дисциплинарното наказание не е обвързан с правната квалификация на извършеното деяние, направена в предложението, а само с фактическите обстоятелства, изложени в това предложение.

Решението на тричленният състав е атакувано от наказания магистрат пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №8-5 от 16.12.2011г. по адм.д.№С-97/2011г., го оставя в сила.

Дисциплинарно дело № 76/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу заместник на административния ръководител – заместник окръжен прокурор в ОП П. с изтекъл мандат, за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано в обществото лице К.В.Г. в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. С предложението е отправено искане дисциплинарният състав да приеме за установено допуснато нарушение на т.5.9 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и накърняване престижа на съдебната власт, с което е осъществен състава на дисциплинарите нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ.

С решение по т.3 от Протокол №17 от 29.04.2010г. на Висшия съдебен съвет е прието, че прокурора от ОП П. като заместник на административния ръководител-заместник на окръжния прокурор на ОП П. е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, изразяващо се в нарушение на правилата за етично поведение, произтичащи от принципа за почтеност и благоприличие - т.5.6 от Кодекса

за етично поведение на българските магистрати за периода след решението на Висшия съдебен съвет по Протокол №21/20.05.2009г., респективно чл.3, т.4 от действащите преди това Правила за професионална етика на прокурорите в България, и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт. От фактическа страна е прието, че привлеченият към дисциплинарна отговорност лице е провел две срещи и общо 103 телефонни контакта - 10 съобщения и 93 двустранни телефонни разговори, които прекъснали след оповестяване на заседанието на ВСС на 18.06.2009г. Телефонната комуникация предшества обявяването на бройките на административни ръководители в органите на съдебна власт, които се освобождават и сред тях е овакантиящата се длъжност на административен ръководител на ОП П, за която прокурорът е бил допуснат до участие в конкурсната процедура. От правна страна е прието, че виновното поведение на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице се състои в това, че с действията си е създал впечатление и съмнение, че нерегламентирано използва лични контакти за назначаването си като административен ръководител. Съдът е счел, че такива действия компрометират честта на магистрата в професията и обществото, което съставлява нарушение на правилата за етично поведение, произтичащи от принципа за почтеност и благоприличие. Дадената в предложението за образуване на дисциплинарно производство правна квалификация по т.5.9 от КЕПБМ не е възприета, като е прието, че е обвързан единствено от фактите, изложени в него, но не и с тяхната юридическа квалификация. Изложени са и мотиви за осъществено дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.4 от ЗСВ – накърняване престижа на съдебната власт, тъй като нерегламентираните контакти с компрометирано лице в активен период на назначения на ръководни позиции реално застрашава авторитета на съдебната власт, като поставя под съмнение независимостта ѝ. На основание чл.308, ал.1, т.4 от ЗСВ му е наложено наказание „понижаване в ранг” от „прокурор в апелативна прокуратура” в „прокурор в окръжна прокуратура” в същия орган на съдебна власт за срок от три години.

По жалба на магистрата, с решение №10388/2010г. по адм.д.№6715/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението на ВСС. Съдебният състав е постановил, че фактите по делото са безспорно установени и същите са получили съответната правна квалификация – дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.е и т.4 от ЗСВ, предвид допуснатото нарушение на т.5.6 от КЕПБМ. По възражения на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице, съдът е постановил:

- не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила приемането на отвод на член на дисциплинарния състав на заседание, в състав от двама от определените от ВСС членове на състава, докато третият определен чрез жребий член на състава е бил заместен от член на ВСС, който не е член на дисциплинарния състав. Прието е, че допуснатото нарушение не е съществено, тъй като единственото извършено действие на това заседание на дисциплинарния състав е приемането на отвода на един от членовете му. Макар отводът да е приет с гласа на член от състава, който не е определен по предвидения за това ред, отводът е действителен, предвид наличието на последващо решение ВСС, с което същият е избрал нов член на дисциплинарния състав и за валидността на отвода е важно именно това решение, тъй като чрез избора на нов член на дисциплинарния състав, съветът в качеството му на компетентен орган да формира дисциплинарния състав, имплицитно е приел и отвода;
- не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и липсата на подпис на председателя на дисциплинарния състав на протокола от проведено заседание, тъй като липсата на подпис в тази хипотеза не се отразява на валидността на извършените действия, извършени в това

заседание. Касае се до незавършеност на протокола от формална страна и предвид субсидиарното прилагане на ГПК в производството по реализиране на дисциплинарна отговорност по ЗСВ, протоколът може да бъде подписан по всяко време, с което ще бъде завършено изготвянето му от формална страна;

- не съставлява нарушение и смяната на докладчика по делото в хода на дисциплинарното производство. Обстоятелството, че в протоколите от заседанията на дисциплинарният състав е посочен един член от състава като докладчик, а решението е изготвено от друг член в това качество, не е нарушение на процесуалните правила, тъй като решението на дисциплинарния състав е подписано и от тримата членове;
- законосъобразно дисциплинарният състав е приел, че не е обвързан от правната квалификация на посоченото в предложението поведение, тъй като именно дисциплинарният състав и ВСС като дисциплинарно наказващ орган са компетентни да подведат установените факти под правната норма на съответния състав на дисциплинарно нарушение.

Решението на тричленният състав е атакувано от наказания магистрат пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №15400 от 15.12.2010г. по адм.д.№12270/2010г., го оставя в сила.

Дисциплинарно дело № 81/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу прокурор в апелативна прокуратура за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – поддържане на нерегламентирани контакти с компрометирано лице - К.В.Г., в активен период на назначения на магистрати на ръководни длъжности, с което е създадена представа, че назначенията се извършват по неприемливи за обществото критерии. С предложението е отправено искане дисциплинарният състав да приеме за установено, че е извършено нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ за допуснати нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати и уронване престижа на съдебната власт.

С решение по т.57 по Протокол №9 от 04.03.2010г. на Висшия съдебен съвет на магистрата е наложено наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“ за извършено нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, чл.3, т.4 и чл.18 от Правилата за професионална етика на прокурорите в РБългария и т.5.6 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати. От фактическа страна е прието, че като участник в обявен избор за заместник на Върховна административна прокуратура, в периода 02.04.-18.09.2009г. е поддържал активна двустранна комуникация с лице К.В.Г, за което член на ВСС на 18.06.2009г. е оповестил, че срещу възнаграждение обещава подкрепа на кандидати за административни ръководители в системата на съдебна власт. Установени са проведени 24 входящи и 29 изходящи разговори, от които 23, проведени в деня на избора за длъжността, за която кандидатът е кандидатствал.

По жалба на магистрата, с решение №10471/2010г. по адм.д.№4003/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението. По възражения на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице е постановил:

- не е налице нищожност на решението на ВСС, с което му е наложено наказание, поради извършеното прегласуване по предложение на член на ВСС. Съдът приема,

че прегласуването е извършено преди волеизявлението на дисциплинарно-наказващия орган да е направено окончателно и в исканата от закона форма/чл.40-44 от Правилник за организацията на работа на ВСС и неговата администрация/.До момента, до когато решението не е оформено съгласно тези изисквания, то не е годин юридически факт, който поражда целените от нормата правни последици.Едва когато актът се оформи съгласно нормативните изисквания, той ще започне да осъществява действието си.С оглед горното, извършеното прегласуване не прави оспореното решение нищожно. Органът може до момента, до когато решението не е станало окончателно и в исканата от закона форма, да го прегласува толкова пъти, колкото иска и това няма да се отрази на валидността му, тъй като за правото този акт все още не съществува;

- постановяването на решението на ВСС извън срока по чл.319, ал.1 от ЗСВ, не се отразява на законосъобразността на решението, тъй като този срок не е преклузивен, а инструктивен и неспазването му не е съществено нарушение на административно-производствените правила;
- не е налице незаконен състав на органа при вземане на решението, предвид участие на вносителите на предложението за образуване на дисциплинарно производство, тъй като за същите няма законови основания за отвод;
- не е нарушено правото на защита на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице, с приемането от ВСС и на нарушение на чл.3, т.4 и чл.18 от Правилата за професионална етика на прокурорите в РБългария, тъй като предложението за образуване на дисциплинарно производство е внесено за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, което включва нарушение на т.5.6 и т.5.9 от КЕПБМ, а те по своето съдържание са идентични с тези по Правилата.

Решението на тричленният състав е атакувано пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №836 от 18.01.2011г. по адм.д.№13536/2010г., го оставя в сила.

Дисциплинарно дело №82/2009 г.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение на петима членове на Висшия съдебен съвет срещу прокурор от окръжна прокуратура П. за налагане на съответстващо дисциплинарно наказание за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ – чрез нерегламентирани контакти се ангажирал да е свидетел или посредник на уреждане на парични отношения между двама бизнесмени, като на място, което не е свързано със служебните му задължения - в автомобил, собственост на свидетел по дело, възложено му като наблюдаващ прокурор, присъствал при размяна на значителна парична сума между две лица, участници във възложено му като наблюдаващ прокурор досъдебно производство, които лица са уреждали отношения с трето лице, привлечено като обвиняем по разпределено също на прокурора досъдебно производство.Всичко това е станало достояние на цялата общественост в страната и сочи на действия, които накърняват престижа на съдебната власт.В предложението поведението на прокурора е квалифицирано и като престъпно, предвид водено наказателно производство за престъпление по чл.302, ал.1 във вр. с чл.301, ал.1 НК.

С решение по т.3 от Протокол №6 от 01.07.2010г. на Висшия съдебен съвет, на магистрата е наложено наказание освобождаване от длъжност.Прието е, че магистратът е осъществил състава на дисциплинарното нарушение по смисъла на чл. чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ, като нарушил т.5.6 „Магистратът следва да се въздържа от всякакви

действия, които биха могли да компрометират честта му в професията и обществото” и т.5.7 ”Магистратът трябва да е с безукорна репутация” от КЕПБМ. Дисциплинарно-наказващият орган е счел, че виновното поведение на прокурора се състои в това, че с действията си е създал впечатление и съмнение, че нерегламентирано използва лични контакти за уреждане на парични взаимоотношения между двама бизнесмени, активни участници в съдебни производства, имащи пряко отношение към наблюдавани от него преписки и дела. Прието е, че такива действия компрометират честта на магистрата в професията и обществото, което съставлява нарушение на цитираните правила на КЕПБМ и дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ. Според приетото от съда, правилата за професионално поведение изискват магистратите да избягват и предотвратяват ситуации и неуместни контакти, които биха могли да ерозират уважението на обществото и да хвърлят съмнение върху авторитета на съдебната власт, тъй като противното би поставило под съмнение независимостта ѝ. Изложени са мотиви, че магистратите са длъжни да държат сметка как изглежда поведението им в очите на обществото и без да е било дадено гласност на посоченото поведение, самият факт на същото подкопава доверието в съдебната система, тъй като отношението на обществото към подобен род прояви е еднозначно и непримиримо: общественото мнение свързва възникналата ситуация с ходатайства, лобизъм, злоупотреба с власт и влияние.

По жалба на магистрата, с решение №8466/2011г. по адм.д.№13337/2010г., Върховният административен съд е потвърдил решението. Съдебният състав е приел, че фактическият състав на дисциплинарното нарушение е безспорно установен – присъствие на прокурора при размяна на значителна парична сума между две други лица, участници в наблюдавано от него досъдебното производство, във връзка с уреждане на отношения с привлечено като обвиняемо лице по друго дело, също разпределено на прокурора в това му качество. Деянието е в нарушение на разпоредбата на чл.213 от ЗСВ, която забранява на магистратите да дават правни консултации, което следва да се разбира и като забрана за посредничество или съдействие на страните по повод отношения, които са свързани с досъдебните производства, разпределени на прокурора, тъй като по този начин последният се въвлича във фактически отношения по повод казуса, който следва да разреши по служба, а това е недопустимо. Допълнено е, че допускането и на незначителна непредпазливост може да породи съмнение за конфликт на интереси и злоупотреба със служебно положение, което пряко рефлектира върху моралния и професионалния облик на магистрата и на авторитета на съдебната власт. В заключение, като законосъобразен е потвърден извода за нарушаване на правилата на чл.5.6 и 5.7 от КЕПБМ. Съдът е счел, че обективно създадената недопустима ситуация, в която прокурор присъства на съмнителна среща между заинтересовани от изхода на наблюдаваното от същия прокурор досъдебно производство, на която се уреждат задължения с неясен произход и основание, която ситуация прокурорът е следвало да предвиди и с оглед заеманата длъжност със завишена предпазливост да предотврати замесването му в нея, в крайна сметка е довело до извършване на деяние, което представлява дисциплинарно нарушение, извършено виновно, тъй като деецът не само е могъл, но е бил и длъжен да предвиди възможното развитие на ситуацията и да избегне замесването си в нея. Като не е сторил това и е създал съмнение в общественото мнение за съществуващата практика сред магистратите да допускат замесването им в ситуации на съмнителни от гледна точка на представите за почтеност финансови отношения, което прокурорът не следва да си позволява предвид изискванията на службата, той виновно, макар и с не пряк умисъл, е допуснал застрашаване престижа на съдебната власт. Служебните задължения изискват спазването на ясна дистанция между страните по досъдебното производство и наблюдаващият прокурор, като често обикновените

човешки взаимоотношения на човешко доверие могат да ескалират до неправомерен резултат.

По възражение на жалбоподателя за допуснато нарушение при постановяване на решението на дисциплинарно-наказващия орган поради непосочване на правното основание, по силата на което същото се налага, съдът е приел, че макар текста от закона формално да не е посочен, това не е съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като то се съдържа в мотивите на решението. По отношение на елемента от състава на нарушението „накърнява престижа на съдебната власт” съдът е приел, че в случая самият факт на повдигане на обвинение срещу действащ прокурор и завеждането на съдебно производство срещу същия, обективно представлява факт, който накърнява престижа на съдебната власт, призована да спазва стриктно и неотклонно законността.

Решението на тричленният състав е атакувано пред петчленен състав на Върховния административен съд, който с решение №14107 от 02.11.2011г. по адм.д.№12198/2011г., го оставя в сила като правилно, издадено при спазване на процесуално-правните и материално-правните изисквания.

ИЗВОДИ

1. Всичките 8/осем/ дисциплинарни производства са образувани по предложение на петима членове от Висшия съдебен съвет на основание чл.312 ал.1, т.4 ЗСВ/редакция ДВ, бр. 64 от 2007 г./.

2. По 7/седем/ от тях, дисциплинарното производство е образувано за извършено нарушение по т.5.9. от Кодекса за етично поведение на българските магистрати, като по 6/шест/ дисциплинарно-наказващият орган е приел, че с поведението си магистратът е нарушил т.5.6 от КЕПБМ. Така възприетата правна квалификация е потвърдена като правилна от произнесените се съдебни състави. По едно от делата, поведението на магистрата е квалифицирано като нарушение по т.5.9 от КЕПБМ.

3. Едно от дисциплинарните производства е образувано за допуснати нарушения по т.5.6. и т.5.7 от КЕПБМ и така възприетата правна квалификация е потвърдена от съда.

4. Всички решения на ВСС са потвърдени от Върховния административен съд.

5. Наложеният дисциплинарни наказания са както следва:

- 3 „освобождение от длъжност“;
- 3 „понижаване в ранг“;
- 1 „освобождение от длъжност „административен ръководител-апелативен прокурор“;
- 1 „освобождение от длъжност заместник на административния ръководител на окръжна прокуратура-окръжен прокурор“.

5. При извършения анализ не се установи противоречива съдебна практика по приложението на закона.

Както бе посочено, седем от анализирания дисциплинарни производства са с идентичен/сходен предмет – контакти на магистрати с лице, за което има данни за осъществяване на влияние върху членове на Висшия съдебен съвет при назначаване на административни ръководители в органите на съдебна власт през 2009г. Това поведение във всички случаи е квалифицирано като неприемливо от гледна точка на етичните правила, с което е накърнена независимостта на съдебната власт. Същото е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ предвид допуснатото нарушение на правилата за етично поведение, произтичащо от принципа на почтеност и благоприличие по т.5.6 от КЕМПБ, който изисква магистратът да се въздържа от всякакви действия, които биха могли да компрометират честта му в

професията и обществото. Само по едно от делата дисциплинарният състав и съда са приели, че е допуснато нарушение по т.5.9 от КЕПБМ, но в различни хипотези: дисциплинарнонаказващият орган е приел, че контактите на магистрата са били осъществени с оглед осигуряване на кариерното му израстване – нарушение по пр. първо от 5.9. „При кариерното си израстване, магистратът не трябва да използва лични контакти (връзки, ходатайства)“, докато съдът е изменил правната квалификация, като е счел се касае до нарушение на предложение второ от същия текст - при кариерното си израстване, магистратът не трябва да предприема действия, които уронват достойнството му.

По идентичен начин съдът се е произнесъл по направени по делата възражения от привлечените към дисциплинарна отговорност лица, относно:

- променената в хода на дисциплинарното производство правна квалификация на допуснатото от магистратите нарушение на етичните правила – от т.5.9 в такова по т.5.6 от КЕПБМ. Прието, че органът, който налага дисциплинарното наказание не е обвързан с правната квалификация на извършеното деяние, направена в предложението, а само с фактическите обстоятелства, изложени в това предложение;

- за осъществен състав и на двете дисциплинарни нарушения – по чл.307, ал.3, т.3 и т.4 от ЗСВ: **по т.3** – осъществен, с допуснатото нарушение на правилата за етично поведение, произтичащи от принципите за почтеност и благоприличие по т.5.6 и т.5.9 и **по т.4** – с поведението си, което създава подозрение за корупционни практики и поставя под съмнение независимостта на съдебната власт, магистратите са накърнили престижа на съдебната власт.

Анализ на дисциплинарната практика на ВСС и ВАС по делата, образувани срещу прокурори и следователи на основание нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати за периода 2010 година- 2012 година

Настоящият анализ е изготвен от Десислава Атанасова-Орешкова, прокурор във Върховна касационна прокуратура и обхваща преглед на обжалвани решения на ВСС по дисциплинарни производства срещу прокурори и следователи на основание нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати за периода 2010г.- 2012г.

2009 година

Дисциплинарно дело № 23/2010г.- образувано е по предложение на административния ръководител на РП-Кърджали срещу прокурор от РП-Кърджали за извършени от него дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.4, т.3 от ЗСВ (в приложимата към казуса редакция- ДВ бр.103/2009г.)- „нарушаване на Кодекса за етично поведение на българските магистрати“, изразяващо се в отправяни обиди и заплахи по отношение на служител от МВР в проведен телефонен разговор между тях. След провеждане на предвидената в закона дисциплинарна процедура, с решение от 29.11.2010 г. дисциплинарният състав е приел, че от събраните доказателства не може да се направи извод, че прокурорът е нарушил посочените в предложението правила от КЕПБМ и е предложил на ВСС да отхвърли предложението на административния ръководител на РП- Кърджали за налагане на дисциплинарно наказание на прокурора от РП-Кърджали. ВСС е възприел изцяло предложението на дисциплинарния състав и е отхвърлил предложението на административния ръководител на РП- Кърджали (решение по т.53, по протокол № 45 от заседание на ВСС, проведено на 09.12.2010г.).

С решение от 27.04.2011г. по адм.дело № 16316/2010г. ВАС е отхвърлил жалбата на административния ръководител на РП- Кърджали срещу решението на ВСС. Съдът е намерил, че оспореното решение е прието от компетентния административен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон, и е съобразено с целта на закона. Приел е, че не е налице твърдяното от жалбоподателя неспазване на законоустановената форма, изразяващо се в липса на мотиви, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 320, ал. 4 от ЗСВ за мотиви на решението се смятат и мотивите на решението на дисциплинарния състав, както и изказаните съображения от членовете на Висшия съдебен съвет. Приет е за неоснователен и довода на жалбоподателя за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в нарушение на чл. 35 и чл. 7, ал. 2 от АПК. Посочено е, че решението е постановено, при спазване на процедурата, визирана в ЗСВ., след като са били изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, както и след като са били обсъдени обясненията и възраженията на заинтересованите страни. Според съда, административният орган е преценил всички факти и доводи от значение за конкретния случай и е постановил акта си, в съответствие с принципа на истинност, след като е установил действителните факти по случая и е изложил съображения защо кредитира едни, и не кредитира други надлежно събрани доказателства. За

неоснователно е прието и твърдението за нарушение на материалния закон. За да бъде наложено дисциплинарно наказание на магистрат е необходимо, дисциплинарното нарушение да бъде доказано по категоричен и несъмнен начин. В случая е прието, че липсват доказателства, от които да се направи извод за наличие на извършено от прокурора дисциплинарно нарушение.

Решението не е обжалвано пред петчленен състав на ВАС и е влязло в сила.

Дисциплинарно дело № 29/2010г.- образувано е по предложение от 21.09.2010г. на петима членове на ВСС срещу прокурор от ОП-Перник, заемащ и длъжността заместник-административен ръководител на ОП- Перник, за извършени нарушения на правилата за поведение, въведени от Кодекса за етично поведение на българските магистрати, и конкретно тези, произтичащи от принципа за почтеност и благоприличие (т. 5 от КЕПБМ), което е довело до накърняване престижа на съдебната власт - дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т.4 от ЗСВ (ред.ДВ бр.103/2009г.).

Дисциплинарното производство е спирано двукратно: първият път производството е спряно до приключване на водено наказателно производство, по което магистрата е бил привлечен като обвиняем, а вторият път- до приключване на съдебното производство, образувано по жалба на магистрата срещу постановление на СГП за прекратяване на воденото срещу него наказателно производство, относно основанията за прекратяване.

Дисциплинарният състав е приел решение, двукратно изменяно и допълвано, в резултат на установени нови факти и обстоятелства, във връзка с воденото и прекратено впоследствие наказателно производство срещу магистрата. С окончателното решение по дисциплинарното дело е предложено на ВСС да приеме, че прокурорът е извършил дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ((в приложимата редакция), поради което следва да му бъде наложено най-тежкото дисциплинарно наказание по ЗСВ "дисциплинарно освобождаване от длъжност".

С решение по протокол № 24 от 20.06.2013г. ВСС е наложил на магистрата дисциплинарно наказание „освобождаване от длъжност като заместник административен ръководител“ на Окръжна прокуратура- Перник за извършени нарушения на КЕПБМ (т.5- принципа на почтеност и благоприличие) и уронване престижа на съдебната власт, изразяващи се в това, че зам.административният ръководител на ОП-Перник е предоставил на конкретно лице парична сума в заем срещу уговорена месечна лихва, а когато заетата сума не му е била върната е предприел вербален натиск спрямо съпругата на лицето, застрашаващ нейната и на семейството ѝ лична сфера, с цел да открие длъжника си.

Решението на ВСС е обжалвано от магистрата пред ВАС, който с решение от 11.11.2013г. по адм.дело № 9677/2013г. е отхвърлил жалбата. Съдът е приел, че административният акт е законосъобразен, не е нарушено правото на защита на магистрата в административното производство и наложеното наказание съответства на материалния закон и целта на закона.

Първоинстанционното решение на ВАС и административният акт на ВСС са отменени с решение от 03.07.2014г. по адм.дело № 16768/2013г. на ВАС, петчленен състав. Съдът е приел, че фактическата обстановка по случая е установена неправилно от дисциплинарния състав и като я е приел безрезервно и изцяло в мотивите на решението си тричленният състав на ВАС е постановил необосновано решение, при неизяснена фактическа обстановка, т. е. при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съдът е намерил, че от доказателствата, намиращи се по делото, се установява противоречие. С тях се опровергавала тезата за поведение, мотивиращо приложеното дисциплинарно наказание. От показанията на лицето-заемател и съпругата му се установявали не само противоречия помежду им и вътрешни такива, а и противоречия с останалите доказателства. Това не било отчетено нито от дисциплинарния състав, нито от тричленния състав на ВАС. В същото време укоримото

поведение на магистрата, противоречащо на КЕПБМ, било изведено изцяло и единствено от изявленията на заинтересувани свидетели – лицето- заемател и съпругата му и не намира опора в нито едно от останалите доказателства по делото. За да бъде доказано дисциплинарното нарушение и ангажирана дисциплинарната отговорност на едно лице е необходимо да се установи от фактическа страна наличието на деяние - действие или бездействие, от обективна страна да се докаже противоправността на това деяние, т. е. да е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение, от субективна страна да е налице вина на дееца - умисъл или небрежност, да е установен правнорелевантен резултат (вреда) и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. В случая съдът е приел, че не са обсъдени всички събрани доказателства в тяхната съвкупност, при което изводът базиран само на определени доказателства се явява едностранчив и необективен. Същият е и необоснован, доколкото не почива на задълбочен анализ на доказателствата, при така установените в тях различия. Съдът е намерил, че така описаните нарушения представляват особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила по чл. 35 АПК и на принципа по чл. 7 в същия кодекс, както и тези по чл. 318, ал. 3 ЗСВ.

Дисциплинарно дело № 37/2010г.- образувано е по предложение от административния ръководител на АП-София, според което при извършена от отдел "Инспекторат" при ВКП по отношение на прокурор от АП-София проверка било установено, че магистратът поддържал активна двустранна комуникация с лица от криминалния контингент, като е предприемал и действия за оказване на "помощ" по образувани срещу тях наказателни производства, давайки им съвети как да постъпват, провеждал срещи с други магистрати, при които се е интересувал за наблюдаваните от тях дела като се е опитвал да облекчи положението на тези лица - обвиняеми, подсъдими или задържани от органите на МВР. Прието е, че с поведението си прокурорът от АП-София е извършил нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 от ЗСВ (ред.ДВ бр.103/2009г.) - накърнил е престижа на съдебната власт и с действията си е нарушил принципите на непристрастност, почтеност и благоприличие и на конфиденциалност, съставляващи нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 от ЗСВ (в приложимата редакция).

С решение от 19.05.2011 г. дисциплинарният състав е приел за установено от фактическа страна, че прокурорът от АП-София е осъществявал с посочените лица в предложението на административния ръководител на АП-София контакти, които са окачествени като нередни и неприемливи, кредитирал е изцяло описаните фактически обстоятелства в предложението на административния ръководител за предприети действия по подпомагане на лица по образуваните срещу тях наказателни производства с консултации и обещания за "помощ", с цел да бъде избегната или смекчена наказателната им отговорност. Дисциплинарният състав е приел, че с действията си прокурорът е нарушил принципите на непристрастност, почтеност, благоприличие и конфиденциалност, с което е уронил престижа на съдебната власт, поради което следва да се ангажира дисциплинарната му отговорност за извършени нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 от ЗСВ(в приложимата редакция).

С решение по протокол № 19 от 30.05.2011 г. ВСС е приел, че прокурорът от АП-София е извършил дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 ЗСВ (в приложимата редакция)и му е наложил дисциплинарно наказание понижаване в ранг "прокурор в окръжна прокуратура" за срок от три години.

Решението на ВСС е обжалвано от магистрата пред ВАС, който с решение от 01.02.2012г. по адм.дело № 7980/2011г. е отхвърлил жалбата. За да постанови този правен резултат, съдът е приел, че атакуваното административно решение е взето при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Данните, събрани в хода на дисциплинарното производство са обсъдени в съвкупност с доводите на страните. В мотивите на решението е възприет правен извод,

че предметните на дисциплинарното производство случаи, сочат на усвоено от магистрата поведение, обективиращо съставите на дисциплинарните нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ и за материална законосъобразност на решението на Висшия съдебен съвет за налагане дисциплинарното наказание.

Решенията на 3-членния състав на ВАС и ВСС са отменени с решение от 04.07.2012г. по адм.дело № 6336/2012г. на ВАС, петчленен състав, който е приел, че е допуснато нарушение на чл.313, ал.1 ЗСВ. Съдът е констатирал, че в досието на дисциплинарното дело липсват данни магистрата да е изслушан от дисциплинарния състав, не са приложени неговите писмени обяснения, както и данни, че е уведомен за правата му по чл. 313, ал. 1 ЗСВ.

Дисциплинарно дело № 38/2010г.- образувано е по предложение на административния ръководител на Военно- окръжна прокуратура Плевен срещу следовател от ВОП- Плевен за извършено деяние, съставляващо дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 4 от ЗСВ (приложимата към казуса редакция)- получаване на възнаграждение в размер на 70лв. от лице за изготвяне на съдебни документи във връзка с НАХД и КНАХД.

С решение от 07.06.2011г. дисциплинарният състав е предложил на ВСС да приеме, че следователят е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 (редакция към процесния период) от ЗСВ, а именно: нарушил е Кодекса за етично поведение на българските магистрати (КЕПБМ) и чл. 307, ал. 4, т. 4 (приложимата редакция) от ЗСВ - извършил е действие, което накърнява престижа на съдебната власт и е предложил налагане на дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3 от ЗСВ - "намаляване на основното трудово възнаграждение в размер на 25 % за срок от две години".

С решение на ВСС по т. 37 от протокол № 21 от 16.06.2011г. е прието, че магистратът е извършил дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ и му е наложено дисциплинарно наказание "дисциплинарно освобождаване от длъжност".

Решението на ВСС е обжалвано от магистрата пред ВАС, който с решение от 08.12.2011г. по адм. дело № 8458/2011г. го е отменил и е върнал преписката на ВСС за ново произнасяне. Съдът е приел, че оспореното решение на ВСС е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Прието е, че ВСС се е произнесъл по невъведено в предложението на органа по чл. 312 ЗСВ основание за налагане на дисциплинарно наказание. Посочено е, че с конкретно направеното предложение на магистрата е вменено неправомерно получаване на парична сума от лице, срещу съгласието да му окаже съдействие по изготвяне на документи във връзка с дело по обжалване на издадено срещу същия наказателно постановление. Това поведение е квалифицирано като действие, с което следователят е накърнил престижа на съдебната власт. Същевременно, в хода на дисциплинарното производство дисциплинарният състав е събирал и обсъждал доказателства не само по отношение на заявеното нарушение, но също така и в подкрепа на твърденията, че магистратът със своите действия е създавал в обществото впечатление, че упражнява забранена за магистратите дейност, а именно адвокатска професия. т. е. дисциплинарният състав е излязъл извън рамките на предложението, по повод на което е образувано дисциплинарното производство, като е вменил на жалбоподателя и друго нарушение. С решението си помощният орган към ВСС е приел, че става въпрос за системност в действията на следователя и съзнателно заблуждаване на обществеността, че същият упражнява адвокатска професия в нарушение на Закона за съдебната власт, каквито факти липсват в предложението. Изложените съображения са били напълно възприети от Висшия съдебен съвет, който се е произнесъл и санкционирал жалбоподателя с най-тежкото дисциплинарно наказание, включително и за нарушение, извън обхвата на дисциплинарното производство.

Наред с изложеното съдът е приел, че оспореният административен акт е

немотивиран. Посочено е, че ВСС не е наложил предложеното дисциплинарно наказание от дисциплинарния състав /с което не е бил обвързан/, поради което условие за законосъобразност на решението му е същото да бъде мотивирано. В този случай мотиви на решението са изказванията на членовете на Съвета в подкрепа на предложението за най-тежкото дисциплинарно наказание. Единствено такова е направил главния прокурор, но то не съдържа конкретни съображения за необходимостта от налагане на най-тежкото наказание-относно тежестта на нарушението, формата на вината, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и поведението на нарушителя. Липсата на мотиви за съобразяване с критериите по чл. 309 ЗСВ води до незаконосъобразност на оспореното решение.

С решение от 04.07.2012г. по адм.дело № 5006/2012г. на ВАС, петчленен състав е оставено в сила решението на тричленния състав на ВАС в частта, с която е отменено решението на ВСС и е отменено в частта за връщане на преписката на ВСС за ново произнасяне.

2011 година

Дисциплинарно дело № 5/2011г.- образувано е по предложение от административния ръководител на АП-Бургас срещу следовател от ОСЛО при ОП-Сливен за извършени нарушения по чл.307, ал.3 и ал.4 от ЗСВ (приложимата към казуса редакция).

С решение по протокол № 27 от 28.07.2011г. ВСС е приел, че следователят е извършил дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 ЗСВ, вр.чл.4, чл.5.3 и чл.9.4 от КЕПБМ и му е наложил дисциплинарно наказание "забележка". Като нарушения са квалифицирани действията на следователя, изразяващи се в осъществен извън съдебната сграда нереден и неприемлив контакт с вещо лице, във връзка със съдебен имуществен спор между съпругата на следователя и „Топлофикация- Сливен“ ЕАД.

Решението на ВСС е обжалвано от магистрата пред ВАС, който с решение от 04.07.2012г. по адм.дело № 12386/2011г. е отхвърлил жалбата.

Решенията на ВСС и ВАС, тричленен състав са отменени с решение от 14.11.2012г. по адм.дело № 10984/2012г. на ВАС, петчленен състав, който е приел, че оспореното решение за налагане на дисциплинарно наказание е издадено в нарушение на материалноправните предпоставки по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 във вр. с чл. 4, чл. 5.3 и чл. 9.4 от КЕПБМ и като е отхвърлил подадената жалба като неоснователна, Върховният административен съд, тричленен състав, е постановил неправилно решение. Според петчленния състав на ВАС преценката на събраните доказателства води до извод за недоказаност на факта на проведена среща между следователя и вещото лице, която е квалифицирана като нереден и неприемлив контакт, по същество представляващ нарушение на правилата за безпристрастност, почтеност и благоприличие на българските магистрати. Съдът е приел, че развитите се отношения между следователя и вещото лице са свързани със семеен имуществен интерес на следователя и имат частен характер. Прието е, че конфликтът няма обществен аспект и връзка с репутацията или престижа на органите на съдебната власт. Посочено е, че дори и в жалбата на вещото лице не се твърди, че следователят е използвал служебното си положение, за да му повлияе в свой интерес по конкретното дело. Прието е, че последвалите действия от страна на вещото лице сочат, че то не е възприело отношението на следователя като реална заплаха за физическата му неприкосновеност или служебната му ангажираност на съдебен експерт.

Дисциплинарно дело № 14/2011г.- образувано е по предложение на главния прокурор на РБългария срещу прокурор, заемащ и длъжността административен ръководител – окръжен прокурор на ОП- Хасково за извършени нарушения по чл.307, ал.3 и ал.4 от ЗСВ (приложивата редакция- ДВ бр.1/2011г.). Според предложението прокурорът се свързал с детективска агенция и поставил задача да се проследи, заснеме и събере информация за срещи на съдия, с която живеел на съпругески начала, както и за характера на разговорите ѝ, като бъде заснета тя и лицата, с които се среща. В изпълнение, детективската агенция е документирала срещи на съдийката.

Дисциплинарният състав е предложил на ВСС да приеме, че предложението на вносителя е неоснователно и недоказано. Решението е подписано с особено мнение, в което е прието, че са нарушени правилата на т. 5.3 и т. 5.4 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и е предложено на дисциплинарна наказващия орган да наложи наказание "освобождаване от длъжност като административен ръководител".

На 17.05.2012 г. ВСС е провел гласувания като с първото е отхвърлил предложението за налагане на дисциплинарно наказание направено с особено мнение в решението на дисциплинарния състав, а с последващите две не е приел предложението на дисциплинарния състав за отхвърляне на предложението на вносителя за налагане на дисциплинарно наказание. До този резултат се е стигнало, след като нито едно от предложенията не е получило необходимия брой гласове, за да е налице законосъобразно постановено решение на ВСС, прието при наличието на изискуемото мнозинство. Мнозинство е формирано по решението за отлагане на заседанието за произнасянето по дисциплинарното дело за 07.06.2012г.

С решение по т. 36 на протокол № 23 от 07.06.2012г. ВСС е приел, че прокурорът е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.4, т.3 и т.4 ЗСВ, във връзка с чл. 5.3 и 5.5 от Кодекса за етичното поведение на българските магистрати и му е наложил дисциплинарно наказание “ намаляване на трудовото възнаграждение с 10% за срок от 6 месеца“.

Решението на ВСС е обжалвано от магистрата пред ВАС, който с решение от 17.01.2013г. по адм.дело № 9077/2012г. е отхвърлил жалбата. Решението е подписано с особено мнение от един от членовете на съдебния състав, който е счел, че са налице основанията за отмяна решението на ВСС, поради допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушаване правото на защита на магистрата.

Първоинстанционното решение на ВАС и административният акт на ВСС са отменени с решение от 11.04.2013г. по адм.дело № 2449/2013г. на ВАС, петчленен състав, който е приел, че не са осъществени съставите на дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ, във връзка с чл. 5.3 и 5.5 от Кодекса за етичното поведение на българските магистрати. Дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност, която се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение, което изисква да е установено от фактическа страна деянието /действие или бездействие/, от обективна страна да е доказана неговата противоправността /обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение/, от субективна страна да е налице вина на дееца във връзка с установен правнорелевантен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. Следователно за да е законосъобразен актът, с който се налага дисциплинарно наказание, следва да са установени посочените елементи на дисциплинарната отговорност. В случая съдът е намерил, че не е налице субективната страна, т.е. вината на дееца за постигане на правнорелевантния факт - проследяване, заснемане и събиране информация за трети лица. Прието е също, че не е установена и причинна връзка между деянието и резултата - оповестяване в публичното пространство на случая и негативната обществена реакция. Посочено е, че дисциплинарно наказание не може да се наложи единствено в резултат на негативни публикации в медиите, при липса на установени по делото факти и обстоятелства, които да обосноват извод за извършено нарушение от страна на магистрата. Отбелязано е, че наличието на съмнение, на вероятност за извършено нарушение, не съставлява годно

доказателство и не може да обоснове ангажиране на дисциплинарна отговорност. Посочено е, че доказателствената тежест в конкретния случай се носи от административния орган /ВСС/, който съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 АПК следва да установи съществуването на фактическите основания, сочещи на дисциплинарното нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ, на което правно основание е наложено дисциплинарното наказание. Липсата на такова установяване в случая, води до неправилна преценка за наличие на дисциплинарно нарушение, от гледна точка на дължимото поведение, съобразно етичните правила, и налагане на наказание в нарушение на материалния закон - в противоречие с разпоредбата на чл. 307, ал. 1 ЗСВ. В заключение съдът е намерил, че налице е материалната незаконосъобразност на оспореното решение на ВСС по чл. 146, т. 4 АПК, което е основание на неговата отмяна.

2012 година

Дисциплинарно дело № 2/2012г.- образувано е по предложение на петима членове на ВСС срещу прокурор от РП- Шумен за нарушения на правилата, въведени в КЕПБМ и конкретно тези, озаглавени „Правила за почтеност и благоприличие“, което е довело до накърняване на престижа на съдебната власт- дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.4, т.3 и т.4 от ЗСВ (приложимата редакция).

С решение по протокол № 24/14.06.2012г. ВСС е наложил дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“ на прокурора за извършени нарушения по чл.307, ал.4, т.3 и т.4 от ЗСВ, изразяващи се в приемане в работно време на публично място на парична сума, за да упражни влияние върху свой колега за прекратяване на наказателно производство.

С решение от 28.01.2013г. по адм.дело № 8565/2012г. тричленен състав на ВАС е отхвърлил жалбата на магистрата срещу решението на ВСС. Съдът е приел, че същото е издадено от компетентния орган, в границите на предоставените му правомощия, при наличие на необходимия кворум. Прието е, че административният орган е изяснил фактите, като е събрал относимите към казуса доказателства, достатъчни за изясняването му от фактическа и правна страна и на базата на правилно установени факти извел обосновани изводи, които са аргументирани в съответствие с приложимия материален закон. Съдебният състав е приел, че при реализиране на дисциплинарната отговорност на магистрата административният орган не е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, предвидени в глава XVI ЗСВ. Въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства е приел, че в случая с извършването на едно деяние от страна на жалбоподателя са осъществени две нарушения - на етичните правила и уронване на престижа на съдебната власт, които са извършени виновно. Прието, че в случая самото повдигане на обвинение срещу действащ прокурор и завеждането на съдебно производство срещу същия обективно представлява факт, който накърнява престижа на съдебната власт като институция, призвана да спазва стриктно и неотклонно законността.

Решенията на ВСС и на тричленният състав на ВАС са отменени с решение от 20.06.2013г. по адм.дело № 3571/2013г. на ВАС, петчленен състав, който е приел, че в нарушение на чл.35 АПК, решението на ВСС е постановено без да са изяснени и съобразени всички факти и обстоятелства, относими към казуса. За основателен е приет и наведеният от жалбоподателя довод, че в проведеното пред ВСС производство по налагане на дисциплинарно наказание е нарушено правото на защита на магистрата, установено с нормата на чл. 56 от Конституцията на Република България, тъй като магистратът не е изслушан от ВСС, като дисциплинарно наказващ орган.

Дисциплинарно дело № 7/2012г.- образувано е по предложение на административния ръководител на РП-Исперих срещу прокурор от РП-Исперих за извършени нарушения по чл.307, ал.4, т.3 и т.4 от ЗСВ (ред.ДВ бр.1/2011г.).

С решение по протокол № 36 от 13.09.2012г. ВСС е отхвърлил предложението, поради изтекла давност по смисъл на чл.310, ал.1 от ЗСВ.

С решение от 12.02.2013г. по адм.дело № 13727/2012г. тричленен състав на ВАС е отхвърлил жалбата на административния ръководител на РП-Исперих срещу решението на ВСС.

Дисциплинарно дело № 12/2012г.- образувано е по предложение на административния ръководител на ОП-Варна срещу следовател в ОСЛО при ОП-Варна, за нарушения на правилата, въведени с КЕБПМ (по т. 4.1 и т. 4.4) и нахърняване престижа на съдебната власт - дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ (приложимата редакция).

С решение от 11.04.2013г. дисциплинарният състав е предложил да се наложи на магистрата дисциплинарно наказание "намаляване на основното трудово възнаграждение от 15 на сто за срок от 10 месеца" за извършени нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ (приложимата редакция), изразяващи се в това, че в сградата на ОСЛО при ОП-Варна блъснала, одрала и ударила своя колежка и събитието е намерило широк отзвук в средствата за масова информация и интернет. Решението е подписано с особено мнение от докладчика, който е и председател на състава по дисциплинарното дело, по съображения, че предложеното наказание не съответства на характера и тежестта на установените нарушения, а съответстващо би било "дисциплинарно освобождаване от длъжност" по чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ. Същевременно в особеното мнение е посочено, че изготвилният го се солидаризира с приетата от мнозинството на дисциплинарния състав фактическа обстановка и правна квалификация на извършеното дисциплинарно нарушение.

С решение по протокол № 16 от 25.04.2013г. ВСС е наложил на магистрата най-тежкото дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“.

С решение от 06.01.2014г. по адм.дело № 7436/2013г. тричленен състав на ВАС е отхвърлил жалбата на магистрата срещу решението на ВСС. Съдът е приел, че оспореното решение на дисциплинаронаказващия орган е в предвидената форма и е валидно, като прието от компетентен орган, при наличие на необходимия кворум и с изискуемото мнозинство. Изтъкнал е, че дисциплинарната отговорност на магистрата е реализирана при стриктно спазване на предвидената в глава XVI на ЗСВ процедура, като в хода на производството са събрани всички относими към спора писмени и гласни доказателства. Според съда извършеното от магистрата покрива от обективна и субективна страна състава на нарушенията по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ, поради което актът за налагане на дисциплинарното наказание е постановен в съответствие с материалния закон. Съдът е приел за неоснователно възражението на жалбоподателката, че дисциплинарният състав не е извършил прецизен и задълбочен анализ на свидетелските показания, както и на относимите писмени доказателства, като е посочил, че необсъждането на доказателствата, които не касаят процесния казус, е правилно. Счел е, че е несъстоятелно позоваването на образувано и неприключило наказателно производство, предвид разпоредбата на чл. 307, ал. 7 от ЗСВ. Съдът е приел, че видът на наказанието е определен съобразно критериите на чл. 309 от ЗСВ, като в това отношение формираното мнозинство при гласуването във ВСС е възприело изложеното в особеното мнение на докладчика по дисциплинарното дело.

Решението на тричленния състав е обжалвано пред петчленен състав на ВАС, който с решение от 17.03.2015г. по адм.дело № 3330/2014г. го е оставил в сила.

С решение от 21.06.2017г. по адм.дело № 4451/2017г. седемчленен състав на ВАС е отменил по искане на магистрата влезлите в сила с решение от 17.03.2015г. по адм.дело № 3330/2014г. на ВАС, петчленен състав и решение от 06.01.2014г. по адм.дело №

7436/2013г. тричленен състав на ВАС и е върнал делото на друг тричленен състав на ВАС за ново произнасяне при съобразяване на представено ново писмено доказателство (решение по нак.д.№ 567/2016г. по описа на ВКС). В мотивите си, съдът е посочил, че съгласно чл. 239, т. 1 от АПК на отмяна подлежи съдебно решение (или определение), когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната. В случая по време на вземане на решението на ВСС и при постановяване на съдебните решения, чиято отмяна се иска, е било висящо наказателно производство срещу магистрата за престъпление, осъществено с деянието, което е квалифицирано и като нарушение по Закона за съдебната власт. Съдът е намерил, че представеното с искането за отмяна писмено доказателство (решение на ВКС, с което окончателно е приключило наказателното производство), е свързано със спора по адм. дело № 7436/2013 г., по описа на ВАС, тричленен състав, доколкото фактическата обстановка е идентична, независимо от различната правната квалификация на деянието и според установената съдебна практика в аналогични случаи следва да се приеме като ново писмено доказателство по см. на чл. 239, т. 1 от АПК.

С решение от 09.01.2018г. по адм.дело № 7417/2017г. ВАС, тричленен състав е отменил решението по протокол № 16 от 25.04.2013г. на ВСС, с което е наложено на магистрата дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“. Тричленният състав на ВАС е приел, че установените факти в решението на ВСС са идентични с установените факти от ВКС относно извършеното деяние от магистрата и не са установени обстоятелства, които да изключват противоправността на деянието, нарушението на етичните норми на Кодекса за етично поведение на българските магистрати (КЕПБМ) и уронването на престижа на съдебната власт. Прието е, че формираните изводи от ВСС досежно осъществяването на съставите на дисциплинарните нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ почиват на вярно установени факти в хода на дисциплинарното производство. Въпреки че осъществяването на дисциплинарните нарушения е установено по безспорен начин и новото писмено доказателство не води до нови фактически установявания, съдът е приел, че актът за налагане на дисциплинарно наказание е незаконосъобразен, поради противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и 5 от АПК. Според тричленния състав на ВАС предложеното от дисциплинарния състав наказание "намаляване на основното трудово възнаграждение от 15 на сто за срок от 10 месеца" е било съразмерно на извършеното дисциплинарно нарушение. То е отчитало всички установени по делото факти от значение за издаването на законосъобразен акт. Съдът е уточнил, че обстоятелството, че Висшият съдебен съвет не е възприел предложението на дисциплинарния състав не е порок на административнопроизводствените правила и приложението на материалноправните разпоредби. При определяне вида и размера на дисциплинарните наказания на магистратите ВСС не е обвързан от предложението на вносителя или дисциплинарния състав относно вида и размера на дисциплинарното наказание, но в тези случаи той е длъжен да аргументира и изложи конкретни мотиви по всички критерии на чл. 309 от ЗСВ. В случая обаче административният орган не е извършил задълбочена оценка на особеностите на характера на следователя, които се конструират на база нейната реакция по време на инцидента и поредицата от поведенчески прояви в други случаи, подчертаващи нейни отрицателни черти. Обективният анализ е изисквал също така да се отчетат и положителните качества на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат и с оглед на съвкупната им преценка да се прецени неговото поведение като критерий по смисъла на чл. 309 от ЗСВ. Съдът е констатирал също така, че актът е издаден в нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

С решение от 19.07.2018г. по адм.дело № 3493/2018г. на ВАС, петчленен състав е отменил решението от 09.01.2018г. по адм.дело № 7417/2017г. на тричленния състав на ВАС и е отхвърлил жалбата на магистрата срещу решението по протокол № 16 от

25.04.2013г. на ВСС, с което му е наложено дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“. Съдът е приел за установено от приложеното решение на ВКС по воденото срещу магистрата наказателно производство, че деянието е извършено по начина, установен в дисциплинарното производство като постановената оправдателната присъда е само за повдигнатото обвинение по квалифицирания състав на чл. 131 от НК, а поради липсата на касационна жалба от частен обвинител наказателният съд е приел, че не съществува основание и възможност да се обсъжда хипотезата по чл. 287, ал. 5 НПК, с оглед произнасяне с присъда и за престъпление от частен характер. Съдът е приел, че заключението на наказателния съд, че инкриминираното деяние не е извършено от следователя в качеството на длъжностно лице - следовател "при и по повод изпълнение на службата" не обосновава извод нито за несъставомерност на деянието, за което е наложено дисциплинарното наказание, нито за несъразмерност на наложеното най-тежко дисциплинарно наказание. При липса на нови фактически установявания в наказателното производство относно правнозначимите факти за реализиране на дисциплинарната отговорност на магистрата, както и предвид това, че дисциплинарната отговорност на магистрата е ангажирана за допуснати дисциплинарни нарушения, в чието описание и правна квалификация не фигурира квалифициращото обстоятелство "при и по повод изпълнение на службата", съдът е намерил, че няма основание за отмяна на акта за налагане на дисциплинарно наказание поради неизпълнение на фактическия състав на дисциплинарните нарушения. А предвид това, че в дисциплинарното производство тежестта на нарушенията не е обоснована от обстоятелството, че същите тези нарушения осъществяват състав на престъпление от общ характер, то оправдателната присъда на дисциплинарно наказания магистрат не води до промяна на извода относно тежестта на допуснатите дисциплинарни нарушения и съразмерността на наложеното дисциплинарно наказание. Изтъкнато е също, че констатацията на тричленния състав на ВАС за нарушение на принципа на съразмерност неправилно се основава единствено на доказателствата от административната преписка, а не е изведен при преценка на значението и на новото писмено доказателство в какъвто смисъл са задължителните указания на седемчленния състав на ВАС, отменил влезлите в сила съдебни решения.

ИЗВОДИ

1. Значителен е процентът на отменените решения на дисциплинарнонаказващия орган - от обжалваните общо 9 решения на ВСС по дисциплинарни производства образувани срещу прокурори и следователи на основание нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати за периода 2010-2012г., Върховният административен съд е отменил 6 решения, което съставлява 66,6 %. Потвърдени са три решения на ВСС, като с две от тях са отхвърлени предложенията на вносителите за налагане на дисциплинарно наказание на магистрати, а с едно е наложено на следовател най-тежкото дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“ за нарушения на правилата, въведени с КЕБПМ (по т. 4.1 и т. 4.4) и накърняване престижа на съдебната власт - дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и т. 4 от ЗСВ (в приложимата към казуса редакция) .

2. Анализът на влезлите в сила решения на ВАС сочи, че основанията за отмяна на обжалваните решения на ВСС са свързани с чл.146, т.3 и т.4 АПК- нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон.

- Две от решенията на ВСС са отменени поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила по чл.35 АПК и принципа на чл.7 от АПК. Решаващите съдебни състави са приели, че административният орган е постановил крайния си акт без да са изяснени и съобразени всички факти и обстоятелства, относими към казуса. (решение по адм.дело № 16768/2013г. на ВАС, 5-членен състав и решение от 20.06.2013г. по адм.дело № 3571/2013г. на ВАС, 5- членен състав).

Съобразно разпоредбите на чл.35, чл.7 АПК, чл.318, ал.3 ЗСВ издаването на решение за налагане на дисциплинарно наказание следва да бъде предхождано задължително от изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, като нарушението на тези правила обуславя незаконосъобразност на акта.

- Едно решение на дисциплинарнонаказващия орган е отменено при условията на чл.313, ал.2 от ЗСВ. В отменителното решение по адм.дело № 6336/2012г. петчленният състав на ВАС е констатирал, че в досието на дисциплинарното дело липсват данни магистрата да е изслушан от дисциплинарния състав, не са приложени негови писмени обяснения, както и данни, че е уведомен за правата му по чл. 313, ал. 1 ЗСВ.

Трайна е практиката на съда, че неспазването на предвиденото в закон изискване за задължително изслушване на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице е съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е основание за отмяна на наложеното дисциплинарно наказание.

-Други две решения са отменени като издадени в нарушение на материалноправните предпоставки по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ (решение по адм.дело № 10984/2012г. 5-членен състав на ВАС и решение по адм.дело № 2449/2013г. 5-членен състав на ВАС).

-Отменен е и акт на ВСС след като от съда е установено, че дисциплинарнонаказващият орган се е произнесъл по невъведено в предложението на органа по чл. 312 ЗСВ основание за налагане на дисциплинарно наказание (решение от 08.12.2011г. по адм. дело № 8458/2011г.).

Наред с изложеното в отменителното решение е прието, че оспореният административен акт е немотивиран- ВСС не е наложил предложеното от дисциплинарния състав дисциплинарно наказание, като в този случай е следвало да изложи свои мотиви по всички установени в чл. 309 ЗСВ критерии. Липсата на мотиви за съобразяване с критериите по чл. 309 ЗСВ води до незаконосъобразност административния акт.

Анализ на дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет и Върховния административен съд по дисциплинарни производства, образувани срещу прокурори и следователи за периода 2013-2018 година за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати

Настоящият анализ на дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет и Върховния административен съд по дисциплинарните производства, образувани срещу прокурори и следователи за периода от 2013 година до 2018 година за нарушения на Кодекса за етично поведение на българските магистрати е изготвен от Калина Чапкънова – член на Висшия съдебен съвет и Пламен Найденов – член на Висшия съдебен съвет, при следното разпределение на делата:

Калина Чапкънова - 13 броя дисциплинарни дела (ДД № 4/2013 г.; 6/2013 г.; 13/2013 г.; 24/2013 г.; 25/2013 г.; 16/2014 г.; 21/2014 г.; 29/2014 г.; 13/2015 г.; 6/2016 г.; 7/2016 г.; 8/2016 г.; 15/2016 г. – всички по описа на ВСС.)

Пламен Найденов – 13 броя дисциплинарни дела (ДД № 16/2016 г.; 19/2016 г.; 20/2016 г.; 21/2016 г.; 8/2017 г.; 9/2017 г.; 10/2017 г.; 12/2017 г.; 13/2017 г.; 1/2018 г.; 7/2018 г.; 20/2018 г.; 24/2018 г.- всички по описа на ВСС.)

2013 година

Дисциплинарно дело № 4/2013 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на Република България (РБ).

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: апелативен прокурор на Апелативна прокуратура (АП) гр. С.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - не е изпълнил задълженията си по прилагане на чл.9 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) и е нарушил Кодекса за етично поведение на българските магистрати (КЕПБМ) – чл.8.6 от Раздел 3 „Специфични правила за етично поведение на административните ръководители“, които задължават магистрата на ръководна длъжност да бъде основен гарант при утвърждаване на независимостта на магистратите при вземане на решения и при спазване принципа на случайно разпределение на преписките и делата, което обективира нарушенията в чл.307, ал.4, т. 3 и т. 5 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.). При извършена проверка е установено, че магистратът, в качеството на административен ръководител, е разпоредил преразпределение на пр.пр. № ..... г. по описа на АП гр. С., като е указал преписката да бъде преразпределена на определен прокурор, което е в нарушение на принципа на случайното разпределение на преписките и делата и издадените от него самия заповеди, с които е регламентирал реда и начина за разпределение и преразпределение на

преписките и делата, при встъпването си в длъжност като административен ръководител.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на Висшия съдебен съвет (ВСС) по протокол № 30/24.07.2013 г. НАЛАГА на магистрата дисциплинарно наказание "забележка" по чл. 308, ал. 1, т. 1 ЗСВ за извършени нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 5 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.):

- чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ - нарушение по т. 8.6 от Раздел 3 "Специфични правила за етично поведение на административните ръководители" от КЕПБМ, задължаващ магистратите на ръководна длъжност да бъдат основен гарант при утвърждаване на независимостта на магистратите при вземането на решения и при спазване принципа на случайното разпределение на делата.

- чл. 307, ал. 4, т. 5 ЗСВ - нарушение по прилагане на чл. 9 ЗСВ за разпределение на преписка №..... по описа на АП гр. С., при спазване на принципа на случайния подбор, чрез електронно разпределение, съобразно поредността на постъпването им.

Решения на ВАС: Не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 6/2013 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на Окръжна прокуратура (ОП) – гр. С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - в предложението се твърди, че в качеството на административен ръководител магистратът не е изпълнил задълженията си по прилагане на чл. 9 ЗСВ и е нарушил КЕПБМ - т. 8.6 от Раздел III "Специфични правила за етично поведение на административните ръководители", които задължават магистрата на ръководна длъжност да бъде основен гарант при утвърждаване на независимостта при вземането на решения и при спазване принципа на случайното разпределение на преписките и делата. При извършена проверка е установено, че магистратът, в качеството на административен ръководител, е създал организация за разпределение на преписките и делата на случаен принцип, но действията му по извършено преразпределение на пр.пр. № ..... по описа на ОП-гр. С., (с резолюция върху наблюдателната преписка е определил втори наблюдаващ прокурор без да бъде използвана системата за случайно разпределение), не обосновават извод за прилагане и спазване на посочения принцип.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 25/27.06.2013 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 1 ЗСВ – забележка, за извършени дисциплинарни нарушения по:

- чл. 307, ал. 4, т. 5 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр.62 от 2016 г.) - не е изпълнил задълженията си по прилагане на чл. 9 ЗСВ за разпределение на ДП № ..... по описа на ГД ДП - МВР, наблюдателна преписка №... , при спазване на принципа на случайния подбор чрез електронно разпределение съобразно поредността на постъпването му;

- чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр.62 от 2016 г.) - нарушил е т. 8.6 от Раздел III "Специфични правила за етично поведение на административните ръководители" от

КЕПБМ, задължаващ го като магистрат на ръководна длъжност да бъде основен гарант при утвърждаване на независимостта на магистратите при вземането на решения и при спазване принципа на случайното разпределение на преписките и делата.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 13/2013 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на ОП - гр. С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - осъществено от магистрата недопустимо поведение, съставляващо нарушения на правилата по т. 1.4, 2.3, 5.2, 5.3, 5.9 и 7.2 КЕПБМ и накърняващо престижа на съдебната власт по време на разговор, проведен на 15.04.2013 г. между бившия министър-председател, бившия министър на земеделието и дисциплинарно привлеченото лице, съдържащ се в аудиозаписи, разпространени в медиите на 26.04.2013 г. По време на разговора магистратът е направил коментари по висящи преписки и наказателни производства, по неприличен начин с неподходящ език обсъждал личните и професионалните качества на свои колеги и на журналист от електронното издание „М.“.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 27/11.07.2013 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 6 ЗСВ – дисциплинарно освобождаване от длъжност, за нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.), като е допуснал нарушения на правилата по т. 1.4, 2.3, 5.2, 5.3, 5.9 и 7.2 КЕПБМ и с поведението си е накърнил престижа на съдебната власт.

Съгласно т.1.4 КЕПБМ с действията и поведението си извън службата магистратът следва да защитава и утвърждава в обществото представата за независимост на съдебната власт, като не се поддава на влияния – преки или косвени, от страна на която и да е друга власт – публична, частна, външна или вътрешна за съдебната система. Контактите и разговора на дисциплинарно привлеченото лице с бивши представители на изпълнителната власт и високопоставени политици обосновават, като негов модел на поведение при упражняване на функциите му на магистрат, податливост на влияние и готовност за поставяне в услуга към влиятелни политически фактори с цел кариерно израстване.

Даването на информация по висящо наказателно производство и обясняване на последващи стратегии по разследването сочи липса на независимост и безпристрастност при упражняване на правомощията. Съгласно т. 2.3 КЕПБМ по висящи пред него производства, магистратът не може да прави публични изявления или коментари, чрез които да се ангажира за крайния изход на случая или да създаде впечатление за пристрастност и предубеденост. Извън съдебните заседания той не може да обсъжда подобни производства пред други участници в тях, адвокати или трети лица, освен в предвидените в закона случаи.

Срещата на 15.04.2013 г. не реализира изключението на изречение второ от т.2.3 КЕПБМ и с действията си магистратът е допуснал грубо нарушение на визираните

критерии за професионална етика. Макар и пряко да не е участвал като прокурор в коментиранията производства, дисциплинарно привлеченото лице в качеството на административен ръководител е длъжен да съблюдава визиранията норми. Безпристрастността е необходима при осъществяване на всички възложени му функции. Съгласно т.7.2 КЕПБМ магистратът не може да използва неправомерно информация, станала му известна при осъществяване на неговите функции.

Съгласно т.5.2 и 5.3 КЕПБМ, почтеният магистрат не доносници и не интригантства спрямо свои колеги и служители, а изразява открито позицията си. Магистратът трябва да избягва действия и постъпки, явяващи се в разрез с утвърдените в обществото разбирания за благоприличие. За участниците в него разговорът е бил „фриволен и шеговит на места” като „между мъже”, но тази оценка не може да замени неговата истинска същност, детерминирана от използвания на моменти вулгарен език при оценка на личните и професионални качества на обсъжданите лица.

Дълбоко укоримо е поведението на дисциплинарно привлеченото лице във връзка с търсената от него политическа подкрепа за бъдещо кариерно израстване. Стремещт му да оглави Апелативна прокуратура – гр.С. не е свързан с конкретни идеи за оптимизиране и подобряване работата на тази институция. Търсената подкрепа е в грубо нарушение на т.5.9 КЕПБМ според която, при кариерното си израстване, магистратът не трябва да използва лични контакти (връзки, ходатайства) и да предприема действия, които уронват достойнството му. Правилата за етично поведение на магистратите не отричат тяхното право на лични и социални контакти. Тези контакти обаче трябва да са обществено приемливи и да не разколебават доверието към магистрата и към органите на съдебната система.

Проведеният разговор от 15.04.2013 г. създава сериозни съмнения относно моралният интегритет на съдебната власт като цяло, с което накърнява престижа ѝ. Обществото изразява своята нетърпимост която и да било власт в държавата да се осъществява от лица със сериозни зависимости от политически, икономически и други кръгове, защото това обуславя функционирането на която и да било от трите власти не според действащите закони и Конституцията на РБ.

Решения на ВАС: адм. дело № 10656/2013 г. по описа на Върховния административен съд (ВАС) – VI отделение и адм. дело № 1406/2014 г. по описа на ВАС – петчленен състав. *Оставя в сила решението за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- приобщените към преписката по дисциплинарното производство писмени обяснения на двама от участниците в разговора от 15.04.2013 г. потвърждават съдържанието на разпространените аудиозаписи. Обясненията са материализирани в официални свидетелстващи документи, създадени от длъжностни лица при реализиране на процесуалните им правомощия по прокурорска преписка № ..... и имат самостоятелно значение за установяване на нарушенията. В своето решение дисциплинарният състав, а в последствие и дисциплинарно наказващият орган, са констатирани, че записът, възпроизвеждащ разговора е направен чрез специално техническо средство, предназначено за негласно събиране на информация, без надлежно разрешение. При изясняването на фактическата обстановка обаче дисциплинарният състав се е позовал на събраните по пр. пр. №..... доказателства – надлежно снети обяснения и други писмени доказателства, приобщени по предвидения в Административнопроцесуалния кодекс (АПК) процесуален ред към дисциплинарното производство.

- ангажирането на дисциплинарна отговорност изисква установяване с доказателствени средства от изброените в чл. 39, ал. 1 АПК, субсидиарно приложим по силата на препращащата разпоредба на чл. 328 ЗСВ, на твърдяното неправомерно поведение на дисциплинарно привлеченото лице. Релевантните за спора факти и обстоятелства се установяват чрез обяснения, декларации на страните или на техни представители, сведения, писмени и веществени доказателствени средства.

Дисциплинарно дело № 24/2013 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: апелативен прокурор на АП гр. Б.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - във връзка с публикуван в електронен сайт материал, който възпроизвежда телефонни разговори между привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат, бивш заместник – главен прокурор и член на ВСС, бивш прокурор от АП гр. П., и настоящ член на ВСС, окръжния прокурор на гр. Х., председателя на ОС гр. Х., и бившия председател на Районен съд (РС) – гр.С.. От съдържанието на разговорите, предложителите излагат доводи, че същите създават впечатление, че изборите за членове на ВСС от квотата на прокурорите са манипулирани от привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат и от окръжния прокурор на гр. Х., в полза на един от кандидатите. Правят се изводи, че описаните факти влияят изключително негативно върху престижа на съдебната власт, като създават в обществото усещане за задкулисие, предопределеност и зависимости при избора на делегати и провеждането на делегатско събрание за избор на членове на ВСС от прокурорската квота. Така предложителите са обосנוвали извод, че привлеченият към дисциплинарна отговорност магистрат е допуснал нарушения на правилата за етично поведение на магистрати, съдържащи се в КЕПБМ, които могат да се обобщят като нарушения на принципите на независимост, почтеност и благоприличие по т.1.1 до 1.4 и по т.5.3, 5.5 до 5.9 КЕПБМ и накърняват престижа на съдебната власт – дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.4, т.3 и 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 19/09.04.2015 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 1 ЗСВ – забележка, за нарушения по чл.307, ал.4, т.3 и 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.).

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 25/2013 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: петима членове на ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: окръжен прокурор на ОП – гр. Х..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: *вж. д.д. № 24/2013 г.*

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол №

19/24.04.2014 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 5 ЗСВ – освобождаване от длъжност като административен ръководител, за извършени нарушения по чл.307, ал.4, т.3 и 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.).

Решения на ВАС: адм. дело № 6621/2014 г. на ВАС-VI отделение и адм. дело № 685/2015 г. на ВАС–петчленен състав *Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- ангажирането на дисциплинарна отговорност изисква установяване с доказателствени средства от изброените в чл. 39, ал. 1 АПК, субсидиарно приложим по силата на преpraщачата разпоредба на чл. 328 ЗСВ, на твърдяното неправомерно поведение на дисциплинарно привлеченото лице. Релевантните за спора факти и обстоятелства се установяват чрез обяснения, декларации на страните или на техни представители, сведения, писмени и веществени доказателствени средства;

- резултатът, получен чрез специални разузнавателни средства, т.е. информацията, обективизирана във веществените доказателствени средства, не може да бъде използван за друго освен за предотвратяване, разкриване и доказване на престъпления при условията и по реда, посочени в Закона за специалните разузнавателни средства (ЗРС) и Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Този резултат не може да бъде използван в дисциплинарен процес. Публикуването на съдържанието на веществените доказателствени средства в печатно издание или електронен сайт, не може да преодолее забраната по чл. 32 ЗРС във вр. с чл. 39, ал. 1 АПК за използването им в дисциплинарния процес;

- всяка публикация – в печатно издание или електронен сайт, няма характер нито на официален, нито на частен документ с удостоверителен или диспозитивен характер, тя е от категорията на печатните материали, визирани в чл. 187 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и същата не представлява годно писмено доказателство.

2014 година

Дисциплинарно дело № 16/2014 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОП – гр. П..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: районен прокурор на РП-гр.П..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - направено от дисциплинарно привлеченото лице публично изявление (по време на среща с прокурори) по повод извършена от ревизиращ екип от ОП-гр.П., тематична проверка в РП-гр.П., за подадените въззивни протести през деветмесечието на 2013 г., с което е нарушил принципа за вежливост и толерантност в раздел II, т.4.1, 4.2 и 4.4 КЕПБМ и по този начин неоснователно е засегната репутацията и доверието в горния орган на съдебната власт – ОП–гр. П., допуснати нарушения по чл. 307, ал.4, т. 3 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.) във връзка с раздел II, т. 4.1, 4.2 и 4.4 КЕПБМ. На проведеното специално съвещание на прокурорите от РП-гр. П., на 29.10.2013 г., в качеството си административен

ръководител, магистратът е запознал колегите си с констатациите на доклада на ревизиращия екип, като е изразил своето критично отношение към тях.

Наложено дисциплинарно наказание: С решение на ВСС по протокол 28/26.06.2014 г. НЕ НАЛАГА наказание.

Предложението за налагане на дисциплинарно наказание е прието за неоснователно и недоказано, като са изложени мотиви, че от доказателствата по делото не се установява да е проявено неуважение към прокурорите към горестоящата прокуратура, нито да е засегнат авторитета им на професионалисти и колеги. Налице е създадено временно напрежение в отношенията между колеги прокурори, което е породено от всеобщата нагласа сред магистратите да имат безупречни констатации за пряката си работа и от взаимната им професионална възискателност.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 21/2014 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: административен ръководител на СпП.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - в качеството на административен ръководител е допуснал дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.), изразяващо се в нарушаване на КЕПБМ – т.8.1, 8.4 и 8.6 от Раздел III „Специфични правила за етично поведение на административните ръководители“:

- 8.1. магистратът на ръководна длъжност се отнася към служебно подчинените му магистрати и съдебни служители с уважение и зачитане на личното им достойнство /чрез изискване на писмен доклад за обстоятелства за които е следвало да бъде запознат и за които доклад не е необходим, създавайки внушения за оказвано давление върху работата на прокурор/;

- 8.4. магистратът на ръководна длъжност полага усилия да бъде информиран за всичко, което се случва в службата, която ръководи, за да може да взема правилни управленски решения и поема отговорност. Той не толерира и своевременно пресича проявите на доносничество и интригантство. /следвало е да е запознат с обстоятелствата относно отсъствието по болест на наблюдаващия прокурор по ДП № ...../2013 г. – М.П., дежурство на прокурор Д.Г. на 27.02.2014 г. и неотложността за вземане на решения по делото предвид задържането на С.С. от служители на ДА „НС“ в сектор „Арести“ – гр. П./;

- 8.6. магистратът на ръководна длъжност е основен гарант при утвърждаване на независимостта на магистратите при вземането на решения и при спазване на принципа на случайното разпределение на преписките и делата /чрез изискване на доклад за правните и фактическите обстоятелства, въз основа на които прокурор Д.Г. е взела своите решения, което е извън правомощията на административния ръководител/.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 48/24.09.2015 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 5 ЗСВ –

освобождаване от длъжност административен ръководител, за нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.), като е нарушил правилото на т.8.6 от Раздел III „Специфични правила за етично поведение на административните ръководители“.

Решения на ВАС: адм. дело № 11708/2015 г. по описа на ВАС - VI отделение и адм. дело № 4318/2016 по описа на ВАС- петчленен състав. *Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Да

Вносителят на предложението е страна в административното производство, включително с правото по чл. 323, ал. 1 ЗСВ да обжалва решението на ВСС. Ето защо той не може да бъде изключен от участие в заседанието на пленарния състав на ВСС, само защото е вносител. Информираността за даден случай не винаги е равна на липса на безпристрастност по смисъла на чл. 35, ал. 1 ЗСВ. Освен това от административната преписка по никакъв начин не се установява, че главният прокурор има някакво специално негативно отношение дисциплинарно привлеченото лице.

Адм. дело № 13036/2013 г. по описа на ВАС-V- отделение и адм. дело № 15557/2013 г. по описа на ВАС-петчленен състав:

„Решението е постановено на заседание, на което след изслушването на дисциплинарно привлеченото лице тя (дисциплинарно привлеченото лице) е била изведена от залата, а в същото време вносителят на предложението за дисциплинарно наказание е останал в залата, което представлява нарушение на принципа за равенство на страните в процеса - според чл. 8, ал. 1 АПК във връзка с чл. 328 ЗСВ, всички лица, които са заинтересовани от изхода на производствата по този кодекс имат равни процесуални възможности да участват в тях за защита на своите права и законни интереси, а с отстраняването от заседателната зала само на дисциплинарно наказания магистрат, тя е била лишена от това свое право, докато вносителят на предложението за дисциплинарно й освобождаване от длъжност е имал възможност в нейно отсъствие да изложи допълнителни доводи, на които тя не е могла да направи възражения. Членовете на ВСС, които в предишното си служебно качество на инспектори са участвали при вземането на решението по чл. 54, ал. 2 ЗСВ, нямат право да участват в гласуването на решението на ВСС по предложението на Инспектората по чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗСВ, направено въз основа на решението по чл. 54, ал. 2 ЗСВ, защото в осъщественото дисциплинарно производство те всъщност са били членове на колективния орган, направил предложението за дисциплинарно освобождаване от длъжност на съдия М.И. и след това като членове на колективния дисциплинарно наказващ орган са участвали във вземането на решение за налагането на това дисциплинарно наказание. Когато е налице основание по чл. 35, ал. 1 ЗСВ членът на ВСС се отвежда по свой почин или по искане на заинтересована страна - чл. 10, ал. 2 и чл. 33, ал. 1 АПК във връзка с чл. 328 ЗСВ. Неизпълнението на това задължение е съществено нарушение на принципа за безпристрастност и поради това е отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК във връзка с чл. 328 ЗСВ в случаите, когато без участието на подлежащия на отвод член на ВСС не са налице необходимите кворум и мнозинство на гласовете за приемането на оспореното решение (реш. № 10 от 15.11.2011 г. на КС по к. д. № 6/2011 г.). Основният аргумент за този извод е, че и Инспекторатът, и Висшият съдебен съвет правят преценка на един и същ релевантен факт – за установените дисциплинарни нарушения на съдията какво дисциплинарно наказание следва да бъде наложено. Именно тази идентичност на преценката, която двата колективни органа правят на тежестта на допуснатите от съдията нарушения, е обективният факт, който дава достатъчно основание да се приеме наличие на лична убеденост при гласуването в Инспектората и предубеденост при

гласуването във Висшия съдебен съвет за точно определения вид дисциплинарно наказание независимо от обема и характера на установените дисциплинарни нарушения. Законодателят е създад за такива случаи правната възможност за отвеждане, която е обективната гаранция за безпристрастно взетото решение на колективния орган. “

Изводи/Препоръки:

- липсата на точно посочване на нарушението/нарушенията на КЕПБМ, излизането от пределите на предложението за налагане на дисциплинарно наказание, както и осъществяването на логична връзка с други неприключили дисциплинарни производства срещу лицето, представляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила, рефлектиращи пряко върху правото на защита на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат и са основание за отмяна на акта за налагане на дисциплинарно наказание.

- ВАС няма правомощието след отмяна на решението на ВСС, с което е наложено дисциплинарно наказание да върне преписката на органа за ново произнасяне – Тълкувателно решение № 7 от 30.06.2017 г. по тълк. дело № 7/2015 г., на Общото събрание на съдиите на ВАС, I и II колегия.

Дисциплинарно дело № 29/2014 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОП – гр. П..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в РП – К..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - прокурорът е нарушил етичните норми, изискващи вежливост и толерантност в колегиалните отношения с други магистрати, както и добрите обноски и добро държание в служебните си контакти. По време на проведена среща в кабинета на председателя на съда, в присъствието на съдебните служители е отправил обиди към административния ръководител; поискал е обяснения за действия, които са единствено в правомощията на последния, съгласно чл. 79 ЗСВ (стара редакция); отправил е обидни думи както към председателя на съда, така и към свой колега – съдия, с което е уронил честта и достойнството му – дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.4, т. 3 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.) във вр. с т. 4.1 и 4.4 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 9/26.02.2015 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, поради липса на необходимото за налагане на дисциплинарно наказание мнозинство, което се изисква по чл. 320, ал. 4, изречение първо ЗСВ (предишна редакция) за налагане на наказанието /повече от половината от членовете на съвета, или 13 гласа/ .

Решения на ВАС: адм. дело № 3578/2015 г. по описа на ВАС-VI отделение и адм. дело № 11167/2015 г. *Отменя решението на ВСС по протокол № 9/26.02.2015 г. и връща административната преписка на ВСС от фазата на гласуване на решение по чл.320 ЗСВ, за издаване на мотивиран акт с оглед резултата, който ще бъде постигнат.*

Мотиви: Не са изложени фактическите и правни основания за взетото решение, нито отрицателни становища по повод на предложението на дисциплинарния състав за налагане на дисциплинарно наказание, поради което решението на ВСС не е мотивирано, което е съществено нарушение на административнопроизводствените правила (чл.320, ал.4 ЗСВ и чл. 59, ал. 1 АПК) и е отменително основание по чл.146, т.3 АПК във връзка с чл.328 ЗСВ.

Наложено дисциплинарно наказание след връщане на преписката: Решение на ВСС по протокол № 4/27.01.2016 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 1 ЗСВ – забележка, поради липса на необходимото за налагане на дисциплинарно наказание мнозинство, което се изисква по чл. 320, ал. 4, изречение първо ЗСВ (стар) за налагане на наказанието /повече от половината от членовете на съвета, или 13 гласа/.

Решения на ВАС: адм. дело № 2345/2016 г. по описа на ВАС. *Отхвърля жалбата против решението на ВСС по протокол № 4/27.01.2016 г., с което не е наложено дисциплинарно наказание.*

Мотиви: Поради това, че при последвалото изказванията гласуване от ВСС не е формирано необходимото мнозинство за налагане на дисциплинарно наказание, то решението на дисциплинарния състав не е прието, поради което формираната воля на колективния орган вярно е отразена от председателстващия заседанието, като „не налага дисциплинарно наказание „забележка“. Отказът за налагане на дисциплинарно наказание е мотивиран с изказаните съображения на членовете на ВСС.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Предложението за образуване на дисциплинарно производство не съдържа достатъчно ясно и конкретно изложение на фактическите обстоятелства, за които се твърди, че съставляват дисциплинарно нарушение, поради което се претендира ангажиране на дисциплинарната отговорност на прокурора, а единствено оценка на неговото поведение.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: В случаите, когато предложението за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание не съдържа достатъчно ясно и конкретно изложение на фактическите обстоятелства, за които се твърди, че съставляват дисциплинарно нарушение, поради което се претендира ангажиране на дисциплинарната отговорност, не следва да се образува дисциплинарно производство, като следва да се укаже на вносителя на предложението да отстрани допуснатите нередовности, като изложи фактическите обстоятелства, за които твърди, че съставляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.307, ал.2 и 3 ЗСВ; посочи какво е твърдяното дисциплинарно нарушение и формулира искане за налагане на дисциплинарно наказание; включително да представи доказателства. В този смисъл са и последните изменения в ЗСВ (ДВ, бр. 11/2020 г.) – чл.316, ал. 2.

2015 година

Дисциплинарно дело № 13/2015 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на АП гр. С..

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в АП – С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - Магистратът е провел срещи с лице, срещу което се водят две наказателни производства. По време на тези срещи е направил изказвания, които представляват обещания за помощ и даване на консултация с цел избягване на наказателната отговорност по водените срещу лицето производства, като е изразил готовност за съдействие, предложил е срещи и разговори с наблюдаващите прокурори, обещал е съдействие за промяна в показанията на свидетел, както и даване на свидетелски показания от други лица. В разговора е направил изказвания, които представляват преценки за качествата и работата на наблюдаващите прокурори. С тези

действия, според вносителя на предложението, магистратът е извършил нарушение по смисъла на чл.307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.), а именно правилата в Раздел II, т. 2.6, 4.4, 5.5, 5.6 и 5.7 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 15/24.03.2016 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 4, предл. второ ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.)– понижаване в длъжност за срок от 2 години“, за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.), във връзка с т.5.5, 5.6 и 5.7 КЕПБМ. В останалата част предложението за образуване на дисциплинарно производство е прието за неоснователно и недоказано, тъй като липсват доказателства за съдържанието на проведените разговори по време на срещите, поради което няма данни за извършено нарушение, изразяващо се в нарушение на етичните правила - правило 2.6. и 4.4. КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 4186/2016 г. и адм. дело № 123432/2016 г, отменено решение на ВСС. *Отменя решението на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- при налагане на по-тежко наказание от предложеното от дисциплинарния състав, с оглед правилността и законосъобразността на приетото от дисциплинарно наказващия орган (ВСС) решение, е необходимо излагането на подробни мотиви и обсъждане на всички обстоятелства по чл. 309 ЗСВ. Бланкетните изказвания на членовете на ВСС при обсъждането не се приемат за мотиви. Липсата на мотиви за налагане на по-тежко от предложеното от дисциплинарния състав наказание е нарушение на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК.

- при формалното наличие на законовите предпоставки за издаване на акт за налагане на дисциплинарно наказание, прилагането на принципа на съразмерност изисква изследване на въпроса дали с акта и неговото изпълнение се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава (чл. 6, ал. 2 АПК), дали тази цел може да се осъществи единствено чрез прилагането на определеното по вид и размер наказание, както и дали целеният от него ефект би могъл да се постигне с други по-благоприятни за лицето правни средства.

- непропорционално наложено тежко дисциплинарно наказание, което е в нарушение с принципа за съразмерност, установен в чл.6 АПК, е и в нарушение на целта на закона - дисциплинарното наказание да е насочено към мобилизиране на магистрата, предотвратяване на бъдещи негови нарушения и постигане на по-висока ефективност в работата, както и да въздейства предупредително на другите магистрати. За да се осъществяват тези цели, наказанието следва да се налага само след пълна и обстойна преценка на всички факти и обстоятелства от значение за конкретния случай, в това число данни за професионалните способности и компетентности на магистрата, наложени предходни дисциплинарно наказания и други.

2016 година

Дисциплинарно дело № 6/2016 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен

прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: районен прокурор на РП гр. Д..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - Проверка от ВКП, в хода на която е установено, че ДП № ....., касае разследване на престъпление по чл.346, ал.2, т.1 от Наказателния кодекс (НК), извършено на 14.06.2015 г. в село Л., по която като извършител е заподозрян непълнолетния син на дисциплинарно привлеченото лице.

Същата е била уведомена, в качеството на родител, за задържането на непълнолетния ѝ син, както и че служител на РУП – Д., ще снесе обяснения от сина ѝ и съучастника му в престъплението, за което е водено разследване в гр.П., във връзка с провежданите оперативно–издирвателни мероприятия за установяване извършителите на деянието в село Л..

На 16.06.2015 г. в РП – Д.. са заведени уведомително писмо за започнало ДП и предложение на разследващия полицаи за оставяне на отговорно пазене на лекия автомобил, предмет на престъплението на лицето, което го е използвало, въпреки данните, че не е негов собственик.

Преписката в РП – Д.. е заведена срещу неизвестен извършител, независимо от факта, че към материалите от разследващия полицаи са приложени и Докладна записка от служителя, снел обясненията и самите обяснения на непълнолетните .... и ...

За наблюдаващ прокурор на образуваното ДП е определена дисциплинарно привлеченото лице.

Служител в РП – Д.. не е въвел данни за лицето ..... в електронния регистър на лица с неприключили наказателни производства, тъй като уведомлението на разследващия полицаи за образуване на ДП не е съдържало данни за извършител.

С постановление от 16.06.2015 г. дисциплинарно привлеченото лице е уважила предложението на разследващия полицаи и се разпоредила с вещта, предмет на престъплението, за което се води разследването. С постановление от 19.06.2015 г. тя е приела, че компетентна да осъществява надзор и ръководство за законосъобразно провеждане на разследването по ДП № ..... е РП – П., тъй като там е довършено изпълнителното деяние, позовавайки се на факта, че там е открит изоставен автомобила.

Като е приела, че е компетентна да осъществява надзор и ръководство по провеждането на разследването по ДП № ..... г. по описа на РУП-Д.. и е извършила процесуални действия по него, като е издала постановления, без да си направи отвод, при положение, че синът ѝ е един от евентуалните извършители, магистратът е извършила нарушение на КЕПБМ – т.9.1, 1.1, 2.4, 5.3 и 5.6. Така описаните действия накърняват и престижа на съдебната власт- дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.).

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ВСС по протокол № 13/14.09.2016 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 5 - освобождаване от длъжност като административен ръководител, за извършени дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.4, т. 3 и 4 ЗСВ (изм.ред. ДВ, бр. 62 от 2016 г.) във връзка с т. 1.1, 2.4, 5.3 и 5.6 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 11998/2016 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 6824/2017 по описа на ВАС – петчленен състав: *Отменя решение по протокол № 13/14.09.2016 г. на ПК при ВСС по ДД № 6/2016 г.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон.

От установената с доказателствата по делото фактическа обстановка е обоснован извод, че в случая дисциплинарно наказаният магистрат, като единствен прокурор в РП-Д. през процесния период, в съответствие с утвърдените правила е разпределила чрез системата на случайния избор делото на себе си, като при съобразяване на известните ѝ към всеки момент на произнасяне по така образуваното производство факти е действала с оглед обезпечаване събирането на доказателства за установяване с категоричност на извършителя на престъплението, не е постановявала актове по същество и предвид намирането на автомобила на територията на РП гр.П., е изпратила производството по компетентност на тази прокуратура. При това, в случая възприетото като нарушение от дисциплинарния състав, респ. от дисциплинарно наказващия орган, произнасяния с постановление от 16.06.2015 г., с което е предаден за отговорно пазене на ползвателя автомобила – предмет на престъплението, след като са извършени всички необходими процесуално-следствени действия при липсата на доказателства за извършителя и с постановление от 19.06.2015 г., с което делото е изпратено по компетентност на друга прокуратура, извън съдебен окръг ..., в който се намира РП-Д., вече при наличие на данни за евентуално извършителство на деянието от сина ѝ, не води до извод за извършено нарушение на Кодекса за етично поведение на българските магистрати. С действията си ... не само не е възпрепятствала разследването срещу сина си, напротив предприела е необходимите мерки за обезпечаване на доказателствата, както и за разглеждане на делото от прокурор, който не е заинтересован от изхода на делото. При това същата е упражнила правомощията си въз основа на закона.

Възприетото от дисциплинарния състав и наказващия орган основание за отвод по чл. 47, ал. 2, във вр. с ал.1, във вр. с чл. 29, ал. 1, т. 4 НПК, е неотнормирана за случая хипотеза, тъй като е основание за самоотвод на прокурор, който е бил обвиняем, настойник или попечител на обвиняемия, защитник или повереник по делото, а освен това в случая липсват данни синът, който ѝ е близък роднина (хипотеза за отвод по чл. 29, т. 7 НПК), да е имал друго качество освен заподозрян и следователно не попада в посочената категория. С изпращане на делото в РП гр. П., магистратът на практика е прекратила участието си в производството, още преди повдигане на обвинение, каквато е и целта на самоотвода, която в случая е постигната своевременно, като производството е предадено на прокурор, по отношение на който не са налице основания за отвод.

Дисциплинарно дело № 7/2016 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в РП гр. П..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Накърняване престижа на съдебната власт. Допуснати нарушения на правилата, регламентирани в т.1.4, 5.1, 5.3 и 5.6 КЕПБМ.

Твърдения по предложението – Продължителен период на ползване (близо две години) на предоставен от А.Б. лек автомобил, предмет на договор за лизинг между „Т.....“ ЕООД и „А. лизинг“ Б., без да заплаща лизингови вноски, сочи на извършени от магистрата нарушения на принципите, регламентирани в КЕПБМ. Допуснати нарушения на правилата, регламентирани в т.1.4, 5.1, 5.3 и 5.6 КЕПБМ, с което е накърнен престижа на съдебната власт.

Магистратът ползвал лекия автомобил до започване на проверката, възложена от

прокурор при СГП – СЗА. Узнавайки за проверката, прокурорът предприел действия за прехвърляне заплащането на лизинговите вноски на автомобила от фирма „Т.....“ ЕООД в тежест на дисциплинарно привлеченото лице. Прехвърлянето на автомобила е извършено на 18.02.2016 г.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на СК на ВСС по протокол № 31/25.07.2017 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1 ЗСВ, като е прието, че магистратът не е извършил дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ, поради липса на доказателства, обосноваващи извод за извършване на нарушение на основните правила за поведение, произтичащи от принципа за почтеност, благоприличие, независимост и безпристрастност (т.1.4, 5.1, 5.3 и 5.6 КЕПБМ)

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 8/2016 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: военен следовател във Военно-окръжна прокуратура (ВОП) гр. П..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - нарушения на правилата за етично поведение, регламентирани в КЕПБМ и произтичащи от принципа за вежливост и толерантност, и от принципа за почтеност и благоприличие, а именно: т.4.1, 4.2, 5.3, 5.5 и 5.6.

Осъществяване на действия на обществено място спрямо деца, които са група, за които държавата е предвидила специална закрила, изразяващи се в разговор на висок тон, бутане, дърпане за ръката, дърпане за косата, опит за удряне и ритане по краката с коляно, удари по лицето с разкървавяване устната, снимане на децата с мобилен телефон. С действията си магистратът е създал предпоставки за формиране на негативно отношение към съдебната власт и накърняване на престижа ѝ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 14/21.09.2016 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 4, предл. първо ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.) - понижаване в ранг за срок от една година, за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 3 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.) - т.4.1, 4.2, 5.3, 5.5 и 5.6 КЕПБМ, и по чл. 307, ал.4, т. 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.).

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 15/2016 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ВОП гр.С..

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор във ВОП гр. С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Предмет на производството, съгласно внесеното предложение, е допуснато неизпълнение на служебните задължения, в т.ч. действия, довели до забавяне на разследванията на проверките, както и нарушения на основните принципи на КЕПБМ по досъдебни производства и преписки, за които са наведени конкретни факти, сочещи извършеното нарушение.

Допуснато неизпълнение на служебните задължения по чл.196, ал.2 НПК; системна злоупотреба на правомощията му като наблюдаващ прокурор по чл.197 НПК, по чл.145, ал.1, т.3 ЗСВ и по чл.4 от Инструкция ИЗ/15.11.2012 г. за организацията на взаимодействието между ПРБ и Военна полиция, изразяваща се в проява на негативно отношение към разследващите органи, обективизирано в действия, които са довели до забавяне на проверките и разследванията. Като наблюдаващ прокурор постоянно е изисквал доклади в кратки срокове от разследващите органи, но е отказвал да ги получи устно, което е довело до неоправдано забавяне на разследванията. Магистратът напълно е пренебрегвал конкретните писмени предложения на разследващите органи и исканията за нови указания в техните доклади, като или не се е произнасял, или с резолюции е разпореждал съвсем други действия, които понякога са били повторни или напълно излишни. Практика на магистрата била да дава постоянни разпореждания за разпит на свидетели пред съдия, включително и тогава, когато самото лице не може да даде показания, относими към предмета на разследване. Отказът да общува лично с отделените военни следователи и военни разследващи полицаи, като обсъжда с тях възможните версии и други въпроси от значение за законосъобразното и успешно приключване на делата, според вносителя на предложението, е нарушение на служебното му задължение по чл.203, ал.4 НПК.

Поведението и отношението на магистрата към военните следователи и към военните разследващи полицаи са квалифицирани като системни нарушения на правилата за поведение, произтичащи от принципа на вежливост и толерантност по т.4.1, 4.2 и 4.3 КЕПБМ, принципа на почтеност и благоприличие по т.5.2, 5.5 и 5.6 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 30/21.11.2018 г. Приема, че магистратът не е извършил дисциплинарни нарушения по смисъла на чл.307, ал.2 и 3 ЗСВ.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 16/2016 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в РП гр. Б..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - допуснати нарушения на правилата по т.

5.4 и 5.6 КЕПБМ. Поведението на магистрата е станало достояние на част от личния състав на ОДМВР – Б., с което сериозно е накърнило престижа на съдебната власт.

В качеството си на прокурор в РП-Б., дисциплинарно привлеченото лице е извикала полицейски служител в сградата на прокуратурата – в нейния кабинет и в коридора пред кабинета, коментирала е факта на съставяне на фиш на нейния син порано през същия ден от същия полицай и е укорила за извършените действия полицая, като е поискала служителите на МВР за в бъдеще да не спират този автомобил, като така развилата се ситуация е достигнала до част от служителите на ОДМВР – Б..

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 16/19.04.2017 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т.2 ЗСВ – намаляване на основното трудово възнаграждение с 10 на сто за срок от 6 месеца, за извършени действия в нарушение на КЕПБМ (т.5.4 и 5.6), което е накърнило престижа на съдебната власт.

Решения на ВАС: адм. дело № 5954/2017 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 806/2018 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля като неоснователни жалбите на дисциплинарно наказания магистрат и вносителя на предложението против решението на ПК на ВСС.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: да вж. - дисциплинарно дело № 21/2014 г.

- прието за неоснователно е възражението за допуснатото нарушение на правото на справедлив процес, тъй като в гласуването за налагане на наказанието е участвал главният прокурор, който е и вносител на предложението.

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 19/2016 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ.

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: следовател в Следствения отдел при ОП гр. Я..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - в хода на разследването по ДП № ..... по описа на РУ-гр. Я., водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.195, ал.1, т.4 НК като веществени доказателства са приобщени 2 бр. оптични носители, съдържащи записи от вътрешните камери, монтирани в Игрална зала „Т...“. При прегледа на обозначените видеофайлове по дата и част, е установено, че на 12.09.2016 г. привлеченото към дисциплинарна отговорност лице играе на съоръженията в залата в периода от 12:00 ч. до 13:51 ч.

В период от около 1 година преди констатираното посещение на игралната зала, магистратът, заедно със съпругата си – прокурор в РП - Ямбол, многократно са посещавали и играли на инсталираните съоръжения за хазартни игри. Преобладаващата част от персонала познава поименно двамата магистрати и знае за заеманите от тях длъжности в съдебната система.

При анализа на информацията, съдържаща се във видеозаписите от камерите, монтирани на сградата, в която се помещават кабинетите на прокурорите от РП-гр.Я. и Следствения отдел при ОП-Я., е установено, че в периода 06.10.2016 г. – 07.11.2016 г. дисциплинарно привлеченото лице не е изпълнявал задълженията си в съответствие с

регламентираното работно време. Така на 06.10.2016 г. той напуснал работното си място в 15:28 ч.; на 07.10.2016 г. – още в 11:14 ч.; на 10.10.2016 г. – в 15:44 ч., без да се завръща по –късно до края на регламентираното работно време. На 17.10.2016 г.; 18.10.2016 г.; 19.10.2016 г.; 20.10.2016 г. и 26.10.2016 г. няма данни магистратът да е посещавал сградата, където е работното му място. На 24.10.2016 г. напуснал работното си място в 12:00 ч.; 25.10.2016 г. в 15:52 ч.; 27.10.2016 г. в 15:33 ч.; 28.10.2016 г. в 14:27 ч.; 31.10.2016 г. в 13:09 ч.; 01.11.2016 г. в 15:51 ч.; 03.11.2016 г. в 15:11 ч.; 04.11.2016 г. в 15:01 ч.; 07.11.2016 г. в 15:33 ч., без да се завръща по-късно до края на регламентираното работно време.

Според вносителя на предложението, изложеното обуславя извод за системно неспазване на задълженията, свързани с установеното работно време на магистрата - осъществено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.307, ал.3, т.4 ЗСВ.

Наред с това, магистратът е нарушил и стандартите за етично поведение, регламентирани в КЕПБМ, както следва: принципът на почтеност и благоприличие, регламентиран в т.5.3 и 5.6.

Посещението на магистрата на игрална зала „Г...“ в гр. Я., и използване на монтираните в нея съоръжения – игрални автомати за хазартни игри в работно време на 12.09.2016 г., в периода 12:00 ч. и 13:51 ч. е станало достояние не само на обслужващия персонал и посетителите на игралната зала, но и на част от личния състав на ОДМВР – Я., по повод провежданото разследване по ДП № ....., което сериозно е накърнило и престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 16/19.04.2017 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, като е прието, че магистратът не е извършил дисциплинарни нарушения, а предложението за образуване на дисциплинарно производство за неоснователно.

Решения на ВАС: адм. дело № 6872/2017 по описа на ВАС – тричленен състав. *Отхвърля жалбата на вносителя на предложението.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- спазването на работно време и място е относително, като следва да се отчита характерът на работа и времето за извършване, както и останалите особености на изпълнение на служебните задължения. В конкретния случай формалното неспазване на работното време разглеждано като присъствие в определено служебно помещение, само по себе си и когато не е довело до неизпълнение на служебни задължения, не би могло самостоятелно да се приеме като дисциплинарно нарушение, за което следва да бъде наложено дисциплинарно наказание.

- преценката на професионалното поведение на магистрата по време на изпълнение на служебните му задължения не предполага и не съдържа в себе си еталонно поведение спрямо което в останалата част извън него поведението да е винаги укоримо до степен на извършване на нарушение. Преценката съгласно КЕПБМ е за цялостното поведение само тогава, когато е извън общоприети норми/стандарты за професията и то когато е свързано с отражение върху престижа на съдебната власт. С настъпилите изменения в чл. 307 ЗСВ (ДВ. бр.62/2016г.), в сила от 09.08.2016 г., съществуващата към този момент ал.4 става ал. 3, като е налице и промяна в разписаното съдържание. Съгласно разпоредбата на чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ, за да е налице основание за налагане на дисциплинарно наказание на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат по смисъла на този текст освен нарушаване на КЕПБМ, следва да

е накърнен и престижа на съдебната власт, като елемент от фактическия състав на нарушението.

- ВАС разполага с правомощието да върне делото на органа за ново произнасяне, включително с указания за налагане на дисциплинарно наказание, когато с решението на дисциплинарно наказващия орган не е наложено наказание.

Дисциплинарно дело № 20/2016 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в РП гр. Я..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - в хода на разследването по ДП № ..... по описа на РУ-гр. Я., водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.195, ал.1, т.4 НК като веществени доказателства са приобщени 2 бр. оптични носители, съдържащи записи от вътрешните камери, монтирани в Игрална зала „Г...“. При прегледа на обозначените видеофайлове по дата и част, е установено, че на 12.09.2016 г. привлеченото към дисциплинарна отговорност лице играе на съоръженията в залата в периода от 12:00 ч. до 14:00 ч.

В период от около 1 година преди констатираното посещение на игралната зала, магистратът, заедно със съпруга си – следовател в СО при ОП-Я., многократно са посещавали и играли на инсталираните съоръжения за хазартни игри. Преобладаващата част от персонала познава поименно двамата магистрати и знае за заеманите от тях длъжности в съдебната система.

При анализа на информацията, съдържаща се във видеозаписите от камерите, монтирани на сградата, в която се помещават кабинетите на прокурорите от РП-гр.Я. и Следствения отдел при ОП-Я., е установено че в периода 06.10.2016 г. – 01.11.2016 г. дисциплинарно привлеченото лице не е изпълнявала задълженията си в съответствие с регламентираното работно време. След участие в съдебни заседания не се е върнала на работното си място на 06.10.2016 г. след 13:26 ч.; на 11.10.2016 г. – след 10:00 ч.; на 13.10.2016 г. след 16:05 ч., на 17.10.2016 г. след 14:05 ч.; 20.10.2016 г. след 13:57 ч.; 26.10.2016 г. след 14:15 ч. На 07.10.2016 г. напуснала работното си място в 11:12 ч.; 10.10.2016 г. в 10:56 ч.; 18.10.2016 г. в 14:45 ч.; 21.10.2016 г. в 15:30 ч.; 24.10.2016 г. в 12:38 ч.; 25.10.2016 г. в 15:11 ч.; 28.10.2016 г. в 14:28 ч.; 31.10.2016 г. в 15:48 ч.; 01.11.2016 г. в 10:48 ч., без да се завръща по-късно до края на регламентираното работно време.

Според вносителя на предложението, изложеното обуславя извод за системно неспазване на задълженията, свързани с установеното работно време на магистрата - осъществено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.307, ал.3, т.4 ЗСВ.

Наред с това, магистратът е нарушил и стандартите за етично поведение, регламентирани в КЕПБМ, както следва: принципът на почтеност и благоприличие, регламентиран в чл.5.3 и чл.5.6.

Посещението на магистрата на игрална зала „Г...“ в гр. Я., и използване на монтираните в нея съоръжения – игрални автомати за хазартни игри в работно време на 12.09.2016 г., в периода 12:00 ч. и 14:00 ч. ч. е станало достояние не само на обслужващия персонал и посетителите на игралната зала, но и на част от личния състав на ОДМВР – Я., по повод провежданото разследване по ДП № ....., което сериозно е накърнило и престижа на съдебната власт.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 19/10.05.2017 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, като е прието, че магистратът не е извършил дисциплинарни нарушения, а предложението за образуване на дисциплинарно производство за неоснователно.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: Вж. дисциплинарно дело № 19/2016 г.

Дисциплинарно дело № 21/2016 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в ОП гр. П..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - с постановление от 25.07.2016 г. прокурор от СГП е прекратил воденото срещу привлеченото към дисциплинарна отговорност лице досъдебно производство № .....г., като е приел, че поведението на прокурорът компрометира почтеността, морала, репутацията и компетентността му на магистрат, заради което е сезирал Комисията по професионална етика към ПК на ВСС. При извършената проверка е установено, че поведението на магистрата в трите казуса, подробно изложени в предложението на вносителя, обуславя ангажирането на дисциплинарната му отговорност за всеки отделен случай по реда на чл. 307 ал. 4, т. 3 и т. 4 ЗСВ (ред. изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г.), а именно:

1. Вербалната комуникация с прокурор Х.А. по повод участието му в съдебното производство по НОХД № ..... по описа на Окръжен съд – П., осъществена с цел промяна на вътрешното му убеждение относно подлежащото на разглеждане от съда споразумение постигнато между дисциплинарно привлеченото лице и защитника на обвиняемия по ДП № ..... г. по описа на ОДМВР – П., сочи на извършени от магистрата нарушения на: принципа на независимост, визиран в т. 1.3 КЕПБМ; принципа на вежливост и толерантност, регламентиран в т. 4.4 КЕПБМ.

2. Поредицата от активни действия за осъществяване на контакт със заместник - административния ръководител на ОП – П. и негов колега - прокурор Г.Г., за когото знаел, че е в близки семейни приятелски отношения с наблюдаващия прокурор по ДП № ..... г. на ОДМВР – П. и отправянето на косвено послание при упражняване на служебните си задължения тя да се съобрази с факти и обстоятелства, извън предмета на делото - „много големи хора стоят зад задържаните лица и процесното дружество и тези големи хора знаели как да се отблагодаряват" по своята същност представляват нарушения на принципа за почтеност и благоприличие, който има основно значение за доверието и авторитета на магистратите, а именно: по т. 5.1, 5.3, 5.5 и 5.6 КЕПБМ.

3. Проведеният разговор с административния ръководител на РП – К. и поисканото преразпределяне на ДП № ..... г. по описа на ОДМВР – П., преписка № ..... г. на РП – К. на посочен от прокурор, различен от определения по реда на чл. 9 ЗСВ наблюдаващ прокурор, представлява нарушение на принципа на почтеност и благоприличие по смисъла на т. 5.3, 5.5 и 5.6 от КЕПБМ.

Нарушенията на принципите на КЕПБМ от магистрата са довели и до накърняване престижа на съдебната власт. Поведението му противоречи не само на обществените нагласи и очаквания при осъществяване на една от основните ценности на

демократичното общество - правосъдието, но и на моралните принципи и норми, присъщи за колегиалните и служебни взаимоотношения.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 34/25.10.2017 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308,ал.1, т.2 ЗСВ "намаляване на основното трудово възнаграждение с 10 на сто за срок от 6 месеца", като е прието, че магистратът е извършил нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ във връзка с т.1.3, 4.4, 5.3, 5.6 и 5.8 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 13513/2017 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 1860/2019 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отменя решението на ПК на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство:

- В съответствие с изискванията на чл.316, ал. 6 ЗСВ (приложимата редакция, изм. ДВ, бр. 11 от 2020 г.), уведомлението за образуването дисциплинарно производство и за насроченото заседание на дисциплинарния състав са съобщени на магистрата, привлечен към дисциплинарна отговорност, по реда на чл.47 ГПК във връзка с чл. 144 АПК във връзка с чл.328 ЗСВ, чрез поставяне на съобщение на постоянния и настоящия адрес на магистрата след няколкократно установена невъзможност за връчването им чрез писмо с обратна разписка, изпратено до постоянния и настоящия му адрес, и на работното му място. Това е станало причина за отлагане на делото и насрочването му за друга дата, с оглед осигуряване на възможност на привлечения към дисциплинарна отговорност да се запознае с материалите по делото и да представи писмени възражения.

- Към датата на внасяне на предложението за образуване на дисциплинарно производство (08.12.2016 г.) е изтекъл тригодишният срок по чл.310, ал. 1 ЗСВ за действията, извършени в периода 29.11.2013 г. – 01.12.2013 г., за които се твърди, че съставляват дисциплинарни нарушения. Това становище е поддържано както от дисциплинарно привлеченото лице и неговия процесуален представител, така и от представителя на вносителя на предложението. Освен това за твърдените съгласно предложението действия на привлеченото към дисциплинарно отговорност лице, непосредствено след извършването им са уведомени съответния административен ръководител и по-горестоящия такъв, т.е. към датата на образуване на дисциплинарното производство е изтекъл краткият 6-месечен срок по чл.310, ал. 1 ЗСВ, считано от откриване на нарушението. Производството в тази част е прекратено.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- фактическият състав на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.307, ал. 3, т. 3 ЗСВ, изисква определен резултат, а именно да е накърнен или да се накърнява престижът на съдебната власт. Престижът на една институция е доброто име, което притежава тази институция, както и авторитетът, който тя има в обществото. Т.е. действието или бездействието, с което е нарушен КЕПБМ, следва да е довело до уронване на доброто име и на авторитета на съдебната власт. За да се урони престижа на съдебната власт е необходимо нарушението на КЕПБМ да е извършено публично, пред свидетели или да е станало достояние на широк кръг от хора. Това е така, защото престижът на определена власт е субективната оценка, която обществото дава на тази власт. Следователно, за да се промени тази субективна оценка е необходимо постъпката на магистрата, с която е нарушен КЕПБМ, да е достигнала до съзнанието на определен кръг от хора извън съдебната власт.

- разпоредбата на чл.307, ал. 3, т. 4 ЗСВ – неизпълнение на други служебни задължения, е бланкетна и за всеки конкретен случай на дисциплинарно нарушение,

квалифицирано по този текст, следва да се посочват фактите, които изпълват със съдържание хипотезиса на правната норма. Магистратът следва да е нарушил правило, което го касае пряко и има връзка с неговите служебни задължения.

- в случаите, когато е образувано наказателно производство и е налице тъждество с фактите, за които е образувано дисциплинарно производство (пълно или частично), фактът, че наказателното производство е прекратено, на основание чл. 24, ал.1, т. 1 НПК – деянието не е извършено или не съставлява престъпление, не означава, че за това деяние не може да бъде потърсена дисциплинарна отговорност – арг. чл.307, ал. 6 ЗСВ дисциплинарната отговорност се налага независимо от гражданската, административнонаказателната и наказателната отговорност, ако такава отговорност се предвижда.

- Измененията в ЗСВ не отменят прилагането на КЕПБМ. КЕПБМ съдържа обобщение на етичните правила – т.е. на моралните норми, които магистратът е длъжен да съблюдава. Моралните норми не са правни норми и за тях не се прилага уредбата на Закона за нормативните актове (ЗНА), включително нормата на чл.13, ал. 1 ЗНА. Моралните норми са общопризнати правила за поведение, основани на представите за добро и зло, правилно и неправилно. Това, че законът в определени случаи изрично препраща към етичните (морални) норми, като източник на регулиране на правоотношения (както е в чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ), не заличава различията между моралните и правните норми като правила за поведение. Изменението на чл.30 ЗСВ (ДВ, бр. 28 от 2016 г.) и в частност отмяната на чл.30, ал.1, т. 12 ЗСВ има отношение към компетентността на органа, който одобрява КЕПБМ, а не към основанието за съществуването им.

2017 година

Дисциплинарно дело № 8/2017 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в РП–Б..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението – привлеченото към дисциплинарна отговорност лице е използвала служебното си положение първоначално, за да назначи на работа във фирма „А.....“ ЕООД лице, с което е имала интимни отношения. След като е прекратила отношенията си с въпросното лице многократно е оказвала натиск върху служител и управителя на фирмата, същият да бъде уволнен от работа. Впоследствие отново е възстановила интимните си отношения и отново е оказвала натиск върху служители на фирмата, но този път да внимават в отношенията си с него, като е обещавала и прекратяване на образувано наказателно производство. Посочените нарушения са извършени съзнателно и виновно от магистрата и водят до отрицателна обществена оценка за морала на прокурора, което съществено накърнява престижа на съдебната власт, в резултат на публичното му оповестяване чрез отразяване в централни и регионални медии. Според вносителя на предложението, извършените деяния се отличават с висока степен на обществена укоримост. С тези свои действия магистратът е осъществила състава на чл. 307, ал. 3, т. 3 във вр. с т. 1.4, 4.3, 4.2, 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 5.7 и 5.8 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 6/21.02.2018 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 307, ал. 3, т. 3 ЗСВ, вр. т.1.4., чл. 4.1, 4.2., 5.3., 5.4., 5.5., 5.6., 5.7 и 5.8 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 3818/2018 г. и адм. дело № 10271/2019 г. Отхвърля оспорването по жалба на дисциплинарно наказание магистрат против решението за налагане на дисциплинарно наказание.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Вж. Дисциплинарно дело № 21/2014 г.

Изводи/Препоръки:

- подаването на сигнал, съдържащ твърдения за допуснати дисциплинарни нарушения от страна на магистрат, и запознаването с него на органа или лицето, компетентни да извършат проверка и да направят предложение за образуване на дисциплинарно производство, не представлява „откриване на нарушението“ по смисъла на чл.310, ал. 1 ЗСВ, тъй като сигналите следва да бъдат проучени по надлежния ред.

- дисциплинарният състав изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, като може да събира гласни, писмени и веществени доказателства, включително чрез делегиран свой член, както и да изслушва вещи лица, по реда на АПК. Следователно специалния закон – ЗСВ, изрично препраща единствено към цитирания кодекс, чиито норми са приложими в дисциплинарното производство, тъй като по същество то е административно производство и като такова не е уредено в ГПК.

- ВАС е приел, че участието на членовете на дисциплинарният състав при гласуване на решението за налагане на дисциплинарно наказание не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Съдът е изложил мотиви, че такава законова забрана липсва. На следващо място е посочено, че съгласно т. 2 от Тълкувателно решение № 7 от 30.06.2017 г. по тълк. дело № 7/2015 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия, участието на членовете на ВСС в дисциплинарния състав, когато същите са и вносител на предложение за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 312, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 311, т. 2, б. „в“ и чл.307, ал. 2 ЗСВ за изборните членове на ВСС, и по чл. 312, ал.1, т. 4 ЗСВ за налагане на дисциплинарно наказание на съдия, прокурор, следовател, на административен ръководител или заместник на административния ръководител е съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В случая такава хипотеза не е налице, а и тя е изключена с текста на чл.312, ал. 1 ЗСВ след изм. ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г. Обърнато е внимание, че в конкретния случай при вземане на решението не е присъствал главният прокурор на РБ, който е и вносител на предложението за образуване на дисциплинарно производство за налагане на дисциплинарно наказание.

- вредните последици, с които се уронва престижа на съдебната власт настъпват с оповестяването им, поради което законодателят е приел сроковете за образуване на дисциплинарното производство да са обвързани с този момент.

Дисциплинарно дело № 9/2017 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: районен прокурор на РП–В..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението – участие на дисциплинарно привлеченото лице в разпит и задаване на въпроси на свидетел по досъдебно производство, без да има това процесуално право; прекъсване на провежданото процесуално-следствено действие, разпореждайки на наблюдаващия прокурор и на разследващия полицаи да напуснат кабинета; проявено неуважение към наблюдаващия прокурор, разследващия полицаи и

свидетелката; осуетяването възможността на наблюдаващия прокурор да упражни пълноценно и независимо правомощието си по чл. 196, ал. 1, т. 3, предл. 1 НПК – да участва в извършването на конкретно действие по разследването, както и проявеното бездействие за преустановяване на лично възприетото недопустимо поведение и незаконосъобразни действия на заместник-районния прокурор РП-В.. Според вносителя на предложението, правната оценка на така установените факти дава възможност да се направи обоснован извод, че с поведението си магистратът сериозно е накърнила престижа на съдебната власт. Установеното при проверката неуместно, неподходящо и недостойно поведение противоречи не само на обществените нагласи и очаквания, но и на моралните принципи и норми, присъщи на колегиалните и служебните взаимоотношения. При тези данни е направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание на административния ръководител на РП-В., за извършени от нея нарушения на принципа на вежливост и толерантност, регламентиран в т. 4.4 КЕПБМ; принципа на почтеност и благоприличие, който има основно значение за доверието и авторитета на магистратите, по т.5.5, 5.6, 5.7, 5.8 КЕПБМ и специфичното правило по т. 8.6 за етично поведение на административни ръководители, с оглед заеманата от нея ръководна длъжност.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 14/23.05.2018 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 1 ЗСВ – „забележка“, за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 ЗСВ във вр. т. 4.4, 5.5, 5.6, 5.7, 5.8 и 8.6 КЕПБМ.

Решения на ВАС: Не е обжалвано.

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 10/2017 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: зам.-районен прокурор на РП-В..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - участие на дисциплинарно привлеченото лице в разпит и задаване на въпроси на свидетел по досъдебно производство, без да има това процесуално право; повишаването на тон на свидетелката; прекъсване на провежданото процесуално-следствено действие, разпореждайки на наблюдаващия прокурор и на разследващия полицаи да напуснат кабинета; недопустими изявления, че лицето, спрямо което се води разследването може да упражни насилие върху свидетелката „...и да я удари така, че да я залепи като гербова марка“, както и че той има достатъчно хора и познати, и това не е начина, по който свидетелката може да се защити; мотивирането на свидетелката да оттегли жалбата си и да промени показанията си, така че да осуети разкриването на обективната истина; проявено неуважение към наблюдаващия прокурор, разследващия полицаи и свидетелката; осуетяване на възможността на наблюдаващия прокурор да упражни пълноценно и независимо правомощието си по чл. 196, ал. 1, т. 3, предл. 1 НПК – да участва в извършването на конкретно действие по разследването. Според вносителя на предложението, правната оценка на така установените факти дава възможност да се направи обоснован извод, че с поведението си магистратът сериозно е накърнила престижа на съдебната власт.

Установеното при проверката неуместно, неподходящо и недостойно поведение противоречи не само на обществените нагласи и очаквания, но и на моралните принципи и норми, присъщи на колегиалните и служебните взаимоотношения. При тези данни е направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание на зам.-районния прокурор на РП-В., за извършени от нея нарушения на принципа на вежливост и толерантност, регламентиран в т. 4.4 КЕПБМ; принципа на почтеност и благоприличие, който има основно значение за доверието и авторитета на магистратите, по т.5.5, 5.6, 5.7, 5.8 КЕПБМ и специфичното правило по т. 8.6 за етично поведение на административни ръководители, с оглед заеманата от нея ръководна длъжност

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 14/25.05.2018 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 2 ЗСВ - намаляване на основното трудово възнаграждение с 10 на сто за срок от една година, за допуснатото дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т.3 от ЗСВ във вр. с т.4.4, 5.5, 5.6, 5.7, 5.8 и 8.6 КЕПБМ.

Решения на ВАС: Адм. дело № 8509/2018 г. по описа на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 6197/2019 г. по описа на ВАС-петчленен състав. *Отхвърля оспорването по жалба на дисциплинарно наказания магистрат против решението на ПК на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство:

- Неявяването на свидетел по дисциплинарното производство, след многократно редовно призоваване, включително и на изнесени заседания в гр.В., е довело до отлагане на заседания на дисциплинарния състав.

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- Измененията в ЗСВ не отменят прилагането на КЕПБМ. КЕПБМ съдържа обобщение на етичните правила – т.е. на моралните норми, които магистратът е длъжен да съблюдава. Моралните норми не са правни норми и за тях не се прилага уредбата на Закона за нормативните актове, включително нормата на чл.13, ал. 1 ЗНА. Моралните норми са общопризнати правила за поведение, основани на представите за добро и зло, правилно и неправилно. Това, че законът в определени случаи изрично препраща към етичните (морални) норми като източник на регулиране на правоотношения (както е в чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ), не заличава различията между моралните и правните норми като правила за поведение. Изменението на чл.30 ЗСВ (ДВ, бр. 28 от 2016 г.) и в частност отмяната на чл.30, ал.1, т. 12 ЗСВ има отношение към компетентността на органа, който одобрява КЕПБМ, а не към основанията за съществуването им.

- За да се накърни престижът на съдебната власт, не е необходимо деянието да е извършено публично, достатъчно е да е станало достояние на лица извън съдебната власт.

Дисциплинарно дело № 12/2017 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: окръжен прокурор на ОП-В..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: районен прокурор на РП-В..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - на 13.03.2017 г. от 13.38 ч. до 20.57 ч. административният ръководител на РП-В., и зам.-административният прокурор на РП-В., прекарвали в ресторант, в гр. В, където в работно време употребили алкохол в големи

количества – 5 бр. ракия „Бургас 63“, 1 бр. „Бургаска мускатова“, 2 бр. уиски „Джак Даниелс“, 2 бр. бира „Туборг“. Двете са пристигнали със служебния автомобил марка „Киа Сийд“, с рег. № ....., като след 20.57 ч. дисциплинарно привлеченото лице отпътувала със служебния автомобил. Изложените факти се подкрепят с DVD запис от охранителните камери на ресторанта, касов бон и обясненията на салонния управител на ресторанта. Вносителят на предложението сочи, че за времето от 13.38 ч. до 17.00 ч. магистратът без да уведоми прекия си ръководител, напуснала работното си място извън времето на установената обедна почивка, не била на работното си място, не спазила установената продължителност на работния ден и не го ползвала за изпълнение на служебните си функции, не използвала работното си време само за изпълнение на служебните си задължения, и употребила алкохол в работно време. По описания начин, според вносителя на предложението, магистратът е нарушила разпоредбите на чл. 27, т. 1, 2 и 3 вр. чл. 12, ал. 1 и 3, вр. чл. 11, ал. 1 и 2 от Правилника за вътрешния трудов ред в РП, утвърден с нейна Заповед № РД-631/04.12.2015 г., в качеството ѝ на административен ръководител на РП-В.. Описаните действия са квалифицирани от вносителя на предложението като дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.3, т. 3 и 4 ЗСВ във вр. т. 5.3 и 5.6 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 29/20.09.2017 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 5 ЗСВ – освобождаване от длъжност като административен ръководител, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ във вр. т. 5.3 и 5.6 КЕПБМ.

Решения на ВАС: адм. дело № 11661/2017 г. на ВАС-тричленен състав и адм. дело № 7169/2018 г. на ВАС – петчленен състав: *Отхвърля оспорването по жалба на дисциплинарно наказания магистрат против решението на ПК на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

- Разпоредбите на КЕПБМ разкриват висока степен на абстрактност, поради което налагат във всеки конкретен случай извършването на анализ на поведението на привлечения към дисциплинарна отговорност магистрат с конкретната фактическа обстановка. С оглед правилата на т.5.3 и 5.6 КЕПБМ ВАС е посочил, че в противоречие с възприетото от дисциплинарно наказващия орган намира, че поведението на прокурор..... не представлява демонстрация на служебно положение, не е насочено към афиширане на професионалния статус и не е свързано с прояви на неуважение и пренебрежение към обществените нравствени норми или с непристойни действия, компрометиращи професионалния и обществен облик на магистрата. Изложени са мотиви, че от доказателствата по делото се установява поводът на срещата, който е изцяло личен и няма отношение към служебната дейност и функции на прокурора. Освен това поведението на дисциплинарно привлеченото лице не разкрива системност (такива факти не са установени и не се съдържат в мотивите към административния акт), която да е в противоречие с обществените очаквания за уважение и отговорност към професията, която да дискредитира служебния и морален облик на прокурора и да се отразява негативно на обществения респект и авторитет на прокурорската институция. Изложеното, според ВАС, налага заключението, че не са допуснати нарушения на правилата за благоприличие и почтеност, които да накърняват престижа на съдебната власт. На следващо място, съдът е приел, че служебните задължения на посочената дата са пренебрегнати от страна на магистрата умишлено, служебната дисциплина и правилата, които я регламентират са съзнателно нарушени, като поведението на магистрата осъществява състава на дисциплинарно нарушение по см. на чл. 307, ал.3, т.

4 ЗСВ – умишлено неизпълнение на служебните задължения, което е достатъчно и самостоятелно основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност.

Дисциплинарно дело № 13/2017 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство: окръжен прокурор на ОП-В..

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: заместник-районен прокурор на РП-В..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - на 13.03.2017 г. зам.-районният прокурор на РП-В., и административният ръководител на РП-В., напуснали работните си места извън времето на установената обедна почивка, и за времето от 13.38 ч. до 20.57 ч. пребивавали в ресторант в гр. В. Там употребили алкохолни напитки. Въпреки извършената проверка на това обстоятелство от прокурори, продължили пребиваването си в ресторанта, като не се завърнали на работните си места. Изложените факти се подкрепят с DVD запис от охранителните камери на ресторанта, касов бон и обясненията на салонния управител на ресторанта. Вносителят на предложението сочи, че за времето от 13.38 до 17.00 ч. зам.-районният прокурор на РП-В., напуснала работното си място извън времето на установената обедна почивка, не била на работното си място, не спазила установената продължителност на работния ден и не го ползвала за изпълнение на служебните си функции, не използвала работното си време само за изпълнение на служебните си задължения, и употребила алкохол в работно време. По описания начин, според вносителя на предложението, магистратът е нарушила разпоредбите на чл. 27, т. 1, 2 и 3 вр. чл. 12, ал. 1 и 3, вр. чл. 11, ал. 1 и 2 от Правилника за вътрешния трудов ред в РП гр. В., утвърден със Заповед № РД-631/04.12.2015 г. на административния ръководител на РП гр. В.. Описаните действия са квалифицирани от вносителя на предложението като дисциплинарни нарушения по чл.307, ал.3, т. 3 и 4 ЗСВ във вр. т. 5.3 и 5.6 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 32/11.10.2017 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 5 ЗСВ – освобождаване от длъжност като зам. административен ръководител, за извършени нарушения по чл.307, ал.3, т.3 и 4 ЗСВ във вр. т.5.3 от КЕПБМ.

В решението на дисциплинарния състав са изложени мотиви, че не е нарушено правилото на т. 5.6 КЕПБМ, тъй като високият морал и почтеността са категории, свързани с други проявления по смисъла на етичния кодекс.

Решения на ВАС: адм. дело № 12263/2017 г. на ВАС и адм. дело № 7395/2018 г. на ВАС – петчленен състав: *Отхвърля оспорването по жалба на дисциплинарно наказание прокурор против решението на ПК на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки – Вж. дисциплинарно дело № 13/2017 г.

2018 година

Дисциплинарно дело № 1/2018 г. (обединено с д.д. № 9/2018 г)

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство:
Инспекторат към ВСС и главен прокурор на РБ

Лице привлечено към дисциплинарна отговорност: прокурор в ОП-Р..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението – многократни, неформални срещи на наблюдаващия прокурор с обвиняем/подсъдим по дело, възложено ѝ за работа като прокурор; споделянето на информация по делото и оценка за взаимодействието между магистрати, ангажирани с работа по същото; използване на обидни квалификации за качествата и работата на магистрати; обсъждане на предприети действия в хода и по приключване на разследването, произнасянето ѝ като прокурор и мотивите за това; изразяване на прогноза за развитие на делото и евентуалните действия.

Предвид установената фактическа обстановка в направените предложения е обоснован извода, че магистратът е извършила действия, които накърняват престижа на съдебната власт (нарушение по чл.175к, ал. 4 ЗСВ). Прието е, че са допуснати нарушения на принципи и правила за етично поведение, изразяващи се в нарушение на принципа на почтеност и благоприличие, регламентиран в т.5.3, 5.5, 5.6 и 5.8; принципа за безпристрастност по т.2.4; принципа за вежливост и толерантност по т.4.4, и принципа на конфиденциалност по т. 7.1 и 7.2

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 25/03.10.2018 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.308, ал.1, т. 1 ЗСВ – „забележка“, за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3 ЗСВ във връзка с т. 5.3, 5.5, 5.6, 5.7, 5.8 и 7.1 КЕПБМ.

Прието е, че с описаните във фактическата обстановка действия дисциплинарно привлеченото лице не е нарушила правилото по т.4.4 КЕПБМ, постановено в прилагане на принципа на вежливост и толерантност. Този принцип е относим преди всичко към външните прояви на колегиалните отношения между магистрати, демонстриращи уважение и толерантност. Изложени са мотиви, че българският език е твърде богат и използването макар и на жаргон израза „дипкав“, окачествяващ съдия А.И., намира широк спектър от синоними, употребявани в правописа и правоговора.

Прието е, че не е налице и доказано нарушение на правилото по т.2.4 КЕПБМ във връзка с подадения отвод от страна на дисциплинарно привлеченото лице, тъй като същият е основан на изградено трайно вътрешно убеждение, обективизирано в два акта за прекратяване на наказателно производство, както и изготвени две становища, адресирани до административния ръководител на ОП – гр. Р.

На следващо място е прието за неустановено и недоказано съответно поведение на дисциплинарно привлеченото лице свързано с неправомерно използване на информация, станала известна по повод осъществяване на функциите ѝ на наблюдаващ прокурор в какъвто смисъл е принципа на конфиденциалност посочен в т. 7.2. КЕПБМ.

При определяне на най-лекото дисциплинарно наказание, дисциплинарно наказващият орган е отчел обстоятелствата свързани с личността, а именно много добрата атестационна оценка и характеристични данни за професионална реализация, безупречна репутация в продължение на над 30 годишен професионален стаж, липса на други констатирани дисциплинарни нарушения към момента на извършване на процесните дисциплинарни нарушения.

Решения на ВАС: Не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело №7/2018 г. (обединено с ДД № 10/2018 г.)

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: административен ръководител на ОП –С..

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност:– прокурор в РП-С..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението - през месец ноември 2017 г. (на неустановена дата през седмицата от 13-17.11.2017 г.) в сградата на РП – С. дисциплинарно привлеченото лице отправила силни викове и крясъци към Т.И – съдебен деловодител в РП – С. и към Б.Б – административен ръководител на РП – С., след което в служебния си кабинет в РП – С., при отворена врата нарекла Б.Б. „интригантка“, че „не става за административен ръководител“ и е „съсипала прокуратурата“. На 09.12.2017 г. в служебния си кабинет в РП - С., при отворена врата, с викове и крясъци казала на Б.Б, че като административен ръководител е „съсипала прокуратурата“, в коридора я нарекла „жалка следователка“ и „боклук“. След което отново с крясъци казала на И.П. – съдебен деловодител в РП – С., че не трябва да ѝ възразява, защото я „прибрала от улицата“.

Това поведение станало достояние на всички служители в РП – С. и на прокурор Б.. В предложението е прието, че така описаното поведение противоречи на правилата за професионалната етика, регламентирани в т. 4.4 КЕПБМ, което съгласно разпоредбата на чл. 307, ал. 3, т. 3 вр. ал. 2 ЗСВ представлява дисциплинарно нарушение.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 41/18.12.2019 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание, като е прието че не е извършено дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ във вр. с т.4.4 КЕПБМ.

Дисциплинарно наказващият орган е приел, че поведението на дисциплинарно привлеченото лице не е образец за колегиални взаимоотношения между магистрати и съдебни служители, но не може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение, което да е основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност. Съгласно мотивите на решението на дисциплинарния състав, касае се за инцидентна затруднена комуникация между привлеченото към дисциплинарна отговорност лице, административния ръководител на РП-гр. С. и някои съдебни служители, при която отношенията помежду им са излезли извън рамките на добрия колегиален тон, но не са налице трайно влошени взаимоотношения. На следващо място е посочено, че липсват доказателства за увреждане репутацията на органа на съдебна власт, което е предвидено като елемент от правилото за поведение по т. 4.4. КЕПБМ.

Решения на ВАС: Не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 20/2018 г.

Орган, инициирал образуването на дисциплинарното производство: главен прокурор на РБ

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: окръжен прокурор на ОП- Р..

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Твърдения по предложението – проведено събиране на всички прокурори от РП и ОП в кабинета на окръжния прокурор, без да има служебен повод за това; създаване на условия за интриги, с оглед изясняване на лични взаимоотношения, вместо пресичането им; унижаване достойнството на административен ръководител в присъствието на прокурори от ръководената от него прокуратура, а и непосредственото по-горестоящата; засягане честта и достойнството на главен разследващ полицай в присъствието на прокурори, с които е в ежедневен контакт при изпълнение на служебните си задължения; публично демонстриране на влошените взаимоотношения между окръжен и районен прокурор; използваният неподходящ за формата на събирането циничен израз като определение за орален секс. Изложеното, според вносителя на предложението, обуславя извод за нарушение на принципа за почтеност и благоприличие, регламентиран в т.5.3, 5.5, 5.6, 5.7 и 5.8 КЕПБМ; принципа за вежливост и толерантност по т. 4.4, както и специфичните правила за етично поведение за административни ръководители по т. 8.1 и 8.4 КЕПБМ.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 224/25.07.2019 г. НЕ НАЛАГА дисциплинарно наказание по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ във връзка с т. 4.4, 5.3, 5.5, 5.6, 5.7, 5.8, 4.4, 8.1 и 8.4 КЕПБМ.

Изложени са мотиви за липса на осъществен състав на дисциплинарно нарушение по чл.307, ал.3, т. 3 ЗСВ, както и нарушени норми на КЕПБМ. Прието за безспорно установено, че близо година преди датата на която е проведено процесното събиране, в гр. Р. неустановено лице разпространило слух, че главният разследващ полицай е получила това назначение, защото имала интимни контакти с прокурор .....Тази невярна информация достигнала до широк кръг лица – магистрати и служители на МВР. За нея научило и привлеченото към дисциплинарна отговорност лице, като целта да проведената среща, на която са присъствали прокурорите от РП, ОП и разследващ полицай е да бъде изяснен този въпрос, който давал негативно отражение върху работата на двете прокурорски институции. В хода на срещата окръжният прокурор само цитирал слуха, който се тиражирал в общественото пространство, но не е изложил свои лични съждения или твърдения. Същият не е целял да унижи, оскърби или по друг начин да засегне достойнството на посочените лица. Намеренията му са били този спорен въпрос да бъде разрешен максимално бързо и по начин, който да не урони престижа на присъстващите лица. Независимо, че дисциплинарно наказващият орган е приел, че предприетите действия от окръжния прокурор не са най-правилните и адекватни, за да решат възникналия проблем, същите не са целели да засегнат репутацията на прокурор..... или да компрометират неговата чест, а са били извършени за предотвратяване ескалирането на тиражираните слухове и създаденото напрежение в колектива.

Решения на ВАС: не е обжалвано

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки:

Дисциплинарно дело № 24/2018 г.

Орган, иницирал образуването на дисциплинарното производство:
Инспекторат към ВСС

Лице, привлечено към дисциплинарна отговорност: районен прокурор от РП - гр. С.

Основанието по КЕПБМ, по което е образувано дисциплинарното производство: Нарушения на чл. 307, ал. 3, т. 3 ЗСВ във връзка с чл. 175к, ал. 4 ЗСВ.

Твърдения по предложението - в съдебно заседание, по ЧНД № ..... по описа на РС-С., проведено на 22.01.2018 г., като страна – прокурор от РП-С., прокурор П.С. се е явил със значително закъснение. Делото е по било по Закона за здравето. В посоченото съдебно заседание прокурор П.С. е отправил обидни думи към магистрати и се е държал непристойно. На проведеното заседание са присъствали също лице, адвокат на страната и двама стажанти. Поведението му е било в разрез с нормите за вежливост, толерантност, почтеност и благоприличие (т.4 и 5 КЕПБМ), което е наложило съдът да го отстрани от участие в съдебното заседание и да продължи делото с участието на друг прокурор от РП-С.. Прокурор П.С. напуснал залата демонстративно, блъскайки вратата с голяма сила.

Наложено дисциплинарно наказание: Решение на ПК на ВСС по протокол № 13/08.05.2019 г. НАЛАГА дисциплинарно наказание "освобождение от длъжност" по чл. 308, ал. 1, т. 6 ЗСВ, за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 3.

Решения на ВАС: адм. дело № 5818/2019 г. по описа на ВАС-VI отделение и адм. дело № 2182/2020 г. по описа на ВАС-петчленен състав: *Отхвърля оспорването по жалба на дисциплинарно наказания прокурор против решението на ПК на ВСС за налагане на дисциплинарно наказание.*

Проблеми при образуването, движението и приключването на дисциплинарното производство: Не

Противоречива съдебна практика: Не

Изводи/Препоръки: